

УТРИННИ СЛОВА

Учителя Петър Дънов

НОВОТО НАЧАЛО

Година XIII
(1943-1944)

второ издание

Издательство "Бяло Братство"
София • 2000

Дънов, Петър Константинов (1864-1944)

НОВОТО НАЧАЛО

Утринни слова, година XIII (1943-1944),

беседи 1-13 (10.10.1943 - 09.01.1944)

Второ издание

Издательство «Бяло Братство», София, 2000 г.

Компютърен набор: Веселина Маркова
Коректор: Лили Борисова

© Издателство «Бяло Братство», 2000
ISBN 954-744-006-3, второ издание

СЪДЪРЖАНИЕ

ДВАТА ПЪТЯ (10.10.1943)	7
СИНОВНО ОТНОШЕНИЕ (17.10.1943)	26
ПЛОДОВЕТЕ НА ДУХА (24.10.1943)	43
НОВОТО НАЧАЛО (31.10.1943)	60
БЪДЕТЕ СЪБЪРШЕНИ (14.11.1943)	79
ПРАВО МИСЛЕНЕ (21.11.1943)	85
ЧОВЕШКА И БОЖЕСТВЕНА ЛЮБОВ (28.11.1943)	90
БЕЗОПАСНИЯТ ПЪТ (05.12.1943)	109
НАЙ-ВЕЛИКАТА НАУКА (12.12.1943)	127
БЛАЖЕНИ НИЩИТЕ (19.12.1943)	145
БОЖИЯТА ВОЛЯ (26.12.1943)	167
ВЪЗПРИЕМАНЕ И ПРЕДАВАНЕ (02.01.1944)	184
БОЖЕСТВЕНИЯТ ДЕН (09.01.1944)	201

УЧИТЕЛЯ

НОВОТО НАЧАЛО

ДВАТА ПЪТЯ

Ще прочета 5 глава от Евангелието на Матей. Много пъти сте чели тая глава и мислите, че я знаете. Човек знае нещата само когато може да ги прави. Докато не се е научил да ги прави, той нищо не знае. Колко неща сте чели върху музиката, колко пъти сте пели, но докато не се научите да взимате вярно тоновете, не знаете какво е музика, нито какво е пеене. Всичко в природата пее: и растенията, и дърветата, и птиците, и животните, но грамадна разлика има между пеенето на едните и на другите.

Прочетената глава представлява една малка част от голямата беседа, която Христос е държал на времето. Тя е част от едно цяло, което може някога да се възстанови.

Казва се: Не тропай на едно място. - Кога не се тропая на едно място? - Когато играят хоро. Ако младият момък и младата мома играят на хорото и тропат само на едно място, това не е хоро. Който играе хоро, трябва да обикаля хорището. Друг е въпросът, ако се играе ръченица, но и при ръченицата има движение напред и назад, въртене, махане с кърпа.

Казва се за някого, че е религиозен. В какво се заключава религиозността? Кой човек е религиозен? Съществуват два вида религиозни хора: едни играят хоро, а други - ръченица. Така именно те се състезават. И едните, и другите искат да минат за праведни. Това е невъзможно. Не е лесно да станеш голям, не е лесно да станеш дълбок. Кой може да придобие дълбочината на океана? Казват за някого, че е набожен. - Кой човек е набожен? - Който има благоговение. В Индия има милиони богове. Ако си набожен,

можеш ли да служиш на толкова богове? Колко време ти е нужно да служиш на всеки бог по един ден? При това на всеки ще служиш по особен начин. Ти служиш на един Бог и не можеш да се справиш, а какво ще стане, ако трябва да служиш на много богове? Какво значи да служиш на много богове и какво - да служиш на един Бог? Много богове подразбира много идеи. Един Бог - една идея. Как ще служиш на болния? - Изкуство е да служиш на болен. Трябва да знаеш кога и как да го повдигнеш, да го обърнеш, да смениш дрехите му, да го завиеш, да му донесеш навреме вода и храна. Деликатно трябва да го пипаш, да не му причиниш болка. Както и да го пипаш, той казва: Внимавай, болен съм. Днес малко хора са деликатни и внимателни. Много от съвременните хора имат необуздан език, не говорят добре. Те говорят безсмислени и неверни работи. Изучават Библията невярно, тълкуват я невярно и я прилагат невярно.

Някой мисли, че няма друг като него. Прав е, няма друг човек като него. Той е особен екземпляр, няма подобен на него. Ако е праведник, няма друг да мисли по същия начин; ако е грешник, няма като него грешник. Всеки човек е особен екземпляр. Понякога праведният е по-лош от грешника, а грешникът - по-добър от праведния. Какво ще кажете на това? Някой иска да стане виден, богат, всички да говорят за неговото богатство, за къщата, за нивите, за говедата му. Смешно е да уповаваш на богатството си. Къщата ти е хубава, говедата ти са здрави, угоени, но това се отнася до тях. И това не е лошо, но направи онова, което нивата прави. Бъди и ти добър като нивата си. В какво се заключава доброто на нивата? Тя се отличава с безкористие. Каквото изработи и каквото расте на нея, нищо не задържа за себе си. Сееш жито, нивата го възраства. Ожънеш нивата, събереш житото, а за нея оставяш само стърнището. Задето се е мъчила, ти ѝ даваш стърнищата. След това казваш: Аз съм по-добър от нивата. Така постъпваш и

в живота. Ядеш от чуждото, от онова, което другите са изработили, и минаваш за добър човек. За бедния, който работи цял ден, казваш, че умът му не достига, затова е беден. Питам: Чий ум е по-добър - на оня, който забогатява, или на оня, който обеднява; на оня, който пълни хамбара си, или на оня, който го изпразва? Положението на оня, който пълни хамбара си, в едно отношение е добро, а в друго отношение - лошо. Като пълни хамбара си, той си създава неприятели. Оня, който изпразва хамбара си, минава за несретник или за будала, но с това той си създава приятели. Всички го обичат и познават. Ако си богат, ще те обичат за пълния хамбар, а не за тебе.

Мнозина се запитват как да обичат даден човек. Много просто: ще го обичате за хамбара му. Срецаш млад момък, здрав, умен, красноречив. Младата мома се влюбва в него. - Защо се влюбва? - За пълния му хамбар. Той е богат, здрав, разумен, хубаво говори, обещава да ѝ купи нови обувки, копринена рокля, да я разхожда с автомобил, да я води в странство. Тя ще се разхожда, а слугинята ще работи. След това казват, че тая жена обича мъжа си. Обича го, докато хамбарът му е пълен. Щом се изпразни хамбарът, тя го изпъжда от къщата и му казва: Да си вървиш, не обичам празен хамбар. Той плаче, че възлюбената му го напуснала. - Защо го напуснала? - За да отиде на работа, да напълни хамбара си. Това е кривата философия на живота, която не трябва само да се констатира. Така постъпват хората и в религиозния си живот. Моли се човек на Бога и казва за себе си, че е религиозен. Защо се моли?

Един дервиш отишъл на баня и според тогавашното разбиране като Божи служител не трябвало да се занимава с пари, затова не носел нищо в джоба си. Окъпал се хубаво и излязъл от банята. На вратата го спрял баняджията и го запитал: Къде отиваш? - Отивам си вече, благодаря, окъпах се хубаво. - Тая работа не става с благодарност, ще платиш за банята. - Нямам пари. - Като нямаш пари, защо

си дошъл да се къпеш? - За Бога, пусни ме! - Ти си дервиш, трябва да знаеш законите - ще платиш. Поне 20 пари ще дадеш, не може без нищо. Дервишът започнал да се моли: Господи, или ми дай 20 пари да си платя, или събори банята. И наистина случило се нещо особено: съборила се банята, вдигнал се голям шум. Баняджията се втурнал да види какво е станало, а в това време дервишът си отишъл. По пътя той видял, че един ходжа се моли и му казал: Аз зная за какво се молиш. - За какво се моля? - За пари, искаш от Господа да ти даде нещо. И аз се молих на Господа само за 20 пари. Той предпочете да събори банята, отколкото да ми даде пари. Господ не се занимава с пари.

Сега и вие се молите. Някой ви донесе нещо и вие казвате, че Господ послушал молитвата ви. Вие получавате отговор на молитвата, но не защото се молите. Въпросът е съвсем друг. Направили сте добро на някого. Тоя човек вижда, че се нуждаете от нещо и за благодарност ви отговаря пак с добро. Някои мислят, че Бог е горе някъде, на небето. Те се молят и Той оттам отговаря на молитвата им. Това е заблуждение, невежество. Молиш се за пари - невежество е това; молиш се за дрехи, за обувки - невежество е това. Набожният, като говори за любовта, знае, че тя разрешава всички противоречия. Това, което не разрешава противоречията в живота, не е любов. Може да е някакво състояние, което наричат любов, обич, но не е истинска любов. Да любиш, това значи да живееш, да те грее слънцето през деня. Да обичаш, значи да се грееш вечер на месечината. Какво ще придобиеш, ако се грееш на месечината? Плодовете не зреят на месечината; и благословения не идат от нея. Когато слънцето грее, благословенията идат на Земята. Понякога и от месечината идат благословения, но те се различават от тия на слънцето. Който не разбира законите на живота, не прави разлика отде идат благословенията. Ако искаш да работиш, ще отидеш на слънцето; ако искаш да почиваш, ще отидеш на месечината. Не мо-

жеш да се грееш на слънцето и да почиваш. Слънцето не обича да се греят хората на неговите лъчи и да почиват. Който иска да почива, нека се грее на месечината. Тя обича всички да се греят на нея и да почиват, а не да работят. Който отива на месечината, трябва да почива.

Хората се делят на светски и религиозни. Докато е светски, човек работи: прави къщи, прекарва пътища, строи фабрики, прокарва железници. Като стане религиозен, той престава да работи и мисли само за почивка. Той казва: Аз работих много, сега трябва да почивам. Той посещава концерти и театри, разговаря се, почива. И вие, които ме слушате, сте религиозни хора. Едно ви е нужно - знание, да се научите да говорите истината. Никога не допускайте в ума си една невярна мисъл, в сърцето си - едно невярно чувство и в душата си - една невярна постъпка. Не давайте ухо на всичко, което се говори отвън. Някой слуша всичко каквото се говори отвън и го приема сто на сто вярно.

Преди няколко дена дойде един човек отвън и каза, че вечерта ще има бомбардировка. Богатите се уплашили много, задигнали част от богатството си и забягнали в близките села. Може да има бомбардировка, но може и да няма. Болният може ли да те бомбардира? Здравият може да те бомбардира, но болният - никога. Ако болният каже, че ще дойде да работи на нивата ти, не вярвай на думите му; ако здравият ти каже това, можеш да разчиташ на него. Двама религиозни се разговарят: единият е без работа, а другият заема висока служба. Първият моли втория да го назначи на служба. - Бъди спокоен, на мене разчитай; имам много познати, все видни хора, ще ти услужа. Първият чакал няколко седмици, но не получил отговор на молбата си. - Защо? - Видните хора отсъствували. Докато разчиташ на видни хора от Англия, Америка, Русия да дойдат и да ти помогнат, много време ще чакаш. Не разчитай на видни хора. Който разчита първо на видни хора, а после на себе си, той служи на много богове.

Разчитай на себе си, на онова, което ти сам можеш да направиш. Ако съм цигулар и отида в някое село, няма да разчитам на бедните и на богатите хора, но ще започна да свиря и така ще се запозная с тях. В дадения случай цигулката ще ми помогне повече, отколкото да се хваля с богатството си или с високото положение, което заемам. Хората не се интересуват от богатството ми, нито от високото ми положение, но от свиренето ми. Не говори нищо за себе си. Иди при някой болен и му помогни да се излекува. Той веднага ще те пита: Имаш ли някакъв цяр да ми помогнеш? Аз не се нуждая от хора, които са обиколили света, но се нуждая от истински учени, които могат да ми помогнат. Ако си оня, който носи цяра, ти си добре дошъл.

Често казвате, че имате любов. Ако вашата любов в даден случай не може да даде утеха на ума ви, каква любов е тя? Ако вашата любов не може да даде утеха на сърцето ви, каква любов е тя? Ако вашата любов не може да даде утеха на душата ви, каква любов е тя? Ще кажете, че се молите на Бога. Молитва, която не произлиза от любов, не е истинска. Молитва без любов е кална вода, образувана от пороя. От такава молитва нищо не остава. Ако глух човек свири на цигулка, той не може да се радва на свиренето. Който свири, трябва да свири за себе си; пръв той да се радва на свиренето си. Щом той се радва, и другите ще се радват. Ако сам не се радва, и другите не могат да се радват. И певецът трябва да пее за себе си. Каквото правите, правете го първо за себе си. Затова Христос казва: "Болен бях, не ме посетихте; гладен бях, не ме нахранихте." Запитаха Христа: "Кога, Господи, си бил болен и гладен?" Христос отговаря: "Който направи това на един от малките, на мене го е направил, и той носи благословието. Който не го е направил на един от малките, и на мене не може да го направи. Той сам се излага на ограничения."

Мнозина искат да отидат на небето, без да знаят тамошния език. Ако кажат "добър ден", трябва да знаят ези-

ка на небето; кажат ли на друг език “добър ден”, ще ги върнат назад. Там не се говори нито на български, нито на френски, нито на английски. Там се говори езикът на любовта. При това как ще погледнете Господа? Ако го погледнете, както сега гледате, пак ще ви върнат назад. Това е по човешки казано. Не е лесно да отидеш на небето. Не е лесно да станеш цар. Някой иска да стане цар, всички хора да го почитат. Какво е направил за човечеството, за народа си, за да го почитат? Той не е създал света, не е създал народа си. Той разчита на онова, което миналото е изработило.

Всички хора разчитат на миналото. Те говорят за миналия си живот, но на миналото не трябва да се разчита. Трябва ли да се разчита само на онова, което Христос е говорил преди две хиляди години? Той е говорил на тогавашните хора, а сегашните трябва да посеят Словото Му, да опитат неговия плод. Ако не направят това, те са на крив път. Във времето на Христа любовта е била такава, каквата е и днес. Кажете ли някой, че не може да обича, това показва, че тръбичката му е тясна. Във времето на Христа тесните тръбички пущаха малко вода, но и сегашните тръбички не пуцат повече. Обаче големите и широки тръби и днес пуцат толкова, колкото и във времето на Христа. Какво може да излезе от една градина, която се полива с тесни тръбички? Оня, който е поливал със Словото Божие, той носи Божествената светлина, топлина и сила в себе си. Той озарява човешките души. Той не знае какво нещо е болест, недоимък, лоша дума. Дето минава, всички му правят път. И кучетата отстъпват пред него.

Минавам през едно село. Отдалеч още виждам няколко кучета, които се готвят да ме лаят. Понеже не искам да ме лаят, турям ръката си в джоба, изваждам един геврек и като дойда до тях, начупвам геврека, давам на всички по едно парче. Те ме поглеждат недоверчиво, с което искат да кажат: Вярно ли е това? Наистина ли ни даваш геврек или

ще последва друго нещо? Много пътници са минавали през селото ни, но са ни давали такива ритници, от които хълбокът ни още носи техните следи. Казвам им: Опитайте ме, ще видите как ще постъпя с вас. Те взимат геврека и с погледа си ми говорят, че не вярват още. Много пъти трябва да мина през селото, за да разберат какъв човек съм. От един път те не правят заключение. Вярвам, че ще имат възможност да ме опитат. Колкото пъти мина през тяхното село, все ще им давам по нещо.

Помнете: Докато е на Земята, човек постоянно се изпитва. Някой прави добро и говори за това, което е направил. Той трябва да се запита за кого е направил доброто. Ако посееш нивата си, на кого правиш добро - на нивата или на себе си? Като ожънеш житото, ти се ползуваш от него. Посадиш едно плодно дърво, което след няколко години даде плод. Кой се ползува от плода - дървото или ти? Като знаете това, не казвайте, че правите добро. Преди да казвате колко добрини сте направили, запитайте се дало ли е плод доброто, което сте направили, и ползуват ли се близките ви от тия плодове. Докато доброто не дава плод, то не ползува нито нас, нито нашите близки.

Често седя в стаята си и се чувствавам неразположен. Търся причината за неразположението и намирам, че някой паразит ме безпокои. Отде е дошъл той? Или някой гост ми го е пренесъл, или аз съм го донесъл отнякъде. Питам тоя паразит защо е влязъл в мене да ме безпокои. Той отговаря, че му е дотегнало между хората, дошъл да ме чуе как говоря. Слушал за мене, че съм говорил хубаво. Питате: Паразитите говорят ли? Казвам: Това е алегория, от която и вие ще научите нещо. Паразитите са плодове на човешката мисъл. По тях познавате какъв е човекът. Кога се почесва човек по главата? - Когато мисли много. Искам от някого да ми направи една услуга. Без да мисли, той веднага ми услужва. Искам от другия услуга, но той започва да се почесва и мисли да направи ли услугата или не.

Щом видя това, отказвам се от молбата си. И банкерът мисли много да даде ли пари назаем или да не дава. Ако искаш пари от някой банкер и видиш, че той се почесва отзад по врата, откажи се от неговата услуга. Тоя ден не е щастлив. Ако вземеш пари от банкера, работата ти ще пропадне. Излез от кантората и се пази тоя ден да не взимаш от никого пари назаем. Ако правиш заем в петък, парите ще се пръснат. Ако взимаш пари във вторник, ще се скараш със съседите си. Изобщо не взимай пари от човек, който се почесва отзад по главата. Ще кажете, че той може да е щедър. Рядко ще срещнете щедри хора. За непотребните неща те са щедри, но дойде ли до потребните, там няма никаква щедрост. Всички дават щедро гнилите плодове, но здравите задържат за себе си.

Къде се проявява щедростта на човека? - В любовта. Като люби, човек дава от себе си най-ценното. Това, което е ценно за него, е ценно и за другите. Кое е ценното за човека? - Здравето. Следователно ще поддържаш здравето си и ще го пазиш. Аз съветвам всеки здрав човек да отива поне един път в месеца при лекар да го преглежда. На болния казвам да отива при Господа, при Него да се лекува. Единственият, Който може да помогне на болния, е Бог - никой друг. Какво ще допринесат хората на болния? Нищо особено. Те ще му говорят небивали неща, които повече ще го разстроят, отколкото да му помогнат. Време е вече да отворим нов лист в живота. Ако говоря за любовта, а краката ми не я разбират, тя не е дошла още. Когато любовта дойде в мене - и главата, и ръцете, и краката, и сърцето, и душата ми - всяка клетка на моето тяло знае, че любовта цари в мен. Цялото тяло трябва да се радва на любовта. Очите ми трябва да се радват на любовта; ушите ми трябва да се радват на любовта; устата ми трябва да се радва на любовта. Всички хора трябва да се радват на любовта. Каква любов е тая, на която никой не се радва? Това значи да проповядваш на хората онова, което не познаваш.

Казваш: Да обичаме Бога! - Как ще накараш човека да обича Бога, ако не си го научил да обича тялото си, което Той му е дал? Как ще се молиш на Бога, ако сам измъчваш тялото си? Ти боледуваш, изнасилваш клетките си, ядеш, пиеш чрезмерно, а след това викаш към Бога за помощ. Какво ще Му кажеш, като дойде Той при тебе и види, че не си живял както трябва? Ти не си дал нужната храна на тялото си, не си поел въздух както трябва, не си поел светлината както трябва. Ти не си постъпил честно със себе си: не си постъпил честно нито с ума, нито със сърцето, нито с душата си. Какъв човек си ти тогава? Вървиш намръщен, със свити вежди, недоволен си от всички. Може ли при това положение да не боледуваш и да не страдаш? За да се освободиш от болестта и страданието, потърси Бога. Само Той може да ти помогне. Някой иска Христос да го посети. Христос ще те посети само тогава, когато си свършено сам и никой не може да ти помогне. Ако искаш да познаеш Христа, това може да стане само тогава, когато се намираш пред най-голямото изпитание, когато никой не може да ти помогне. Христос е последният, който ще те посети. Той е началото и краят на твоя живот. Бог посещава човека два пъти през живота му: когато се ражда и когато напуска Земята. Онзи, Който те праща на Земята, и Онзи, Който те посреща в другия свят, е Бог. Хората са в междината, дето работят всичко каквото им попадне.

Сегашните хора не разбират дълбоко нещата. Мнозина казват за себе си, че всеки ден се разговарят с Господа. Преди известно време дойде при мене един млад, с бъдеще човек, който ми каза, че се разговарял с Господа. Зная как се е разговарял. Той мисли върху някой въпрос, разговаря се със себе си и счита, че Бог говори с него. Той се самозаблуждава. Минал край една градина с хубави, зрели плодове, пожелал да си откъсне един плод и твърди, че нещо му казвало отвътре да си хапне от тия плодове. Това, което му проговорило отвътре, е неговото желание, а не гласът на

Бога. Когато Бог проговори на някого, всички се радват. Ако откъснеш един плод само за себе си и казваш, че е твой, Господ не ти е проговорил. Да задържаш нещата само за себе си, това е човешко желание. Срещнеш един болен, радваш се. Срещнеш един здрав, не се радваш. Какво разбиране е това? Трябва да се радваш и на болния, и на здравия еднакво. Радвай се и на невежия, и на учения. Радвай се и на тоя, който знае да свири, както и на оня, който не знае да свири. Който знае да свири, ще весели оня, който не може да свири. И двамата ще бъдат доволни. Ученият ще говори на простия; здравият ще помага на болния; музикантът ще свири на оня, който не знае да свири. Това е Божественото. Всичко, каквото можеш да направиш за другите от любов, е Божествено. Ако някой ти говори с любов и желание да ти помогне, Бог говори чрез него.

И тъй, ако искаш да учиш музика, ще търсиш човек, който познава музиката в нейната дълбочина. Ако си болен, ще търсиш здрав човек, който живее с Бога. Всеки здрав човек, който живее в съгласие с Божиите закони, може да лекува. Колко от сегашните лекари, като хванат само ръката на болния, могат да го излекуват? Това може да направи само оня лекар, който е абсолютно здрав и е свързан с Бога. От него изтича жизнена, магнетична сила. Ако болният се лекува при такъв лекар, той оздравява. Какво виждате днес? Болни лекари лекуват болни; болни религиозни хора, които сами не са разрешили въпросите си, учат здрави хора. След това и едните, и другите се чудят защо нямат успех. Невъзможно е болен да лекува болния, нито невежият да просвещава невежия. Невъзможно е човек, който сам не е разрешил важните въпроси в живота си, да просвещава другите.

Христос казва: "Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни." Някой казва, че иска да бъде съвършен, да прилага правдата. Няма по-страшно нещо от правдата. - Защо? - Защото правдата има две страни. От една

страна, тя съди човека, задето не се учил да свири; от друга страна, тя го съди, задето не свири правилно. Разбере ли, че някой не иска да учи, тя заповядва да го затворят. Щом се яви в него желание да учи, тя го освобождава.

Сега аз ви говоря като на ученици и желая да ме разбирате. Приятно е да говориш на някого, който те разбира. Като говоря, някои се запитват какво искам да кажа. Значи те не разбират беседите. Защо не разбират? Защото беседите ми са обвити в няколко опаковки. Това правя съзнателно, за да не ги цапате. Ръцете, мислите ви не са чисти. Дойде някой да слуша беседа, но се съмнява в думите ми, подозира ме. Щом се съмнява и подозира, и аз му се отплащам по някакъв начин - опаковам беседата. Той се чуди защо нищо не разбира. Много естествено - болен е тоя човек. Как може да слуша и възприема правилно оня, който страда от коремоболие? Той се върти в леглото, не може да се успокои. Това е адът на земята. След това ще каже, че Господ го е забравил. Не го е забравил Господ, но Той е забравил Господа. Болният се обръща към Господа с думите: Господи, защо си се отдалечил от мене? - Как ще се отдалечи Бог, когато Писанието казва, че Той изпълва цялата вселена? Следователно не Бог се отдалечава от нас, а ние от Него. Стремете се към новото, за да изправите мисълта си.

В какво се заключава новото? Ти си недоволен, гневен, не знаеш какво да правиш. Запитай се защо си недоволен, какво искаш. Ти си богат - недоволен си; имаш добър слуга - пак си недоволен. Докато не се научиш да служиш на другите и да ги обичаш, никога няма да бъдеш доволен. Ако не можеш да служиш на слугата си и не го обичаш, и той не може да ти слугува и да те обича. Без любов служене не може да има. Бог създаде света с любов. Той посещава хората с любов и на всекиго дава по нещо. Ако си градинар и отглеждаш различни плодове, дето отиваш, носи по една кошница от своите плодове с любов. Ти сам ги носи, не

оставяй на другите да ги носят, защото ще ги оцапат. Всички недоразумения между хората се дължат на безлюбието. Дето е безлюбието, там недъзите се отхранват, както селяните отхранват прасетата. Какво правят със своите угоени прасета? Продават ги - търговия въртят с тях. Някой мисли как да скрие своя недъг. Недъзите не се скриват, но се изправят. Отвори сърцето си за доброто, и недъзите ще те напуснат. Джобът ти е пълен с пари - давай и не желай да казват за тебе, че си добър. И това не е лошо, но по-добре е да даваш, без да очакваш похвала. Може и да не даваш, и това не е лошо, но даването и недаването произвеждат два различни резултата. Друг е въпросът, ако не даваш на пияницата пари.

Преди години бях в Америка, в Ню Йорк. Веднъж ме срещна един човек, започна да ми говори на английски, да описва положението си: имал болна жена, деца, беден бил, не могъл да ги гледа. Дадох му нещо и той се отби в една кръчма. След два часа го срещам пак. Спря ме и започна да се оплаква от положението си. Той не ме позна, но аз го познах и му казах, че не обичам хора, които лъжат. Щом искаш пари за пиене, кажи си истината, аз и така ще ти помогна. След това го заведох в една гостилница, дадох една сума на гостилничаря и казах: Дайте на господина ядене срещу тия пари. Ако не иска да яде, оставете го свободен, да си върви, а вие задръжте парите за себе си.

Често хората се натъкват на желания, подобни на тия на пияницата. Роди се във вас едно желание и вие искате да му услужите. Това желание ви казва, че има жена и деца, иска да му помогнете. Обаче то не говори истината. Не задоволявайте това желание в себе си. То не иска да прави добро. Помагай на всеки човек, който е готов да прави добро. Отложи помощта си към оня, който не е готов за доброто. Закон е да се дава, но той е за разумните. - На кого трябва да се дава? - На оня, който ви обича. На оня, който не ви обича, нищо не давайте. Христос казва: "Ако имаш

две ризи, дай едната на своя ближен." Това се отнася до оня, който люби. Само любещият дава така и само на любещия можеш да дадеш. Даването изключва насилието. Който изисква насилствено, той е крадец и разбойник. Даването става по закона на свободата. И доброто става по закона на свободата. С други думи казано: Няма закон, който може да застави човека да дава и да прави добро. Хората на любовта са крайно внимателни, никога не искат повече, отколкото им трябва.

Един дервиш срещнал на пътя си един бей. Спрял го и помолил да му услужи с малко пари. Бейт отворил кесията си, в която имало лири, сребърни и медни пари, и казал на дервиша: Заповядай, вземи колкото ти са нужни. Дервишът погледнал към кесията и взел само 20 пари. - Вземи повече - казал бейт. - Благодаря, толкова ми трябва. Ако взема повече, това е лакомство. Казвам: Човек, който мисли да се осигурява за месеци и години, не прилича на дервиша. Днес ти се нуждаеш от светлина, въздух, вода и от хляб. От тебе се иска само едно: да живееш според закона на любовта. Тогава както се е погрижила любовта за днешния ден, така ще се погрижи и за утрешния. Това, че хората се оплакват и роптаят, се дължи на миналото. Сега хората воюват, бият се помежду си. - Защо? - Искат да турят нов ред в света. Те не знаят, че новият ред съществува. Кой може да наложи този ред? - Слънцето. Кой може да накара земята да дава добри плодове? - Слънцето. Може ли месечината да накара земята да дава добри плодове? - Не може. На болния тя дава почивка, но не може да въздейства на земята, да я застави да дава плодове. Не разчитайте на малките лампички. На тяхната светлина не могат да зреят плодове и да оправят работата на хората. Само слънцето носи благословение на Земята. Само слънцето на живота е в състояние да оплоди Земята и да възрасти семената на твоята душа, да развие твоята мисъл.

Често хората се питат къде отива човек, като напусне земята. При Бога ли отива? - Де ще отиде и как ще го приемат, това се определя от земния му живот. Както е живял на земята, такъв ще бъде животът му и в другия свят. Ако някой е водил нечист живот на земята, като отиде в другия свят, няма да го приемат в чистите апартаменти, но ще го пратят на баня да се изчисти. Като излезе от банята, ще го подложат на огън от 50 милиона градуса топлина - да изгорят в него и последните нечистотии и да светне. Ако главичката на една карфица се постави на тоя огън, всичко около него ще изгори. Тоя огън е нужен, за да унищожи всички вредни елементи, всички паразити, всичко нечисто и да остане само Божественото, на което може абсолютно да се разчита. В света няма по-голям огън от огъня на любовта. Който люби, той е минал през огъня на любовта; той знае какво значи огън от 50 милиона градуса. Тоя огън съгражда, а не руши. Който не се ползува от благата на любовта, прави и себе си, и окръжаващите нещастни. Без любов щастие не съществува. Всички неща, придобити без любов, носят нещастие и страдание. Значи страданието и скръбта идат по пътя на безлюбието, а радостта и благата - по пътя на любовта.

И тъй, съществуват два пътя: ляв път - на безлюбието, и десен - път на любовта. Ако вървиш по пътя на любовта, ще имаш един резултат; ако вървиш по пътя на безлюбието, ще имаш друг резултат. Любовта произвежда един род явления, а безлюбието - съвсем друг. Който не разбира любовта, казва: И без любов може. Един ден ще се движиш в пътя на любовта, а на другия ден - в пътя на безлюбието. Значи един ден наляво, на другия ден - надясно. Влезеш ли веднъж в пътя на любовта, там ще останеш. Който не иска да върви заедно с тебе, покажи му левия път. Всяка мисъл, която не е съгласна с тебе, да върви в левия път; всяко чувство, което не е съгласно с тебе, да върви в левия път;

всяка постъпка, която не е съгласна с тебе, да върви в левия път. Всички добри мисли, чувства и постъпки, които са съгласни с тебе, вървят в пътя на любовта. Това, което е в съгласие с човешката душа, иде от Бога. Това, което не е в съгласие с човешката душа, не е от Бога. Казано е в Писанието: "Блажени нищите духом. Блажени кротките. Блажени нажалените. Блажени милостивите. Блажени, които гладуват и жадуват за правдата. Блажени миротворците." Като четеш блаженствата, и ти трябва да бъдеш от тия блажени.

"Блажени нищите духом. Блажени миротворците." Можеш да бъдеш нищ духом, без да си миротворец. Само оня е миротворец, който носи мир между хората. Може ли да се нарече миротворец оня, който не внася мир между хората. Стремете се да бъдете блажени, да придобиете блаженствата като семена в живота. Сладки са плодовете на блаженствата.

Помнете: Както блаженствата имат плодове, така и Духът има плодове. Например любовта е плод на Духа. За коя любов се говори? - За творческата, за любовта, която съгражда и която носи светлина. Изгряващото слънце подразбира любовта. Често слънцето е скрито в облаци. И облаци, и дъждът са потребни. Какво прави земеделецът, ако няма влага и дъжд? Българинът знае, че ако една година няма дъжд, глад го очаква. Както житото има отношение към влагата, така и сърцето има отношение към любовта. Любов, която не повдига сърцето, не е истинска. Ако сърцето не се храни с любов, не може да се прояви. Душа, която не се храни с любовта, не може да се прояви. Дух, който не се храни с любовта, не може да се прояви.

Днес всички говорят за любовта - въпреки това са недоволни, бедни, страдащи. И вие сте в същото положение. Очаквате да отидете на оня свят, там да се задоволите и разбогатеете. Чудно нещо, толкова години ви говоря за любовта, но и до днес не сте я приложили! Идете тогава на другия свят и вижте какво ще научите там за любовта. Ако

на земята не възприемете и приложите любовта, на другия свят нищо няма да научите. Някои се страхуват от любовта, да не ги заблуди. Любовта е чиста, бистра вода. Чистата вода не причинява пакости. Колкото пъти и да минаваш през чиста вода, тя няма да ти причини никаква пакост. Обаче мътната, нечиста вода всякога оставя нещо лошо в човека. Добрият човек е чиста вода, която носи благословение за всички. Дружи с добър човек, и не се страхувай. Лошият човек, със своите мисли и чувства, все ще остави нещо лошо в тебе. Пази се от дружба с лош човек. Ако чрез Божественото в себе си не можем да внесем чистота в света, какво сме придобили? Любов, която не носи чистота, не е истинска. Любов, която не носи здраве и благословение, не е истинска. Любов, която носи чистота, здраве и блага на хората, е истинска, Божествена любов. Стремете се към тая любов, и то доброволно, без насилие. Ако ви насилят, това е безлюбие. Казвате, че се страхувате да проявите любовта си към някого, да не се качи на главата ви. Зависи кого сте обикнали. Ако обичате муха, тя ще се качи на главата ви. Ако обичате кон, вие ще се качите на него. Различавайте хората, за да знаете как да проявявате любовта и какво да давате на всеки човек. Колкото и да говориш за любов на мухата, все муха ще остане. Тя постоянно ще те безпокои: ще каца на носа ти, на лицето ти, докато я изхвърлиш навън. Не можеш да направиш мухата любеща, добра и щедра.

Какво се иска от човека на любовта? Ако искаш да придобиеш любовта, ще пожелаеш светъл ум, добро сърце, широка душа и силен дух. Само любовта внася светлина в ума. Само любовта внася мекота в сърцето. Само любовта внася широта в душата и сила в духа. Желая ви да бъдете умни, добри, широки и силни, да не се оплаквате от живота. Ако заболете, хванете болестта и я изхвърлете навън. Ако ви заболи крак, намажете го с дървено масло, помилвайте го и кажете: Толкова години си ми служил без-

користно, сега и аз ще ти послужа. Дайте почивка на крака си, без да се страхувате от болката. Ако не постъпваш благородно със себе си, никога не можеш да проявиш благородство към окръжаващите. Ако не постъпваш благородно със своите ръце, крака, очи, уши, нос, как ще постъпваш с другите хора? Както се отнасяш със себе си, така ще се отнасяш и към другите хора. Едно е нужно на сегашните хора - добра обхода.

Съвременният свят е пълен с певци, музиканти и учени. Много певци и музиканти има, но всеки трябва да се запита, като пее и свири, раждат ли се повече плодове. Ако дърветата дават изобилно плодове, певците и музикантите са пели и свирили добре. Не раждат ли дърветата много плодове, музикантите не са свирили добре и певците не са пели хубаво. Някой казва, че обърнал много хора към Бога. Как ги е обърнал и какво е обърнал в тях? Ако е обърнал кесииите им, а сърцата им не е обърнал, това не е никакво обръщане. Друг е въпросът, ако обръщате пълната кесия на човека, който се дави. Тежката кесия ще го отнесе на дъното на морето. Тежка е човешката кесия. Има звезди във вселената, на които материята е 22 000 пъти по-тежка от материята на водорода. Какво ще стане с вас, ако вземете една малка част от тази материя? Ще се намерите на дъното на океана. Ако кесията на човека е от такава материя, той веднага ще потъне във водите на океана. И след това трябва да дойде друг човек отвън, да го спаси от смърт. Следователно, за да не потъва, човек се нуждае от леки мисли, леки чувства и леки постъпки, да не се претоварва неговата кесия.

Стремете се към любов, която носи светлина за ума. Стремете се към любов, която носи мекота и топлина за сърцето. Стремете се към любов, която разширява душата и усилва духа. Тая любов прави човека щедър, готов на всякакви услуги и жертви. Това е истинската, правилна

любов към Бога. Такива хора са нужни за България, за Франция, за Русия, за Англия, за Америка, за целия свят. Това са хората, които ще служат на новото, на бъдещия ред в света.

Радвайте се на слънцето. Радвайте се на месечината. Радвайте се на звездите. Радвайте се на всичко, което съществува в света. Радвайте се на малките работи, както се радвате и на големите.

1. Утринно Слово от Учителя, държано на 10 октомври 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

СИНОВНО ОТНОШЕНИЕ

В пета глава от Евангелието на Лука*, 19 стих, е казано: "Понеже не намериха място, отдето да внесат болния, възлязоха на покрива и през керемидите го спуснаха с одъра пред Исуса." Ако днес човек се осмели да отвори покрива на някого и оттам да спусне болния, ще го дадат под съд. Ние похваляваме тия хора за смелостта им. Голяма е била тяхната смелост, но и къщата не е била много солидна. Ако покривът е бил като сегашните, не биха могли да го отворят. Смел трябва да бъде човек в доброто, даже и да сгреша. За предпочитане е да бъде смел, отколкото страхлив. Понякога и страхът е намясто. Ако заекът срещне мечка, трябва ли да прояви смелост, да се бори с нея? Той трябва да разчита на краката си и да бяга. Тук се изисква разумност, а не смелост. Трябва ли човек да бяга от пчелата? Смешно е да бягаш от пчелата. Спри на мястото си, вдигни главата си и духни към нея. Тя се плаши от вятъра. Щом духне вятър, пчелите се скриват в кошерите. Обаче не е позволено на пчеларите да опушват с дим кошерите, за да взимат меда. Това е насилие, а насилието води към зло.

Стремете се към доброто в живота. Всеки ден трябва да внасяме нещо ново в живота колкото и да е малко то. Вижете как художникът започва своята картина. Ако рисува човек, той първо поставя основните черти: челото, носа, брадата. Като направи скицата, всеки ден прибавя по нещо към портрета. Той постепенно дохожда до най-малките подробности. Ако художникът бърза да свърши картината си в един ден, нищо не е постигнал. Само скиците стават бързо. Има художници, които са майстори на скици, но малцина могат да нарисуват човека такъв, какъвто е. Гледаш един

* Лука, гл. 5.

портрет, виждаш, че добротата на този човек е пресилена. Той е представен по-добър, отколкото е в действителност. Някой художник нарисувал някого по-смел, по-красив, отколкото е всъщност. - От кого зависи това? - От художника. Смелият художник предава своята смелост на човека, когото рисува. Страхливият художник предава своя страх на човека, когото рисува. Какъвто е характерът на художника, такива са и неговите картини.

Казвам: Мнозина ме слушат, малцина ме разбират. Това зависи от разбирането. Всеки разбира според своята мярка. Не е лошо това, но понякога вие съкращавате тая мярка. С един или с два милиметра, но все ще я съкратите. - Защо става така? - Защото бързате. Кое е по-добре: да увеличава човек нещата или да ги намалява? Това се определя от случая. Ако ти е дошъл гост и пожелаеш да го нагостиш, дай му изобилно ядене, да остане доволен. Когато се храниш, никога не преяждай. На госта ще дадеш изобилно, да не мисли, че си скъперник. Към себе си ще бъдеш строг, няма да преяждаш, а към госта си - щедър. Не мисли, че той ще те оцети. Колко ще изяде един човек? Може ли да изяде един хляб? Има хора, които ядат много, но те се срещат рядко. Те минават за големи герои.

Разправят за един българин от Варненско, че могъл да изяде цяло агне. При един случай той изял едно агне, което тежало 12 кг, два килограма хляб и един килограм халва. Дали е истина това, или е преувеличено, не се знае. Агнето може да е тежало 12 кг, но с кожата, с вътрешностите - неочистено. Като се одере кожата му и очисти, ще тежи по-малко - 7-8 килограма най-много. Има нещо преувеличено в този факт, но има и нещо вярно. Срещат се хора, които ядат много и около тях се създават легенди. Българинът обича да преувеличава и да намалява - това е негова черта. Един американски писател описал два интересни случая за хора, които ядат много. Един американец влязъл в едно сиропиталище и изял закуската, приготвена за 70 деца. Друг

американец изял яденето, приготвено за 20 души. И двамата надминават българина, който изял едно агне.

Трябва ли човек да яде много? - Това не е в съгласие със законите на природата. Чрез яденето тя опитва хората. За да ги изпита, на едни дава много, на други - малко. Може ли слонът да се задоволи с едно кило ориз? Десетки килограми ориз са нужни, за да се нахрани. Какво ще прави бащата, ако синът и дъщерята ядат като слона? Той ще се види в чудо, не може да ги задоволи. В бъдеще човек ще яде малко. За да дойде до това положение, той трябва отсега да намалява количеството на храната. Сегашният човек работи извън мярката с цел да осигури яденето. Днес голям процент от хората умират от преяждане и от пресилен труд за осигуряване на прехраната. Те ядат бързо, не правят подбор в храните. Това изтощава и разстройва организма. Малък процент от хората умират от други болести.

Помнете: Яденето е велик процес, свързан с любовта. Който не яде с любов, сам се излага на страдания. Който яде бързо и преяжда, сам се излага на страдания. Според една статистика 95% от хората страдат от преяждане, от недоволство. Те ядат и не благодарят - все намират нещо, от което са недоволни: яденето било пресолено, постно; хлябът бил твърд или недоопечен. Хигиената на яденето изисква от човека да благодари за хляба и за яденето, които му се дават. Не съм срещал човек, който да благодари на Бога за всичко, което му е дадено. Който не благодари, всякога ще се натъква на лош хляб и на лошо ядене. В това няма никакво изключение. Подобното подобно привлича. Любовта привлича хубавото, красивото, чистото, а безлюбието - лошото, нечистото. Когато хората грешат, яденето им е лошо. Когато хората се бият, яденето им е лошо.

Съвременните хора се бият, милиони хора се убиват, но всичко това не е волята на Бога. Това не е в съгласие със законите на природата, нито е определено да стане. Понеже хората се отклониха от законите на любовта, на мъд-

ростта и на истината, войната дойде като естествено последствие на това отклоняване. На това се дължи и намаляването на дажбите. Днес хлябът се намали, захарта, месото, маслото също се намалиха. Днес най-здравите хора отиват на бойното поле да правят окопи, бункери, укрепления. Казват за някого, че е лош. Не е лош, но е войник на бойното поле, въоръжен е, воюва. Без да иска, ще те докосне с оръжието си.

Казват за някого, че работите му не вървят добре. Много естествено, умът му е зает с ненужни работи. Вместо да се занимава с велики и красиви неща, той впряга ума си в работи, които го изтощават. Човек трябва да воюва, но за това се изисква ум, доброта и сила. Ако не си най-умен, най-добър и най-силен, не воювай с никого. Има смисъл да воюваш, ако си въоръжен. С какво трябва да се въоръжиш? Как трябва да воюваш? След сегашната война милиони мъже и жени трябва да работят усилено най-малко 30 години, за да изправят погрешките, които са направили. Милиони майки трябва да работят, за да изправят погрешките на войната. Не е лесно да се родят толкова синове и дъщери, които да заместят числото на убитите. Това са сравнения, от които се виждат последствията на войната.

Казвате, че само неразумните хора се бият. Не е въпрос само за външната война. Страшна е външната война, но по-страшна е вътрешната. Един човек се разгневи и без да съзнава, убива милиони клетки в себе си. Скарат се или се сбият двама души, двойно число клетки умират. Това е излишно разпиляване на енергия. Гневът разрушава човешкия организъм. Като се разгневи, човек отпада, губи енергията си. Някой се оправдава, че наследил гнева от майка си или от баща си. Същевременно казва, че е роден от Бога и следва пътя на Христа. Това е невъзможно. Не може да се родиш от Бога и да се гневиш. Христос си послужи само веднъж с камшик да изгони търговците от храма и повече не повтори. Като влезе в храма и вдигна камшика, Той рече:

“Ревността към този дом ме изведе.” С вдигането на камшика Христос искаше да каже, че човек трябва да изхвърли своите лоши мисли, чувства и желания навън. Така трябва да се разбира постъпката на Христа. Ако мислите, че Христос имал намерение да изгони лошите хора от църквата, светът никога няма да се оправи. С камшик светът не се оправя. Лошите хора в църквата представляват ония същества в човека, които търгуват с Божественото. Който иска да служи на Бога, сам трябва да се заеме да очисти своя храм. И тогава, като влезе Христос в неговия храм, няма да вдига камшика си да гони търговците. Някой се извинява за погрешките си. Няма нищо лошо в погрешките, но човек трябва да знае защо греши. В тъмнината се допускат всякакви погрешки. Обаче светлината не допуска нито една погрешка. Ако грешиш, ще знаеш, че живееш в тъмнина. Ако не грешиш, живееш в светлина.

Съвременното човечество трябва да се поправи. Божественият свят е добър, но човешкият свят е развален. Хората са го развалили и те сами трябва да го поправят. - Кой ще оправи света? - Добрите хора. Както в невидимия свят има добри и лоши същества, така и в човешкия свят има добри и лоши хора. Първият Адам, който беше създаден по образ и подобие на Бога, беше добър и праведен. Обаче вторият Адам, който беше направен от пръст, носеше греха в себе си, затова сгреши. И Ева, направена от реброто на Адама, също сгреши. Всеки мъж и всяка жена, направени от пръст, имат слабостта да ядат повече, отколкото им е нужно. Някои казват, че човек е направен от кал. Не, той беше направен от най-хубавата пръст, а не от кал. Частиците на тая пръст бяха издръжливи и трайни. Впоследствие, когато човекът сгреши, те изгубиха своята чистота и трайност. Така се създадоха различните болести и тумори, от които хората и до днес страдат. Ако се питате защо идат болестите, ще знаете, че те са резултат на отслабване на любовта, мъдростта и истината; болестите са

резултат на намаляване силата на живота, знанието и свободата. Който иска да бъде здрав, трябва да увеличи количеството на любовта и енергията в себе си. Възприемайте повече енергия от слънцето, ако искате да бъдете жизнеспособни. Радвайте се на изгряващото слънце, ако искате да продължите живота си.

Мнозина се отдават на грижите си и не обръщат внимание на слънцето, което изгрява. Заети само със себе си, те са недоволни от слънцето, от неговата топлина и се оплакват, че то силно грее и ги изгаря. Да благодарим на слънцето! Без него злото щеше да бъде по-голямо. Злото, нещастията и страданията са резултат на човешкия живот. Бог не създаде оръжието - човек го създаде. Човек злоупотребява с благата, които слънцето създава, и казва, че слънцето е причина за нещастията. Слънцето създава изобилно блага, но човек, като не може да отвори сърцето си, ги задържа само за себе си, докато се развалят и започнат да гният. Гнилите и развалени ябълки се продават евтино, но те носят болести. Прясното млеко и масло се продават скъпо, по 400-500 лева; развалят ли се, бързат да ги продадат. Пазете се от стари, развалени храни. Пазете се от стари, развалени мисли, които евтино се продават.

Стремете се към правите и нови мисли, които никога не се продават. Добрите чувства и желания, както и добрите постъпки също не се продават. Който се е опитал да продаде една добра мисъл, едно добро желание или една добра постъпка, всичко е изгубил. Мислите, желанията и постъпките са живи и съзнателни. Щом почувстват, че господарят им мисли да ги продаде, те веднага го напускат. Стихът от Писанието, в който се казва, че Бог ще изпрати Духа си, се отнася до посещението на човека от добрите мисли, чувства и постъпки. Духът внася красивото и възвишеното в човека. Да мисли човек, че може без Духа да се прояви, това е криво разбиране, крива мисъл. Божият Дух, като жива енергия, слиза отгоре и действа върху човеш-

ката душа. Мощен е Божият Дух, мощна е Неговата енергия. Тя повдига угнетения, оживява мъртвия, оздравява болния. Когато Духът те посети, ако кажеш на болния, че ще оздравее, най-много след два дена той ще стане от леглото си. Кажи на обезсърчения, че животът му ще се осмисли, той ще вдигне увисналата си глава и ще тръгне смело напред. Мощна е Божията мисъл. Тя върши чудеса.

На какво се дължи обезсърчаването? - На отрицателната мисъл на окръжаващите. Както физически силният човек може да те хване за ръцете и завърже с въже, да не мръднеш от мястото си, така и отрицателната мисъл на окръжаващата среда може да те скове и ограничи. Отрицателните сили могат да заведат човека дето пожелаят. Някой казва, че в умствения свят поне може да бъде свободен. Зависи под чие покровителство се намира. Ако е под влиянието на отрицателната мисъл, той не може да бъде свободен. Ако е под покровителството на любовта, на мъдростта и на истината, той е свободен. Вън от любовта, вън от мъдростта и вън от истината, никаква свобода не съществува. Търсите ли свобода, ще я намерите в любовта, в мъдростта и в истината. Търсите ли свобода, ще я намерите в живота и в знанието. В свободата има живот, в свободата има знание. Свобода, която не носи живот, не е истинска. Защо е свободен човек, глупости ли да върши? Ако можеш да подобриш живота си и да се освободиш от противоречията на ума и на сърцето си, ти си свободен човек. Ако не можеш да постигнеш това, ти не си свободен.

Животът освобождава човека. Зад живота стои любовта, а зад любовта - Божият Дух. Дето животът, любовта и Духът не присъствуват, там няма свобода. Ако животът, любовта и Духът не присъствуват в човека, той не е свободен. Свободата иде чрез светлината. Както светлината е свободна да прониква навсякъде, така и ние трябва да бъдем свободни. Свободата иде чрез въздуха. Както въздухът се движи свободно, така и ние трябва да бъдем свобод-

ни. Свободата иде чрез водата. Както водата тече свободно, така и ние трябва да бъдем свободни. Както хлябът минава свободно през живите същества, така и ние трябва да бъдем свободни. Затова Христос казва: "Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, той има живот в себе си." Жив е хлябът, живо е житното зърно. То говори на човека, както Бог му говори отвътре. Крушата, ябълката също са живи. И те говорят на човека.

Някои религиозни очакват Христа да дойде отвън, да им говори. Христос е в светлината, във въздуха, във водата, в хляба и в плодовете. Не го търсете отвън. Достатъчно е да приемеш хляба с любов, за да ти проговори. Яж плодовете с любов, за да ти проговорят. Човек може да проповядва чрез плодовете. Посади няколко плодни дървета, отгледай ги с любов и кой как мине давай по един плод. Така ще проповядваш по-добре, отколкото с думи. Който иска да стане проповедник, нека отгледа 20-30 плодни дървета и да раздава на всеки уморен и ожаднял пътник. Ще кажете, че това е губене на време. Кой не си е губил времето? Кой не е съжалявал за изгубеното време? Ако си изгубил част от времето си за непотребни неща, дай малко време и за отглеждане на няколко плодни дървета, да видиш какъв резултат ще имаш. Сейте изобилно семена в живота си и знайте, че времето ви не е изгубено. Това обновява и подмладява човека. Новото учение изисква млади, жизнени хора, способни за работа. Да се подмладиш и обновиш, това не значи, че ще живееш вечно на земята. Ако живееш 120 години, това е достатъчно. Повече от 120 години не може да се живее на земята, няма условия за това. Като живееш 120 години, ще напуснеш тялото си, както събличаш старата си дреха. Ще съблечеш дрехата си и ще благодариш на клетките, които са работили за тебе цял живот.

Мнозина гледат на тялото си като на временна машина - щом тя престане да работи, всичко се свършва с нея. Не е така. Милиарди клетки има в човешкия организъм,

които са живи, съзнателни и организирани, както хората се организират. Вижте как днес във войната се организират милиони хора, които изпълняват специфична работа. Всеки върши работата си точно навреме, с пълно съзнание за своето задължение. И войната крие нещо добро в себе си. Външно войната се води от хората, но зад тях се крие нещо друго. И конете взимат участие във войната, но друг ги напътва. Конят не отива доброволно на война, господарят му го кара. Както конникът възсяда коня и го управлява, така и духовете възсядат хората и ги карат да се бият. Кога ще се свърши войната? - Когато конниците слязат от хората. Докато са на гърба им, войната ще продължава. Обикновено войните стават вечер, в тъмнина, когато хората не виждат, че ги възсядат. Невъзможно е през деня да става война. Сега на земята владее нощ. Тази е причината, дето съзнанието на обикновените хора е в тъмнина. Например, ако в мирно време убиеш човек, ще те съдят, ще те затворят и скъпо ще платиш за престъплението, което си направил. Ако във време на война убиеш 10-20 души, ще минеш за герой, за което ще получиш кръст за храброст. - Какво показва това? - Че личният морал е по-висок от обществения.

Когато се говори за съзнанието на народите и на цялото човечество, виждаме, че те са останали назад. Много трябва да се работи върху съзнанието на един народ, за да се повдигне до нужната висота. И отделният човек не е прогресирал много. Въпреки това някои хора се опитват да пророкуват. Често се чува пророчеството на тоя, на оня, кой народ ще победи в сегашната война. Ново слънце ще изгрее! То се приближава вече към земята. Щом се яви първият лъч на това слънце, войната ще престане. Тогава хората ще разберат, че не трябва да се бият. Право ли е двама братя да се бият? Те се бият, защото са пияни. Като изтрезнеят, ще си подадат ръка. Днес се бият християнски народи. Какво ще спечелят от войната? Ще видят, че не са

разбрали още Христовото учение. Както евреите не приеха на времето Христовото учение, така и сегашните християни не разбраха Христа. Да се биеш, това не е в съгласие с Христовото учение. Войната е остатък от езичеството. Казано е в Писанието: "Той отначало беше отцеубиец." За кого се говори в този стих? - За черните братя, последователи на черната ложа.

Помнете: Любовта изключва убийството. Човек няма право да убива. Грънчарят, който прави грънциите, има право да ги чупи. Обаче чиракът, който само помага, няма това право. Следователно, ако войната е от Бога, намясто е; ако е от хората, не е намясто. Има ли право конят да ритне човека и да го убие? Ако си позволи това, куршум го чака. В съзнанието си човек минава през една тъмна нощ - кали юга. Попадне ли в тая нощ, той може да извърши най-голямото престъпление. Външно човечеството има добри условия за развитие, но вътрешно то минава през тая тъмна нощ - кали юга. Дълъг е периодът на тъмната нощ. Той започна от съгрешаването на първите човеци и продължи до времето на Христа. Христос дойде на земята да каже на хората, че това тъмно време изтича. Сегашното време е край на кали юга, край на черния век. Като изтече това време, ще настъпи светлият век на човечеството. Идат вече светлите братя на земята. Иде новото време в света. Някои от светлите братя ще се въплътят, други ще се вселят. И едните, и другите ще бъдат видими. Те ще разрешат всички въпроси правилно. Те ще напишат: Не е позволено на хората да се бият. Какво допринася войната? Хиляди и милиони хора умират, хиляди и милиони хора се осакатяват. Всички тия хора са гласували за войната. Днес всички следят с интерес кой ще победи: германци, руснаци, италианци или англичани. Пророците предсказват едно, вестниците пишат друго - всички очакват края на войната.

Казвам: Горко на ония хора и на ония народи, които не вървят в Божия път! Това е пророчество. Бог е против ония

синове на непослушанието, които не вършат Неговата воля. В това отношение всички хора са под един знаменател. Пред Бога и германци, и руснаци, и италианци, и англичани - всички са на едно стъпало. Пред Бога всички народи са непослушни. Всеки народ преследва своите лични интереси, а не интересите на Божието Царство. Така е било, така е днес, но бъдещето носи новото. Всеки човек, всеки народ първо ще има предвид интересите на Бога, а после своите. Всеки ще разбере, че това, с което разполага, не е негово. Слънцето, от което се ползуваме, наше ли е? Растенията, цветята, камъните, въздухът и водата, с които се ползуваме, наши ли са? Земята наша ли е? Ние сме дошли на земята като наематели и Бог ни изпитва. И като живеем, това ще ни се въздаде. Някои желаят да победят германците, други - англичаните, трети - руснаците. Защо желанието на хората е различно? Аз бих желал любовта да победи; аз бих желал мъдростта да победи; аз бих желал истината да победи. Аз бих желал животът, знанието и свободата да победят. Аз бих желал движението, учението и работата да победят. Когато любовта победи, животът ще дойде; когато мъдростта победи, знанието ще дойде; когато истината победи, свободата ще дойде. Това е истинската победа. Тая победа трябва да желаем всички. Ако човешкото победи, какво ще придобием? Едни ще бъдат потиснати, а други - свободни. Това не е победа.

Светските хора имат право да разчитат на себе си. Те имат право да мислят както искат, но духовните хора не могат да мислят като тях. За духовните хора е не само погрешно да мислят криво, но и грешно е. Ние трябва да се молим да дойде светлината, да изгрее тоя ден. Светлината трябва да озари всички народи, да съзнаят, че пътят, по който вървят, не е прав. Те трябва да разберат, че методите, с които си служат, не са човечни. Ако двама души искат да се бият, нека се замерват с ябълки. Единият да подхвър-

ли една ябълка, другият да подхвърли една ябълка и който може да удари с повече ябълки, той ще излезе победител. Ще кажете, че е глупаво да се бият хората с ябълки. А да се бият и убиват, както сега, е умно. За предпочитане е да воюваш с ябълки, отколкото със сегашните оръжия.

Сегашните хора лесно се обиждат. Не се отнесли с нужното внимание към някого, и той веднага се възмущава. Казва: Знаете ли кой съм и отде ида? Знаете ли на коя държава съм посланик? Ако си посланик на една държава, трябва да зачиташ законите на тая държава, и тя ще зачита твоите права. Следователно и ние, като дохождаме на земята, трябва да зачитаме нейните закони. Само така тя ще зачита нашите права. Само така ще има правилна обмяна между земята и нас. Какво виждаме днес? Срещат се двама души, не се познават, а се критикуват. Не е лошо да критикуваш, но ако познаваш нещата. Какво означава думата "критика"? Тя е съставена от две думи: "крие" и "тика". Значи критикът крие и тика нещата напред. Критикът скрива истината, а вади логическото заключение напред. Ще доказва, че някой е прав, защото бил обиден. Какво представлява обидата? - Муха, която безпокои човека. Той може лесно да се справи с мухата. Достатъчно е да духне и ще се освободи от нея. Ако не вложиш мисъл и чувство в духането, нищо няма да постигнеш.

Един наш познат от търновските села, крайно религиозен, решил да опита силата си, да види доколко е напреднал. Като се разхождал край селото, видял един бик между говедата и си помислил: Ще хвана бика за рогата и ще му заповядам да не реве. Приближил се до него, хванал го за рогата и му казал: В името на Господа Исуса Христа, заповядам ти да мълчиш! С едно мръдване бикът го повалил на земята. Говедарят видял какво става и веднага дошъл на помощ на нашия познат. Ако не беше говедарят, апостолът нямаше да остане жив. Питам: Трябва ли човек да се бори

с бик, за да опитва силата си? Бикът нека си реве. Неговото място е между говедата. Нека си пасе спокойно, а ти мини край него, без да го закачаш.

Казвам: Не се занимавайте със злото в себе си. Не го пъдете. Не е ваша работа да се борите с него. Само любовта може да се бори със злото. Само мъдростта може да се бори със злото. Само истината може да се бори със злото. Ако любовта, мъдростта и истината не могат да ви спасят от злото, никаква сила не може да ви помогне. Любовта, мъдростта и истината са сили, които излизат от Бога и работят за нашата свобода. Да приложим любовта за основа, да освободи живота. Да приложим мъдростта за основа, да приемем знанието. Да приложим истината за основа, за да станем свободни. Ако не приложим любовта в живота си, никакво знание, никаква свобода не можем да придобием.

Знание е нужно на съвременните хора, да разбират какво място да заемат, какви връзки да правят помежду си. Тръгнеш с някого, туриш го от лявата си страна, той заема дясната; туриш го надясно, той заема лявата страна. Той не разбира, че ако върви отляво, ще изгуби разположението си. Много пъти съм правил опити със своите приятели, но те, като не разбират какво правя, постъпват по своему. Не е безразлично дали ще вървиш от лявата или дясната страна на човека. Някой седне на края на трапезата и се чувства обиден. Повечето хора се борят за първите места. И във времето на Христа двама от учениците Му, Заведеевите синове, пожелаха единият от тях да седне отляво на Христа, а другият - отдясно. Който иска да седне отляво или отдясно на Христа, трябва да има знание. Правило е: Ако умът работи повече в човека, тури го от лявата си страна; ако сърцето му работи повече, тури го от дясната си страна. Ако не спазвате тия правила, често ще изпадате в противоречия. Дясната страна на човека е свързана със светлината, а лявата - с топлината. Някои хора обичат топлината, а други не обичат да стоят на топло. Който обича

топлината, трябва да стои надясно, дето е светлината. Който обича светлината, има права мисъл; той трябва да стои наляво. Само така ще се оправят работите. Сърцето има нужда от помощта на ума, а умът - от помощта на сърцето. Умът и сърцето се нуждаят от помощта на душата и на духа. Духът следи, наблюдава какво прави човек и тихо му нашепва: Не постъпваш добре. Ако постъпва добре, пак му нашепва: Добре постъпваш. Колкото и да се оправдаваш за постъпката си, той казва: Нищо не те оправдава. Колко трябва да продаваш стоката си? Колкото струва, толкова ще я продаваш - нито повече, нито по-малко. Защо ще преувеличаваш нещата? Ще продаваш крушите или ябълките толкова, колкото струват. Тежка, хубава била крушата. Колкото да е голяма една ябълка или круша, ще тежи 200-300 г - един килограм не тежи. Понякога и природата, когато възпитава, увеличава или намалява нещата. Обаче човек трябва да има ясна представа за нещата, да ги вижда такива, каквито са в действителност. Всеки трябва да се вслушва в ума, в сърцето си, да не излиза от рамките на своето естество. Какво правят сегашните хора? Те не слушат ума, сърцето, душата си и очакват да излезе нещо особено от тях. Това е невъзможно. Нищо не може да стане повече от това, което Бог е създал. Той създаде света. Какво повече може да направи човек? Бог е работил милиарди години за създаването на света и още милиарди години ще работи върху него. Това не се иска от човека - търпение се иска от него. Трябва да свършиш една работа за един час - не скъсявай времето, нито го увеличавай. Ако скъсиш или увеличиш времето, работата няма да се свърши добре.

Едно се иска от човека: Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка да произтичат от любовта, от мъдростта и от истината. Тогава и той ще се ползува от мисълта, от чувството и от постъпката си, но и окръжаващите ще се ползуват. Както аз се ползувам от хубавата вода, така и околните ще се ползуват. Както аз се ползувам от чистия

въздух, така и околните ще се ползуват. Посрещайте светлината с любов, за да се ползвате от нея. Ще кажете, че слънцето грее силно. Не гледайте слънцето, когато грее силно. Гледайте го сутрин, когато изгрива. При това има особен начин за възприемане на слънчевата светлина, не само чрез очите. Малко хора могат да използват правилно светлината, въздуха и водата. Повечето хора дишат само с дробовете си. Има и друг начин на дишане - чрез астралното тяло или чрез етерния двойник. Съветвам едного да прави шест вдишки, шест задържания на въздуха и шест издишки. Той ме пита не може ли по-малко от шест. Друг ме пита не може ли повече от шест. Първият иска да съкрати вдишките, вторият иска да ги увеличи. И двамата не разбират правилно закона за дишането. Аз взимам числото шест като число на Венера, да смекчи нещата - всичко да става по пътя на най-малкото съпротивление. При любовта нещата стават с най-малки разноси. Вън от любовта разностите се увеличават. Любовта не обещава големи резултати. Тя започва с малки величини, с малки семена, които поставя при благоприятни условия. В скоро време те порастват, стават големи дървета, които дават изобилно плод. Който прави големи къщи, той не се движи по закона на любовта - друг закон го ръководи. Без любов няма живот, няма знание, няма свобода. Без любов няма движение, няма учение, няма работа.

Какво представлява любовта? - Разумно отношение на Бога към нас. Чрез това отношение ние възприемаме Божията мисъл, Божието чувство, Божията сила. - Какво носи любовта за човека? - Всички права. Тя дава истинска свобода. Чрез любовта човек определя своето синовно отношение към Бога. Откажеш ли се от любовта, ти губиш правата си, губиш свободата си, губиш синовното си отношение към Бога и ставаш слуга. На слугата се плаща, а на сина се отговаря с любов. Синът става наследник на баща си. И слугата, и синът са на мястото си, но всеки трябва да

знае своето място, своите права и задължения. Ако искате да станете наследници на любовта, ще работите по нейните закони. Ако искате да ви плащат, ще станете слуги.

Казвам: Отворете покрива на вашата къща, да се освети тя. Има къщи, които не се осветяват добре - прозорците им са малки. За да се осветяват както трябва, отворете и покрива им. Бих желал и вашите глави да се осветяват не само чрез очите ви, но и чрез покрива ви. Човек е на прав път в живота си, когато започне да приема светлината и от горната част на главата си. Ония от вас, които желаят да работят съзнателно, нека направят опит, да видят колко мисли, колко чувства и колко постъпки се възприемат по пътя на любовта. Всеки трябва да знае за себе си колко от неговите мисли и чувства се възприемат и прилагат с любов. Кажеш ли, че някой е лош, ти не живееш по закона на любовта. От гледището на любовта няма лоши неща в света. Ако яденето, което ядеш, е горещо и изгори устата ти, яденето ли е лошо, готвачът ли е лош или ти сам си виновен за това? Погрешката е в готвача, ако не те е предупредил. Погрешката е твоя, ако ядеш бързо. Обаче яденето е добре сготвено. Това, което хората наричат зло, не е нищо друго освен горещо ядене. Не бързай, почакай малко да изстине яденето и тогава яж. Казват за някого, че е много студен човек; за друг казват, че е много горещ. Вината е в ръката. Ако ръката ти е студена, не се ръкувай с хората, докато не се стоплиш; ако ръката ти е гореща, не се ръкувай, докато не се разхладиш; ако ръката ти е влажна, пак не се ръкувай, докато не се изсуши. Не е добре ръката на човека да бъде много суха. Ръката на болния е или гореща, или студена. Следователно, ако и твоята ръка е много гореща или много студена, това показва нездравословно състояние.

Кое е естественото състояние на човека? Естественото състояние на човека изисква светъл ум и топло сърце. Не е естествено сърцето на човека да изстива; не е естествено

умът му да потъмнява. Избягвайте студенината на сърцето. Избягвайте тъмнината на ума. Не яжте много гореща храна. Не яжте и много студена храна. Спазвайте тия правила, за да бъдете здрави, бодри и силни.

2. Утринно Слово от Учителя, държано на
17 октомври, 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

ПЛОДОВЕТЕ НА ДУХА

В 13 глава от I Послание към Коринтяните* се говори за плодовете на Духа. Любовта е плод на Духа. Всеки плод има смисъл, когато се яде. Следователно и любовта се осмисля, когато се яде. Ако любовта не се яде, не принася никаква полза. Като изядеш един плод, той трябва да се асимилира, да проникне в кръвта, да даде добър резултат. Дето животът се развива правилно, там резултатите са добри.

Често се говори за бита на един народ. Думата “бит” има две значения. Бият някого с тояга и казват, че тоя човек е бит. Говори се и за бит на някой народ. Под “бит” на народа се разбира сбор от неговите нрави и обичаи. Бит човек и бит на народа са две различни понятия. Боят плаши хората. Всъщност от боя са излезли много блага. Не е страшен боят, но трябва да знаеш как да биеш. И светлината бие, и въздухът бие, и водата бие, но боят на светлината е милване, боят на въздуха е милване. Понякога въздухът се гневи и тогава не милва, но удря. Тогава къса листа, чупи клончета, изкоренява дървета. Ако светлината на слънцето те бие, радвай се, защото човек ще станеш. Едно се иска от човека: да разбира нещата правилно. Колкото и да се разбират нещата правилно, все има нещо неразбрано за човека. Ако се вгледате в религиозния живот на човека, и там ще намерите нещо неразбрано. Ако се вслушате в езика на детето, и там ще намерите нещо неразбрано. Малкото дете вижда запалената свещ, сочи с ръка към нея, говори нещо, но никой не го разбира. След това то туря пръста си в свещта и се опарва. Като се опари два-три пъти, майката го предпазва да не тури пак пръста си в свещта, като му казва “гъш”. Чуе ли тая дума, то разбира вече значението ѝ и не

* I Послание към Коринтяните, гл. 13.

пипа свещта. И възрастните, като не разбират значението на думата “гъш”, не се пазят от опарване. Не туряй пръста си там, дете не трябва. Любовта учи човека де да пипа и де да не пипа.

Хората отсега нататък трябва да се заемат с изучаването на любовта. За коя любов говоря? Не говоря за обикновената любов, която започва с много обещания, а с малко дела. Младият момък обещава на момата цял свят, а накрая и дрипи не ѝ дава; той обещава на момата да се жертвува за нея, но като умре тя, казва: Всичко се свършва вече. След гроба няма живот, няма никакви задължения. Той гледа час по-скоро да я погребее, да си отиде, отдето е дошла. В първо време тя е божество за него; щом умре, става обикновено същество. Оня, когото заравят в земята и остава там за дълго време, не е никакво божество. Той отива на оня свят да се пречисти. Както момъкът постъпва с момата, така и момата постъпва с момъка. След това всички хора говорят за добър живот.

Мнозина проповядват, че трябва да се живее добре, да бъдем добри, да се обичаме. Това не е проповед. Любовта трябва да я слушате, както слушате видния цигулар или певец на сцената. За любовта не се говори - колкото и да се говори за нея, все неразбрана остава. Какво ще разбереш за музиката, ако само се говори за нея? Ако слушаш музика, колкото и да не си музикален, все ще разбереш нещо. Остане ли само да слушаш какво говорят за музиката, трябва да бъдеш много музикален, за да разбереш нещо. Само оня може да говори за музиката, който я носи в себе си. Той трябва да говори музикално, да взима тоновете вярно и всяка дума да бъде на мястото си. Никакво двусмислие не се позволява в думите на говорителя. Всяка дума, изказана от него, трябва да има само едно значение. Ако някой каже, че е гладен, жаден или болен, ние разбираме само едно нещо. Каже ли някой, че е здрав, добър или силен, пак разбираме едно нещо. Кой човек е силен? Силен е най-умният, най-

добрият човек. Силата е резултат на ума и на сърцето, т.е. на светлия ум и на доброто сърце.

Често се говори за истината и за мъдростта. Никой не може да придобие истината, ако не разбира любовта; никой не може да придобие мъдростта, ако не разбира живота. Не можеш да разбереш светлината, ако нямаш свобода. Свободата е резултат на живота и на знанието. Животът не може да се прояви без свобода. И свободата не може да се прояви без живота. Значи свободата е условие за проява на живота; и животът е условие за проява на свободата. Обаче, и като свободен, и като несвободен, ти ще живееш. Когато турят някого в затвор, свободен ли е? - Той не е свободен, но живее. И затворникът живее, и свободният живее. Разликата между двамата е само в това, че затворникът очаква времето, когато ще го пуснат на свобода. Смъртта е затвор, а животът - свобода. Най-лошият затвор в Битието е смъртта. - Кой може да избави човека от този затвор? - Животът.

“Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм мед, що звънти, или кимвал, що дрънка.” (1 ст.) Ако съм най-доброто дърво в света, а плод нямам, нищо не съм. Ако съм най-хубавият хляб, а никой не ме яде, нищо не съм. Ако хората ме ядат, това показва, че съм хубав, доброкачествен хляб. Добротата на хляба не е в неговата външност, но в съдържанието му.

“Ако имам пророчество и зная всичките тайни и всяко знание, и ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а любов нямам, нищо не съм.” (2 ст.) Любовта се отличава от всички добродетели като пръв плод на Духа. Без любов никаква добродетел не може да се прояви.

“И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не се ползувам.” (3 ст.)

“Любовта дълготърпи” - търпението е първият плод на любовта. “Благосклонна е” - вторият плод. “Любовта не

завижда” - третият плод. “Любовта не се превъзнася, не се гордее” - четвъртият плод.

“А сега остават тези трите - вяра, надежда, любов, но най-голяма от тях е любовта.” (13 ст.)

Много се говори за любовта, но малко се прилага тя. Тая е причината, дето хората се отегчават от говоренето. Ако не искаш да се отегчаваш и да отегчаваш другите, не слушай да ти говорят едно и също нещо; и ти не говори едно и също нещо. Приемай и слушай само онова, от което имаш потреба. Яж, когато си гладен. За какъв глад се говори? Ние не разбираме само физическия глад. Може да си гладен за живот, но животът е разбран и осмислен само при любовта. Без любов животът няма смисъл и без живот любовта няма смисъл. Като се проявява, животът изявява любовта. Някои се възмущават, че животът не протича, както те искат. Това е невъзможно. - Защо? - Те са още деца в разбирането си.

Събрали се керемидчия, градинар и жетвар и отишли заедно при Господа да молят за хубаво време. Керемидчията пожелал сухо време, да се сушат керемидите му; градинарят пожелал дъжд, да се напоят градините му; жетварят поискал ясно и топло време, да узрее житото му, по-скоро да го ожъне. Господ им отговорил: Вие искате едновременно три различни неща. Съгласете се помежду си кое желание да задоволя първо и тогава елате повторно при мене. Ако времето е сухо, градинарят ще остане недоволен; ако е дъждовно, керемидчията ще роптае. Правилно разбиране е нужно на хората.

Казвате, че искате да живеете в мир и съгласие. Не е лошо това, но условия са нужни за мирен живот. Не е лошо да вали дъжд, не е лошо сухото време, не е лошо и чистото ясно небе, но времето трябва да се сменя, а човек да е готов всеки момент да се ползува от него. Устойчивост, издръжливост се иска от хората. Ако човек боледува, да знае защо боледува; ако гладува, да знае защо гладува. Как

ще разбереш положението на болния, ако никога не си боледувал? Как ще разбереш състоянието на гладния, ако никога не си гладувал? Трябва някога да боледуваш, да знаеш какво нещо е болест; трябва да гладуваш, за да познаваш глад; трябва да жадуваш, за да познаваш жаждата. Трябва да опиташ безпаричието, бедността, за да влизаш в положението на бедния и на страдащия. Докато е в утробата на майка си, детето е обвито в царска мантия, в тънко було. Щом се роди, свалят мантията му и го пущат голо в света. Докато е в утробата на майка си, детето е свързано с нея, тя го храни; щом излезе от утробата, отрязват пъпа му и скъсват външната връзка с майката. Тая връзка помага при дишането на детето. Като се скъса връзката, детето започва да диша само и заплаква.

Ще кажете, че знаете как се ражда детето, не е нужно да ви се говори. Много неща знае човек, но и много неща не знае. В ранната си възраст, когато се занимавах с музика, слушах видни музиканти, имах мнение за тях. Технически не разбирах всичко, но вътрешно разбирах музиката, виждах къде е силен музикантът и какво му липсва. Като започнах да свиря, разбрах какво именно липсва на музиканта. Разбрах къде се крие мъчнотията в свиренето. Достатъчно беше някога да тегля само един лък, за да разбера, че нещо не ми се поддава. Друг път с едно теглене на лъка излиза нещо хубаво. Това показва, че и при свиренето има специално време, наречено музикално време. Изкуство е да знаеш кога времето е музикално и тогава да свириш. Ако за мене времето не е музикално, аз ставам слушател, а други свирят; ако за мене времето е музикално, аз свиря, а другите ме слушат. Слушате някого да свири и казвате, че той има добър тон.

Какво представлява тонът? - Трептение. Трептението е форма, начин за изразяване на музиката, а не е тон. Под "тон" разбираме разумното начало в света. Тонът трябва да има първо посока на движение. Тая посока води към

някакъв разумен център. - На кого ще свириш? - На някое разумно същество - на канара няма да свириш. Ще свириш на същество, което дава отзвук на твоето свирене. Тонът се нуждае от среда, през която да минава. Средата трябва да бъде чиста, спокойна, тиха. Добър проводник на тона е етерът. Тонът се нуждае още от чистота. Казвате за някой музикант, че има чист тон. Чистият тон преодолява всички противоречия. Значи основен, истински тон е тоя, който има посока на движение, среда и чистота. В духовно отношение основният тон на живота е любовта. Без любов тон не може да се произведе; без вяра тон не може да се произведе; и без надежда не може да се произведе тон. Трептението на основния тон на любовта са много ситни и през етера се разнасят по целия свят. Когато аз пея на Земята, и най-малката звезда във вселената чува моята песен.

Ще кажете, че това е теория. Не, това е факт. Под "звезда" разбирам всяко разумно, музикално същество. Няма музикално същество в света, което да не се вслушва във всеки тон, отдето и да иде той. Понякога ти си радостен, без да знаеш причината. Радостта ти се дължи на музиката, която възприемаш от Слънцето. Някое същество от Слънцето пее, а ти слушаш. Следователно всяка радост е резултат на възприемането на хармонични тонове от пространството. Всяка скръб е резултат на възприемане на дисхармонични тонове от пространството. Дисхармонията дразни ухото, а дразненето причинява мъчение и скръб. Когато опитният капелмайстор махне с пръчицата си, дисонансът се превръща в хармония. Ние казваме тогава, че скръбта се е превърнала в радост. Да любиш един човек, това значи да му пееш. Не можеш да обичаш човека, ако не му пееш. Това се забелязва навсякъде в живота. Проследете промяната, която става с някои упорити деца, когато пораснат и се влюбят. Момчето е било своенравно, мрачно, неотзивчиво, но щом се влюби, става весело, по цял ден пее. И момичето, като се влюби, става приветливо, услужливо,

припява си, започва да се гизди, да мисли за своята външност.

Мнозина се запитват дали в тяхното сърце има условия за любовта. Достатъчно е да драснете първата клечка кибрит и да опитате може ли да се запали огънят на вашето сърце. Щом се запали огънят, никой не е в състояние да го угаси. Колкото майки и бащи са правили опит да изгасят огъня в сърцето на своите синове и дъщери, не са успявали. Не се опитвайте да гасите Божествения огън! Видите ли, че гори, оставете го да върви в своя път. Не се стремете да изгасите слънцето! Не се стремете да изгасите звездите! Това е огън, който нито са пали, нито се гаси. Той е най-приятният огън в света. - Заслужава ли даден човек моята любов? - Няма човек, нито живо същество в света, което да не заслужава да бъде обичано. - Грешен е този човек, не заслужава да бъде обичан. - И грешникът заслужава да се грее на Божието слънце. Слънчевата любов изпраща еднакво своята светлина и топлина на всички живи същества на земята. То грее и топли еднакво гълъба и змията, тигъра и овцата. За него няма достойни и недостойни същества.

Съвременните хора трябва да се освободят от своите ограничени разбирания и морал. Лесно се казва, че този или оня човек е лош. Какво всъщност е лошавината? Кой човек е лош? Лошавината не е външно качество. Лош ли е този, който обича да яде чесън? Устата му дълго време мирише на чесън. В приказките от "Хиляда и една нощ" се разказва за една царска дъщеря, в която се влюбил царският син, но по една малка причина не могли да се разберат и се разделили. Той обичал да яде чесън. Един ден, когато трябвало да се срещне с нея, той хапнал малко чесън, но миризмата на чесъна не могла да избегне от чувствителното обоняние на царската дъщеря, която органически не понасяла тая миризма. Възмутена от поведението на своя възлюбен, тя го изпъдила от дома си. - В кого е вината? - И в двамата. Царският син трябваше да знае дали неговата възлюбена

обича чесън или не. Ако не обича, трябваше да се откаже от желанието си да яде чесън, особено когато се среща с нея. Тя казала: Не искам мъж, който не се съобразява с моите желания. И царската дъщеря трябваше да отстъпи, да претърпи първия път, докато дойде до едно разбирателство със своя възлюбен.

Хората изобщо не обичат нечистите работи. Добре е това, но те трябва да се пазят еднакво и от външната, и от вътрешната нечистота. Любовта не търпи никаква нечистота. Тази е причината, дето влюбените обичат да се мият и чистят - те се обличат хубаво, с чисти дрехи; пишат си писма на бяла или розова хартия, с красив почерк. Ще кажете, че това са глупави, младежки работи. Не е така. Цяла философия, цяла наука има в любовните писма на младите. Момъкът пише на момата: Ти си божество за мене. Откак те видях, цял свят се отвори пред очите ми. Живея с радост, с надежда за светло, велико бъдеще. Докато я обича, той разкрива сърцето си пред нея и тя се радва, чувства се щастлива. Щом престанат да се обичат, светът се разрушава пред тях и двамата стават нещастни.

Питам: Какво ще стане с нас, ако Бог се оттегли или ни напусне? Слънцето, звездите, Луната ще изгаснат; дърветата и цветята ще изчезнат пред очите ни; красотата на вселената ще изчезне; животът ни напълно ще се помрачи. Тъй щото ние живеем, защото Бог е в нас. Ако Той се оттегли от нас, веднага ще дойдат нещастията и смъртта. Всесилен е Бог, в един момент може да разруши цялата вселена, но никога няма да направи това. Той никога няма да ни постави на ненужни страдания. Той има желание да ни учи, да разберем защо живеем и защо е създаден светът. Всичко, което Бог е създал, е ценно. Не се противете на Божествения порядък. Друг е въпросът, ако се натъквате на човешкия порядък. Дойдете ли до Божествения свят, там не се позволява да влезе човек с обувки, с немити ръце и крака, с нечисти дрехи. Ще измиете лицето, ръцете и кра-

ката си три пъти; ще облечете нови, чисти дрехи, ще обуете нови обувки и така ще влезете в Божествения свят. Ще внесете в ума си чисти, светли мисли, в сърцето си - чисти, благородни чувства и така ще влезете в Божествения свят. Когато хората изучат законите на този свят и заживеят по тия закони, светът ще се превърне на рай - никаква война няма да съществува. И тогава, като се помолите на Бога, Той веднага ще прекрати войната.

Днес всички се питат кой ще победи в сегашната война. Казвам: Майките и бащите ще победят. Ония милиони хора, които умряха на бойното поле, трябва да се преродят. Това ще направят майките и бащите, а не воюващите. Майките и бащите, братята и сестрите ще оправят света и ще освободят угнетените и нажалените. Трябва да се създаде ново поколение, нови синове и дъщери. Това ще направят всички майки и бащи: руските майки и бащи, английските майки и бащи, японските майки и бащи, германските майки и бащи - всички майки и бащи по лицето на земята. Те ще победят. С други думи казано: Божественото ще победи, то ще оправи света. Майката е символ на любовта, бащата - на мъдростта. Значи любовта и мъдростта, от една страна, и истината - от друга страна, ще победят света и ще го оправят. Това, което руши и разваля нещата, не е Божествено.

Сега се говори за правда в света. Какво струва правдата без любовта? Тя има отношение към живота дотолкова, доколкото любовта се изявява. Праведен е оня, който изявява любовта си в живота, т. е. който служи на Бога. Казано е в Писанието: "Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила." - Кой може да люби така? - Силният, здравият, умният и добрият човек. Той има любов в себе си. Каквато работа започне, може да я свърши. - Може ли да проповядва Словото Божие? - И това може, защото разполага с различни методи. Вместо да говори на хората, той

може да свири. Да свириш с любов, разбирам проява на съзнателния живот. За този живот е потребна светлина, топлина, свобода и сила. Любовта е майка на този живот, мъдростта - негов баща, а истината - негова възпитателка.

Съзнателният живот подразбира жертва, която почива на закона на даването. Какво ще даде на хората невежи-ят? На какво ще ги научи? Как ще свири той, като не разбира това изкуство? Как ще оре, като не знае какво нещо е орането? След всичко това той се осмелява да каже, че изорал нивата си. Изорал я благодарение на воловете и на ралото си. Воловете теглят, ралото прави браздите, а той казва, че сам изорал нивата си. Не се говори така. Друг казва: Аз мога да любя. Какво значи да любиш? Да любиш, това значи да предаваш на ближния си богатата, които си приел, така чисти, както са били. Носиш един плик от Господа до своя ближен, но искаш да знаеш какво има в него. Отваряш плика и започваш да четеш. Това не се позволява. Само оня има право да чете писмото, който го праща. Следователно ще го предадеш, без да се поддадеш на изкушение, и ще се радваш, че си изпълнил задачата си правилно. Тогава и двамата ще се радват: оня, който носи писмото, както и оня, който го получава. Не можеш да се радваш, ако слънцето не изгрява. Изгряващото слънце е писмото, което всеки ден се отваря и прочита от оня, който отива да го посреще. Като залязва, слънцето затваря писмото си и отива да се чете на друго място. Когато изгрява и залязва, слънцето разнася писмото по целия свят, да го четат всички, да видят какво Бог е вложил в него. Всички блага идат от слънцето.

Мнозина не разбират Писанието и казват, че човек не трябва да се покланя на нищо. Покланянето подразбира влюбване. Не трябва ли човек да се влюбва? Все ще се влюби в нещо, все ще напише едно любовно писмо. Слънцето чете любовните писма на хората и ги носи по света, като казва: Ето любовта. Като грее, слънцето говори за

любовта. И човек, както слънцето, трябва да изявява любовта, която е вложена в него. Като изявява любовта на своя ум, на своето сърце и на своята воля, човек трябва да знае, че изявява любовта на Оня, Който живее в него. Изявявайте Бога в себе си и не мислете, че няма подобни на вас. Подобни на тебе има много, но подобни на Бога няма. Естествено е да има подобни на тебе. - Защо? - Защото ти се оглеждаш в ближния си като в огледало. Ако се гледаш в едно огледало, ще видиш само един образ - само лицето си. Ако искаш да видиш гърба си, ще вземеш две огледала. Колкото повече огледала имаш, толкова повече образи ще получиш. Така ще се оглеждаш от всички страни. Който не разбира закона на отражението, казва, че едно огледало е достатъчно. Не е достатъчно едно огледало, най-малко две огледала са нужни: в едното ще видиш лицето си, в другото - гърба си. Когато стрижат косата на някого, пак употребяват две огледала. Остане ли само с едно огледало, трябва да се задоволи с това, което бръснарят каже. Щом и той вземе едно огледало в ръката си, ще види как е остриган отзад. Не разчитай само на думите на бръснаря. Често неопитни момчета могат да те направят за смях. Разправяше ми един стар човек как го остригало едно младо, неопитно момче. Взело ножиците и стригало дето му попадне. Като се погледнал старият в огледалото, уплашил се: на места косата му била по-дълга, на места по-къса, а някъде до кожата остригана. Момчето кълцало с ножиците както му попаднало.

Като наблюдавам проявите на любовта на сегашните хора, виждам как се кълцат едни други. Като не знаят да стрижат, те взимат ножиците и режат както им попадне. Така те накълцват умовете и сърцата си - не знаят да стрижат. Като се научите да стрижете, тогава прилагайте изкуството си. Като се научите да говорите музикално, по любов, тогава говорете. Докато не сте научили едно изкуство както трябва, не бързайте да се проявите. Аз разбирам

добре музиката и въпреки това не пропускам случая да слушам видни музиканти и певци. Всеки музикант влага нещо особено в музиката, което заслужава да се чуе. Всяка певица има нещо особено в пеенето: една се отличава по своя тембър, друга - по мекия си и чист тон. Има певици, които влагат душата си в пеенето. Човек може да пее и да свири добре, ако се свърже с разумния свят. Той може да мисли и чувства правилно, ако се свърже с разумния свят. Като се свържеш с разумния свят, благата на живота протичат по естествен начин. Ако не можеш да направиш тая връзка, ще пренасяш благата на части, както носиш вода с кофи да поливаш градината си. Водата трябва сама да дохожда при тебе, да тече непрекъснато. Остане ли ти да я пренасяш от едно място на друго, това значи да се натъкваш на мъчнотии и страдания.

Плодовете на Духа са: Любов, радост, мир, дълготърпение, благодетелност, кротост, въздържание. Радостта има отношение към ангелския свят, мирът - към човешкия свят, а дълготърпението - към животинския свят. Дълготърпението е слизано дълбоко в материята. Всички живи същества се нуждаят от благодетелност, милосърдие, кротост, въздържание. Веднъж видях една змия, хванала една жаба. Тъкмо се готвеше да я глътне, аз се приближих до нея и мислено ѝ казах: В мое присъствие не позволявам да стават престъпления. Ще пуснеш жабата и ще продължиш пътя си. Змията се опита да ми възрази, че дълго време дебнала жабата, не ѝ се иска да я пусне, но най-после се съгласи - пусна жабата и се скри някъде между камъните. Ще кажете, че змията не може да говори. Аз говоря с духа, който е в змията, а не с нея. Змията е форма, в която се крие някакъв дух. Той разбра, че в мое присъствие не позволявам да се вършат престъпления. След мене той е свободен да прави каквото иска.

Първият плод на Духа е любовта. Хората са дошли едва до опаковката на любовта. Те са далеч от съдържани-

ето на любовта - до Божията Любов. Христос казва: "Както ме е Отец възлюбил, така и аз ви възлюбих." Следователно не можем да познаем любовта, докато не опитаме любовта на Бога към нас. Много блага е дал Бог на хората, много любов е излял към тях, но те още не са Го познали, поради което са недоволни от живота. Бог вижда това, търпи и чака времето, когато хората ще се пробудят. Бог е дълготърпелив и милостив. Той знае, че недоволството, мъчението, страданието са временни неща. Само любовта и радостта са вечни. Казано е в Писанието: "Ще изтрия сълзите им и няма да помена греховете им."

Старият свят заминава, нов свят се създава. Каквото става в света, е за добро. Посаждаш един орех, който след време се пропуква и от него израства ново, младо растение. Вятърът огъва клонете на младото дърво, снегът ги навежда към земята, докато един ден дървото заякне и устоява на всички несгоди и ветрове. Който яде от плодовете на тоя орех, трябва да благодари. Докато нашата любов не даде плод, както орехът, не можем да разберем Божията Любов. Христос казва: "Който ме яде, той има живот в себе си." Никой не може да яде Христа, но ще яде плодовете на Неговия живот. Следователно давайте на хората от плодовете на своята мисъл, на своите чувства и постъпки, за да ви разбират. Само така ще се радват на плодовете си, както и на плодовете на своите ближни.

Изучавайте музиката, както аз съм я изучавал. Като изучавах музиката, намерих погрешките на музикантите, разбрах де грешат. Питат ме свиря ли Бах, Бетовен или Моцарт. Намирам, че не съм дошъл до тях. Свиря някакъв Бетовен или Бах, но мой Бетовен, мой Бах. Въпреки това аз познавам класическата музика, зная отде Бетовен е черпил своята музика. Аз се интересувам от истинския оригинал, а не от преводите, които музикантите са направили. Бетовен, Бах, Моцарт са направили сполучливи преводи. И аз свиря мои, оригинални работи; понякога правя прево-

ди, по-близки или по-далечни от оригинала. Като работих върху музиката, намерих доста музикални времена, от които разбрах дали свиря правилно или не. Когато попадах точно на музикалното време, достатъчно беше да посвиря 10-15 минути, за да се оправи времето: облаците се разпръсваха и небето ставаше чисто, ясно. Ако има голяма суша, пак свиря. Тогава небето се заоблачава, дохожда дъжд. Със свиренето си мога да примирявам хората. Ако не мога да примиря двама души, които се карат и бият, не съм свирил хубаво. Доброто свирене е в състояние да подобри нещата, да премахне мъчнотиите и противоречията в пътя на всеки човек.

Същият закон действа и в любовта. Някой казва: Аз обичам. Щом обичаш, всички противоречия в живота ти временно поне трябва да престанат. Ако не изчезнат, ти не обичаш както трябва. Обаче има противоречия, които са необходими за развитието на твоя ум и на твоето сърце. Те са на мястото си. Да бъдеш кротък и да не вършиш никаква работа, това не е желателно. Каква работа ще свърши един слаб, хилав кон, на който ребрата се броят отдалеч? Кротък е тоя кон, не рита, но и работа не върши. За предпочитане е здравият кон, който рита, но върши работа, отколкото хилавият, който кротува и нищо не работи. Някои хора, като остаряват, стават кротки, добри, но нищо не работят. Това не е право. Старият трябва да работи. Че е стар, че не може вече да работи, това не го оправдава. Дядото казва: Когато бях млад, работих; сега ще почивам. Като млад си вършил доста пакости и глупости. Сега пък ще работиш, без да причиняваш на кого и да е пакости. На млади години си грешил, на стари години ще работиш и ще изправяш погрешките си. Това е правило, което забелязах и при свиренето. Когато взимах някой тон неправилно, другите музиканти свиреха добре, чисто. Ако някой от тях грешеше, аз свирех правилно. Дълго време упражнявах ухото си в слушане, докато схванах това съотношение между хо-

рата. Те едни други се коригират. Като научих законите на музиката, и аз свирех добре, и другите музиканти свиреха добре. Така се създаде оркестърът - всички свирехме заедно. Когато капелмайсторът дирижираше, все се намираше някой да греша. Щом отсъствуваше капелмайсторът, никой не грешеше. - Защо никой не грешеше? - Нямаше кой да поправи погрешката. И да греша някой, погрешката минаваше незабелязано.

Много хора се отегчават от живота на земята, искат да отидат в другия свят. Те не знаят, че и там ще работят. Ще ги поставят в оркестър и ще изискват от тях да свирят без погрешки - там оркестрантите свирят без капелмайстор. Там никой не се занимава с погрешките на другите - не искат да се петнят. И аз не обичам да се занимавам с погрешките на хората, да не петня ума и сърцето си. Погрешките са кал, която се чисти мъчно. Докато има капелмайстори, всякога ще има противоречия и погрешки. Бог е допуснал противоречията, за да се изправят хората. Погрешките се изправят само на земята. Ето защо, когато някой ангел иска да изправи някоя своя погрешка, слиза на земята в човешка форма. Щом изправи погрешката си, отново се връща на небето и заема мястото си между ангелите. Много ангели има на земята, дошли да изправят погрешките си. И вие сте дошли на земята да изправите погрешките си и да се научите да мислите, да чувствувате и да постъпвате правилно. Само така човек ще оцени благата, които Бог му е дал. Велико нещо е да срещнеш човек, който цени благата, защото и той сам е благо за другите. Като любиш човека, и той ще те люби. Тогава неговото благо е твое, и твоето благо е негово.

Какво представлява любовта? Тя е пробен камък; тя е ключ, който отваря всички затворени врати. Прилагайте любовта като подтик на своя ум и на своето сърце. Любовта е първият плод на духа. Когато соковете на тоя плод проникнат във вашия ум и вашето сърце, вие ще се освободите

от противоречията на живота. Казано е в Писанието: "Дето е Духът, там е свободата." Казано е още, че истината освобождава човека. Истината е врата, през която Духът минава и носи свободата. Казано е: "Ще изпрати Бог Духа си." Когато Духът влезе във вас, ще роди първо любовта. Щом приемем любовта като плод на Духа, и ние ще се храним с нея, и окръжаващите ще се хранят.

Сега аз прочетох 13 глава от I Послание към Коринтяните, а вие прочетете 5 глава от Посланието към Галатяните за плодовете на Духа. Работете съзнателно върху себе си, без да се самоосъждате. Ако направите една погрешка, радвайте се. Като я изправите, радвайте се два пъти повече. Самоосъждането не е Божествено качество. Понякога причината за погрешките е въвн от човека. Някой иска да каже нещо на приятеля си, който е далеч от него. За да се чуе гласът му, той трябва да вика, защото въвншната среда е шумна. Като вика много, гласът излиза нехармоничен. А във всяка дисхармония има някаква погрешка, нещо фалшиво. Кой е виновен за тая погрешка: оня, който говори, или шумът въвн въвншната среда? Големият шум се дължи на грубата среда. Ти викаш, кряскаш, за да те чуят, и ако никой не те чуе, ставаш нервен, гневиш се. После се извиняваш, че си нервен.

Какво нещо е нервността? Кога е нервен човек? - Когато има да плаща дългове, а няма с какво да ги плати. Бръкне в джоба си, нищо не намира. Богатият бръкне в джоба си и веднага вади колкото му трябва. И бедният, и богатият не са на прав път. Те не трябва да чакат последния момент да си платят дълга, но два-три дена преди срока да отидат при своя кредитор и да се изплатят. Не чакайте кредитора да ви търси, но вие идете при него да оправите сметките си. Ако си беден и не можеш да платиш дълга си, помоли се на кредитора да отложи плащането. Той ще чуе молбата ти, но ти трябва да бъдеш внимателен, да не го караш да те търси в дома ти и да се връща назад празен.

Законът е същият и при изправяне на погрешките. Като направиш една погрешка към някого, не чакай тоя човек да дойде при тебе, тогава да се извиниш, но ти го намери, иди в дома му и там се извини. Като видя Бог, че хората не искат да се изправят, не са готови да обърнат погледа си към Него и да искат извинение, изпрати своя Единороден Син на земята, да им покаже пътя за примиряване. Хората могат да се примирят само чрез любовта; те могат да се спасят само чрез любовта - друг път няма. Без любов нищо не се постига.

Казано е: “Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.” Всеки трябва да се храни от плодовете на любовта. Само така ще се създаде нова вселена. Само така ще се придобие вечен живот.

“Това е живот вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил.”

3. Утринно Слово от Учителя, държано на 24 октомври, 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

НОВОТО НАЧАЛО

Апостол Павел казва: “Докато бях дете, мислех по детински; щом станах мъж, напуснах детинското.” Наистина човек трябва да напусне детинското. За кое детинско се говори? Има нещо детинско в човека, което той трябва да напусне, но има нещо детинско, което трябва да задържи в себе си за вечни времена. За това детинско Христос казва: “Царството Божие е на децата.” Детето носи в себе си възможностите и условията за растене. Каква е разликата между детето и възрастния? Детето е семе, едва посято или още непосято. То не е изникнало, не се е разлистило, не е цъфнало, не е дало плод. Старият е узрял плод, който виси на дървото и чака или да го вземе някой, или да падне на земята. Ако го вземе някой, ще го опита и познае. Ако никой не го вземе, ще падне на земята, дето го очаква смърт. Семката му ще се посади и след време ще израсте отново. Каквото става на земята, същото става и в невидимия свят. Привидно някои неща се губят, но всъщност няма загуба в природата. Нещата само се видоизменят, но не се губят, нито създават. Губи се нереалното, а реалното остава за вечни времена.

Какво виждаме в човешкия живот? Детето се ражда здраво, весело: то расте, става юноша, също здрав, весел. Колкото повече години минават, човек постепенно губи силите, здравето си и заболява. Каква е разликата между здравното и болезненото състояние на човека? Здравият е доволен от всичко: от яденето, от съня си, от водата, от въздуха, от хората, които го обикалят. Болният е недоволен - нищо не може да го задоволи. Хапне нещо, неприятно му става; легне да спи, недоволен е - обръща се на една, на друга

* 23 Псалом.

страна, не може да заспи. Някой му говори, той не иска да слуша какво му се говори. Окръжаващите го дразнят, приятелите му са неприятни. Здравият гледа на всичко като на реалност; болният отрича реалността. Дето и да отиде, той се намира като в небрано лозе. Поговорката “Намирам се като в небрано лозе”, в смисъл че се намиращ в трудно положение, трябва да се коригира. Не е лошо да се намериш в небрано лозе - има какво да ядеш. Лошо е, ако се намериш в обрано лозе. И да искаш да си хапнеш нещо, няма какво, всичкото грозде е обрано.

Христос казва: “Ако не станете като децата, няма да влезете в Царството Божие.” Има нещо хубаво в детинството, което трябва да се запази до старини. Детското трябва да ни радва и в детинството, и в напредналата възраст. Приятно е на майката да има здраво, жизнерадостно дете и който го види, да каже: Прилича на майка си. Не е приятно да видиш едно болно, хилаво, плачливо дете и който го види, да каже: Прилича на майка си. Има деца своенравни, разглежени, по цяла нощ не спят - плачат, сърдят се, крещат. Те са генерали, управляват майка си, баща си - само техните заповеди се чуват.

Един наш познат, доктор, ми разправяше опитността, която имал със своето малко дете. Една вечер майката отишла на концерт, а детето оставила на бащата, той да се занимава с него. По едно време детето се събудило и започнало да плаче. Бащата го взел на ръце, разхождал го по цялата стая, но то не преставало да плаче. Сварил му кашичка, дал му да яде, то пак не преставало да плаче. Люлял го, песни му пял, приложил всички методи, които познавал като лекар - детето продължавало да плаче. Обърнал се за помощ към всички светии, които познавал - детето не млъквало. Понеже бащата се занимавал със спиритизъм - викал духовете - и това не помогнало. Най-после му дошло на ума да прочете “Отче наш”. Щом прочел молитвата, детето млъкнало и заспало. Докторът казваше: Никога в живо-

та си не бях чел молитва така, както в тоя случай. Силна беше молитвата ми, затова даде резултат.

Защо молитвата на хората не дава всякога резултат? - Защото не е силна, не е искрена. Някой се моли, но вътре в него нещо крещи, не му дава покой. Такава молитва не е намясто. Докато нещо крещи и вика в тебе, мисълта ти не може да се предаде. Като заспало детето, бащата се успокоил и започнал да мисли какво му дала тази опитност. Той познал силата на молитвата. От друга страна, разбрал, че не е прав, когато се ядосал на жена си, дете оставила детето на него. Нещо започнало да крещи и негодува в него, както в детето. Докато кресливото дете в него не млъкнало, и детето не млъкнало. С молитвата първо той се успокоил, а после детето.

Сегашните хора се оплакват от страдания и нещастия. - Коя е причината за страданията им? - Еднообразието в живота. Те търсят щастието там, дето го няма. Те търсят щастието в материалния живот: искат да бъдат добре облечени, добре нахранени, добре приети между хората; да имат файтон или автомобил на разположение, да посещават театри и концерти; да бъдат млади, здрави, да не боледуват; да имат хубави къщи, добре мебелирани. Хубаво е всичко това, но на земята такова щастие не може да се постигне. И да имаш всичко това на разположение, пак няма да бъдеш щастлив. Хората ще ти завиждат, ще се питат как си придобил това богатство. Ще кажат, че с кражби си разбогатял. После кравите и овцете ще те съдят, че си одрал кожата им, остригал си вълната им, издоил си млякото им. И горите ще те съдят, че си ги изсякъл. При това положение можеш ли да бъдеш щастлив?

Човек може да бъде щастлив само при три случая: когато знае как да носи любовта, мъдростта и истината. Другояче казано: Да знае как да постъпва с ума, със сърцето и с душата си. Умът ще му даде светлина, сърцето ще му даде топлина, а душата ще му даде сила. Без светлина, без

топлина и без сила нищо не се постига. Това е все едно да живеете в красив свят с хубави плодни градини, без да опитвате плодовете; минавате край чисти, буйни извори, но ви е забранено да пиете вода; влизате в големи, богати магазини, пълни със скъпи дрехи, но нямате право да си купувате дрехи; обикаляте осветени салони, дето пеят и свирят видни певици и музиканти, но нямате право да влезете вътре да ги слушате. Навсякъде има училища, университети, дето се преподават различни науки, но вие нямате право да ги посещавате. Какво щастие е това? Красив е светът, който ви обикаля, но не можете да се ползвате от неговите блага.

Помнете: Щастieto е в самия човек - в светлината на неговия ум, в топлината на неговото сърце и в силата на неговата душа. Това щастие носи здраве и сила за човека. За да запази здравето си, а с това и своето щастие, той не трябва да допуска в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство. Дойде ли една отрицателна мисъл до ума ви, оставете я вън. Колкото пъти да хлопа, не J отваряйте. Мълчете си вътре и не питайте кой е там. Така хлопаше на вратата ми един стар човек, който продаваше яйца. Той беше 90-годишен дядо, носеше яйца само на мене, защото му плащах скъпо. Тогава яйцето струваше един-два лева, а аз му давах по десет лева на яйце. Понеже ценя малките неща, плащах му скъпо. Някога го оставях да хлопа, без да му отворя. Чета, занимавам се, нямам време да отварям вратата. Той започваше да хлопа все по-силно, докато най-последно или аз отстъпя, като му отворя, или той - отиваше си. Така проверявах докога ще тропат и какво ще направи, ако не му отворя. Ще питате защо съм постъпвал с него така. Според мене той и аз сме едно. Той стои отвън, хлопа и мисли, че е нещо вън от мене. Аз седя вътре и чета, но зная, че съм едно с него. Това означава, че добрите и лошите страни на хората се включват във всеки човек.

Представете си, че някой пее една песен. Всяка песен има свое ехо. Каквато е била песента, такава е и нейното ехо. Ако не си пял добре, и ехото ще бъде такава. В ехото слушаш себе си, но като не знаеш отде иде то, възмущаваш се, не си доволен от пеенето. Често ние сме недоволни от отражението на нещата и казваме, че това или онова не е правилно, не е хубаво. Така си пял. Пей хубаво, за да бъде и отражението хубаво. След това слушай, да видиш какво ще бъде ехото. Изпей песента два-три пъти, докато сам бъдеш доволен от ехото. Не се гневи на това, което сам си създал. Някой се гневи за нищо и никакво. Върви по улицата, удари се в някой камък и се разгневи. - Защо се гневи? - Че камъкът се изпречил на пътя му. Той трябваше да го махне от пътя си, преди да беше се ударил в камъка, още като го види отдалеч.

Много неща има в света, които трябва да се турят на местата им. Да поставиш нещо на своето място, трябва да има подбудителна причина за това. Една от подбудителните причини в живота е парата. Даваш на някого десет лева да свърши една работа - не иска да я свърши; даваш му 50 лева, пак не иска; даваш му сто лева, започва да мисли да я свърши или не; като му дадеш 200-300 лева, веднага свършва работата. Колкото повече плащаш, толкова по-добре се върши работата; колкото по-малко плащаш, толкова по-зле се върши работата. В духовния свят нищо не се плаща. Там разменната монета е любовта. Който не разбира този закон, счита, че като му направиш няколко добрини, дължен си всякога да му правиш добро. Ако един път не му послужиш, сърди се. Ако един път не му дадеш пари колкото иска, пак се сърди. Той не се задоволява с десетина лева, най-малко сто лева иска. Ако му дадеш сто лева, следния път иска двеста лева. После иска триста лева и постепенно увеличава. С малко не се задоволява и така те погледне, като че иска да каже: Знаеш ли кой съм? Казвам: Зная кой

си, но ти не знаеш кой съм аз. Като постъпвам по един или друг начин с хората, аз имам възможност да ги позная. Ако и те изучават себе си, ще видят, че между всички явления и прояви в живота съществува известна зависимост: едно явление предизвиква друго.

Един виден професор по музика срещнал една бедна, даровита мома с хубав глас, но със слаба воля; сама тя не могла да прояви своя талант. Професорът решил да ѝ помогне. Той я взел под свое покровителство и със своята силна мисъл и воля успял да събуди в момата желание да пее. Тя започнала да пее и в скоро време се проявила като добра певица. Професорът тръгнал с нея из Европа да дава концерти. В присъствието на професора тя се проявявала отлично. Щом той отсъствал, тя не излизала на сцената. Един момък се влюбил в нея, но като виждал, че професорът я придружавал навсякъде, той започнал да ревнува - гледал на професора като на препятствие в своя живот. Един ден той успял да се качи на сцената и убил професора. От тоя момент момата престанала да пее.

Хората мислят, че певецът е самостоятелен, не зависи от никого. Човек е зависим, неговите прояви зависят от други същества. Щом се прекъсне тая зависимост, престават и проявите. Тая зависимост определяме с думите "идеал, връзка на човешката душа с Бога или с някое светло същество". Човек трябва да съзнава присъствието на светлото същество в себе си и да уповава на него. Прекъсне ли се тая връзка, животът се обезсмисля. Тъй щото, когато говорим за любовта, разбираме именно връзката на човешката душа с Бога. Любовта на човека към Бога е първото условие за проява. Значи любовта ми към Бога е условие, в което аз мога да се проявя. Любовта на Бога към мене е условие, при което Бог се проявява в мене. Да се радваме, когато Бог се проявява в нас, защото и Той се радва, когато ние се проявяваме в Него. Да живееш добре, значи да обичаш Бога. Без любов към Бога няма съзнателен живот.

Има две положения в живота: да обичаш или да те обичат. Кое от двете положения е по-добро? Добре е да обичаш, добре е и да те обичат. Първо Бог ни обича. Нашата любов е следствие на Неговата. Началото на нещата е Божията Любов, краят е човешката любов. Казано е в Писанието: "Аз съм алфа и омега, т.е. начало и край на нещата." След всеки край иде ново начало. Божията Любов подразбира начало на нещата, т. е. условие за проява. Когато ние се проявяваме, в Бога се заражда ново начало. С други думи казано: Нашият край е ново начало на Божиите прояви. Ето защо, когато човек започне да мисли, че няма какво да прави, иде новото начало. Вие сте изпратени на земята като артисти, да представите Божиите интереси. Като изиграете ролята си, ще слезете от сцената; други ще продължат ролите ви, а вие ще станете публика.

Когато се говори за любовта, някой казва, че хората го обичат. Как познава това? Кое е вещественото доказателство, че някой ви обича? Той е досетлив, има предвид нуждите ви и всякога ги задоволява. Няма по-хубаво нещо от това да даваш от любов. Важно е да даваш навреме. Само Бог дава така. Небето, със звездите и слънцата, е създадено за хората, да се учат и ползват от тях. Всичко, каквото хората са пожелали, Бог им го е дал. Какво се иска от тях? Да принесат от плодовете на богатата, които са получили. Една светла мисъл, едно благородно чувство и една възвишена постъпка са плодове, които можем да принесем на Бога. Казано е в Писанието, че Бог е възлюбил истината в човека. Под "истина" разбираме оценяване на всички възможности, вложени първоначално в нас. Който не ги оценява, не може да бъде доволен. Докато е дете, той не се радва на детинството си, но иска да порасне, да стане голям. Като порасне, вижда, че има много работа, която не може да свърши сам и решава да се ожени. Той разчита на жена си и на децата си, очаква на тях, но остава излъган. Най-после казва: Да се оженият децата, да останем с жената

сами, тогава ще работим по-добре. И тук остават излъгани. Внучетата трябва да се гледат: ту едното се разболе, ту другото и те пак нямат време да помислят за себе си. Какво щастие можете да очаквате при такива условия? Дал ти е Бог едно дете - момиченце - не си доволен; даде ти момченце - пак не си доволен. Какво повече искаш? Искаш ли да имаш 12 синове като Яков? Той имаше 12 синове, но работите му пак не вървяха добре.

Яков изигра брата си Исава, затова напусна бащиния си дом и отиде при чичо си Лавана. Тук той се влюби в дъщеря му Рахил, за която работи седем години. Но чичо му го излъга - вместо Рахила, даде му по-голямата си дъщеря - Лия, която имаше болни очи. Човек с болни очи не обича истината. Яков трябваше да работи още седем години за Рахила. Еврейският закон не позволява по-младата сестра да прецени по-старата. - Кое е старото в света? - Това, на което очите са развалени. Както Яков излъга брата си и взе първородството му за една чиния леца, така Лаван излъга него, даде му Лия - чиния леца вместо Рахила. Така Лаван продаде и двете си дъщери на Якова, с което му показва, че е търговец. Един ден Яков реши да напусне Лавана и тръгна на път - да се прости с брата си и да заживеят заедно. Той взе двете си жени и двете си робини и тръгна към бащиния си дом.

Човек има един ум и едно сърце - две жени. В мъжа и умът, и сърцето са женски; в жената обратно: и умът, и сърцето са мъжки. Понякога умът и сърцето на мъжа са мъжки. Тогава той е мъж. Човешкият ум се занимава с отражението, със сянката на нещата, а не с тяхната реалност. Умът изучава външните условия на живота, сърцето - вътрешните условия на душата - тяхната същност. Ако се водите само по ума, ще имате хубави неща - къщи, автомобили, градини, но все ще ви липсва нещо. Мислите ли, че яденето, сготвено от един здрав и от един болен човек, ще бъде еднакво вкусно? И двамата знаят да готвят, и два-

мата ще турят едно и също масло, но яденето, сготвено от здравия, има един вкус, а от болния - друг вкус. Ако прокажен човек ушие една дреха, непременно ще внесе нещо от болестта си в дрехата. Платът на дрехата може да бъде много хубав, но проказата на шивача ще мине и във вас. Ако сте взели пари назаем от човек, който ги е крал и насилвал бедни и вдовици, неговата психическа проказа ще влезе във вас.

Казвам: Храната, както и благата, които идат от невидимия свят, трябва да минават през чисти ръце. Хлябът, водата, въздухът трябва да бъдат чисти. Ако всички хлебари и търговци бяха чисти, друг порядък щеше да има в света. Сега навсякъде се натъквате на нечистота. Какво може да излезе от един нечист свят, какъвто е сегашният? Нищо друго освен противоречия. Какъв е изходният път на всичко това? Представете си, че един виден певец дава концерт. Съберат се няколко деца, влязат в салона и започнат да дрънкат с тенекии. Той пее, а те дрънкат. Какво ще чувате от песента му? Ще ви бъде ли приятно това пеене? Децата ще развалят пеенето. Често човек допуска палави деца в Божествените работи, с което развалят красивото в тях. Божественото не позволява да му се дрънка с тенекии. Който си позволи това, скъпо плаща.

Преди няколко дена дойдоха да ми се оплачат от една болна сестра, доста възрастна, че говорела лоши работи, карала се с всеки, който я посещавал. - Коя е причината за това? - Понеже сестрата се готви да замине за другия свят, около нея се събрали заминалите J роднини и се карат. Те искат да я оберат, да вземат всичкото J богатство. Като видят, че някой иде да я види, те го пъдят, страхуват се да не вземе и той нещо от нея. Като видите, че някой изгуби съзнание и почне да хърка, казвате, че той умира. Всъщност той не хърка, но роднините му, които искат да го оберат. Някои от вашите роднини са благородни, а някои са груби, карат се, сърдят се помежду си кой повече да вземе.

Те говорят отвътре, а не болният. Те приличат на грамофонни плочи. Една плоча иска да вземе дрехите на болния; друга плоча иска обувките; трета плоча иска парите му. За да не се карат роднините на болния, още преди да се разболе, той трябва да ги извика и да им каже: Докато съм жив, не позволявам да ме безпокоите. Щом замина за другия свят, тогава ще дойдете да вземете каквото ви трябва.

В една от своите притчи Христос обръща внимание на хората да не се карат за имане. Ако господарят даде част от богатството си на своите слуги, те трябва да работят, да увеличат богатството и да не се карат кой взел по-голяма част. И вие, преди да заминете за другия свят, извикайте роднините си, дайте каквото сте имали и кажете им да не се карат помежду си. Не оставяйте наследници след заминаването си. На всеки човек е дадено преизобилно. Разчитайте на това, което Бог ви е дал, а не на онова, което може да дойде отвън. Гледай вечер звездите и Луната, радвай се на светлината им, но не разчитай на тях. Горко на оня, който разчита на светлината и на топлината на звездите. Тяхната светлина не е даже една милиардна част от светлината на слънцето. Единствената светлина, на която можем да разчитаме, е тая, която иде от слънцето. Единствените блага, на които можем да разчитаме, това са ония, които идат от Бога. Някой ти направи една малка услуга - радвай се на тая услуга. Малка е тя, никой не знае за нея, но нещо Божествено е скрито там. Всяка радост, която преживяваш, се дължи на радостта на оня, който е направил една услуга. Той се радва, затова и ти се радваш. Чистата радост подразбира, че услугата е направена по закона на любовта.

И тъй, каквото правиш, прави го в името на Бога. Вън от Бога всяко добро или всяка услуга е празно шише. Това е човешкият порядък. Шишето може да е красиво отвън, но е празно. В Божествения порядък шишетата са пълни. Там всяка форма отговаря на своето съдържание. В човешкия порядък може да турят съдържание в шишето, но

обикновено между външната форма и съдържанието няма съответствие. Ако шишето отвън е красиво, съдържанието му е лошо. Трябва ли след това да се питаш защо си недоволен? Много естествено, съдържанието на шишето ти е лошо. Следователно, ако си недоволен, ще знаеш, че си в човешкия порядък; ако си доволен, живееш в Божествения порядък. Ако си светски човек и си доволен, живееш в Божествения порядък и си по-близо до Бога от оня религиозен, който е всякога недоволен. Религиозният иска да стане по-добър, отколкото е, да мине за праведен. Това е невъзможно. Никой не може да стане по-добър, отколкото е в действителност. Едно се иска от човека: да проявява доброто, което е вложено в него. Той е толкова добър, колкото проявява доброто. Ако проявява доброто повече, по-добър е; по-малко го проявява, по-малко е добър. Задачата на човека е да прояви любовта, която е вложена в него; да прояви мъдростта, която е вложена в него; и най-после да прояви истината, която е вложена в него.

Когато хората не знаят как да постъпват, настройват се помежду си и не могат да се търпят. Чудя се на хората. Котката знае как да постъпва и да разполага господаря си, а те не знаят. Котката се умилква, гали се, мърка и господарят ѝ дава млекце да си хапне. Някой човек, вместо да предразположи приятеля си, настройва го срещу себе си. Отива при приятеля си, иска сто лева назаем, с обещание след пет дена да ги върне. Не само че не ги връща, но иска още двеста лева и казва, че след десет дена ще му ги върне. След десет дена отива пак при него, иска още триста лева. Приятелят му, недоволен от него, не го приема вече в дома си и постепенно изменя отношенията си. И двамата не постъпват правилно. Първият обещава и не изпълнява. Той не трябва да обещава, щом няма възможност да изпълни обещанието си. Вторият бърза, не дочаква края на нещата. Ако той имаше търпение, първият щеше да плати дълга си. Ще кажете, че не го платил след пет дена, както обе-

щал. В човешкия порядък въпросите се разрешават по буква. Обаче в Божествения порядък буквата нищо не разрешава. Пет човешки дни не отговарят на пет Божествени. Един Божествен ден отговаря на хиляда човешки години. Следователно, ако Бог ти каже да чакаш един ден, ще чакаш хиляда години. Ако приемате нещата по буква, ще чакате само един ден и като не стане това, което ви обещава, ще мислите, че са ви излъгали.

Като изучавам сегашните хора, виждам, че те са преждевременно остарели. - Защо? - Защото не говорят истината. Ще кажете, че понякога си служите с бяла лъжа. И бялата лъжа не е позволена. Младата мома се кара с майка си, но като види възлюбения си, веднага се усмихва. Началник се кара на своите служители. Щом види по-голям началник от себе си, усмихва се. Това е бяла лъжа; това е неестествен живот. Казваш, че трябва да се проявиш такъв, какъвто си. Какъв трябва да бъдеш? Според мене ти трябва да се проявиш според законите на любовта, на мъдростта и на истината. Ти трябва да се проявиш съобразно законите на живота, който произлиза от любовта; ти трябва да се проявиш според законите на знанието, което произлиза от мъдростта; ти трябва да се проявиш според свободата, която произлиза от истината. Ако не се проявиш по тия закони, животът ти не е Божествен. Не бързай да се произнасяш за хората и за техните постъпки. Какво лошо има в това, че си дал на някого пет-десет лева, които не могъл да върне навреме?

Един мой познат ми разправяше следната опитност. Случило се, че няколко месеца бил без работа. Един ден бръкнал в джоба си и намерил само един лев. Той си казал: Както съм гладен, мога да си купя само едно симидче, да задоволя малко глада си. В това време видял един просяк, който се отправял към него. Нещо отвътре му казало: Дай тия пари на просяка. Дадох последния си лев и останах без пет пари в джоба си и гладен. Вървя и си приказвам: Ако не

бях дал лева на просяка, щях да си купя един симид да не гладувам. Сега съм и гладен, и без работа. Ходя немилнедраг по улиците. В това време някой ме извика. Обръщам се да видя кой ме вика. Оказа се един мой приятел от детинство, с когото не бях се срещал десетина години, ме видял отдалеч и пожелал да ме спре. Заговорихме се и той ме покани да отидем в дома му, да се нахраним. Отидохме, нахранихме се добре и след това му казах: Приятелю, благодаря, че ме нахрани. Останал съм без пет пари в джоба и без работа. - Не се безпокой, няма да останеш гладен. Ще ти дам някаква служба. И така стана. След два-три дена той ме назначи на служба. Казвам: Давай щедро, с любов и не се страхувай, няма да останеш гладен.

Друг случай. Един българин свършил по музика във Франция. Върнал се във Варна, родния му град, и започнал да търси работа. Докато намери подходяща служба, той се съгласил да занимава богати варненски деца по музика и танци. Един баща останал недоволен от работата на учителя и настроил другите бащи против него. Така той останал без работа и често гладувал. Един ден го срещнал един негов приятел и го поканил у дома си на обяд. Доволен от обяда, той благодарил на приятеля си и си отишъл. Скоро след това той се назначил на служба - секретар при тогавашния валия - турчин. Случило се, че неговият приятел, който го угостил в един от трудните моменти на живота му, бил обвинен като комита и задържан в полицията. При обиска в дома му намерили някакви подозрителни писма. Като научил това, секретарят прегледал писмата и унищожил всички ония, които го издавали като комита и опасно лице. Така го освободил от отговорност. След това секретарят срещнал приятеля си и му казал: Обядът, който ми даде, те спаси.

Казвам: Правете добро и не се страхувайте. Доброто ще ви изведе на добър край. Няма по-хубаво нещо за човека от това, да се държи за Божествения порядък. Ако се

вгледате в живота, ще видите навсякъде във вътрешността прояви на Божествения порядък. Само повърхността му е кална, нечиста. Щом се махне калта, съдържанието - Божественото, остава чисто. Съдържанието на всички хора е Божествено. Няма човек в света, който не иска да живее добре. Обаче дойде ли до прилагането, там среща мъчности. Не е мъчно да пееш, но когато времето се застуди, гърлото изстива и гласът излиза дрезгав. Причината е малка, но не си спазил правилата, които гърлото изисква. Човек е добър по естество, но умът и сърцето му трябва да знаят правилата на живота и да ги спазват. Ако те не спазват тия правила, и волята не се проявява правилно. Когато умът и сърцето имат нужната чистота, и волята действа добре. Ако умът и сърцето не са чисти, волята е слаба и неразумна. Когато умът се озарява от Божествената светлина, а сърцето - от Божествената топлина, волята се изявява с всичката си сила и мощ и разумно ги използва. Който живее в Божествената светлина и топлина, пречиства кръвта си и се освобождава от всякакво нервно разстройство. Ако не приемаш правилно светлината и топлината, сам се натъкваш на различни болести.

На какво се дължат болестите? - На противоречия в човешкия ум и в човешкото сърце. Тия противоречия са резултат на старите човешки разбирания. Като знаеш това, не искай от човека невъзможното. Не е лесно да бъдеш певец. Да желаеш да пееш е едно, да бъдеш певец е друго. За това се искат условия, създадени преди няколко поколения. Освен това майката и бащата трябва да са музикални, да предадат своята музикалност на децата. Окръжаващата среда, публиката, също трябва да бъде музикална. Публиката предразполага певеца, дава му импулс да пее. Ако не го обича, той не може да пее. Следователно, за да бъде някой певец, трябва да се спазват следните условия: майката и бащата да са музикални, да имат разположение към музиката; певецът да има същото разположение и музикал-

ност, и публиката да е музикална и да обича певеца. Значи предразположение на ума, на сърцето и на душата към музиката създават добри условия за развитието на човека.

И тъй, за постигане на доброто е нужно вътрешно разположение към него. Не е достатъчно да се говори: Да живеем добре, да бъдем щедри. Какво значи да бъдеш щедър? Ако дадеш последния си лев, щедър ли си? Ако вземеш пари назаем от някого, за да помогнеш на друг, щедрост ли е това? Ти можеш да даваш само от онова, което е в джобата ти. Ако нямаш, ще кажеш истината. Срам ли те е да кажеш, че нямаш? Ако дадеш всичко, каквото имаш, и тръгнеш да търсиш за себе си оттук-оттам, това не влиза в Божествения порядък. Джобът ти е празен, но можеш да дадеш поне едно житно зърно на някого и да кажеш: Посей това житно зърно и след три-четири години ще станеш богат. Той взима житното зърно, но не е доволен. Казва: Ще ме залъгва с едно житно зърно! Това зърно струва повече от сто лева, които може някой да ти даде.

Помнете: В Божественото се крие тайната на живота. Житното зърно е Божествено семе - в него е животът. Имаш един диамант в джоба си или на пръстена си. Малък е той, но струва десетки хиляди. Той струва повече от парите, които си вложил в една банка. Парите не носят здраве, а диамантът, като скъпоценен камък, допринася нещо за здравето ти. Богатство, което не допринася нищо към светлината на нашия ум, към топлината на нашето сърце и към силата на нашата душа, не е истинско. Всяка мисъл, всяко чувство, всяка постъпка трябва да допринасят нещо към нашия ум, нашето сърце и нашата душа. Ако нищо не допринасят, те са безполезни.

Мнозина се оплакват, че са остарели вече, не могат да работят. Ако сте остарели и поумнели, благодарете за това. На небето само старите хора и старите неща светят. Те носят опитностите на незапомнени времена. Слънцето и светлите звезди са стари, отдавна проявени. Тъмните звез-

ди, които още не светят, са млади, непроявени деца. Те причиняват големи пакости и неприятности. Това виждаме и в живота. Всички деца са причинили и продължават да причиняват неприятности на родителите си и на окръжаващите. Майката носи девет месеца детето си в утробата и през това време непрекъснато го убеждава, че трябва да излезе вън. Тя го убеждава, то не иска, докато най-после се съгласи да излезе.

Казват: Родило се дете на света. Майката си знае как го е родила и през какви мъчности е минала. Понякога детето излиза преждевременно. Ако излезе навреме, то започва да опитва любовта на майка си: плаче, сърди се, цапа се. Майката го мие, чисти, облича, съблича, пее му, храни го, приспива го - велико търпение проявява тя към него. Тя си мисли: Гений ще стане това дете. И вие трябва да имате търпението на майката, да понасяте с любов вашите мисли и чувства. Те са малки деца, причиняват ви неприятности. Един ден, когато съзнателно положението си, ще светнат. - Еди-коя си се червисала и напудрила. - Имайте търпение, ще се измие. Това се дължи на желанието в нея да се представи такава, каквато не е. Това е желанието на дете, което не се е проявило още. Някога, като ми целуват ръката, гледам червена боя. Отде е дошла? Зная отде е, но никога не съдя.

Бъдете радостни при всички противоречия на живота. Само при големите противоречия се изявява Божията Любов. Само при големите противоречия се изявява Божията Мъдрост. Само при големите противоречия се изявява Божията Истина. Следователно, когато изпаднете в големи противоречия, тогава именно действа Божественото. Така Бог създава великото в света. Колкото повече страда човек, толкова по-светло бъдеще го очаква. Колкото по-усилено и съзнателно работят умът и сърцето на човека, толкова по-широки хоризонти се отварят пред него. Като знаете това, не бягайте от страданията, които разумният свят

ви изпраща. Благодарете на Бога не само за доброто, но и за изпитанията и мъчнотиите, на които се натъквате. Няма зло в света, което Бог да не е превърнал на добро. Един ден и безлюбието, и страданието, и противоречието ще се превърнат на добро. Какво направи Йов при големите противоречия? Какво постигна? - Позна Бога. Следвайте неговия пример. Жена му, приятелите му го изкушаваха, искаха да го спънат, но той издържа.

Казвам: Благодарете на Бога и като здрави, и като болни. Кой се моли по-добре: здравият или болният? Какъв човек си, ако не се молиш като здрав, също и като болен? Какъв човек си да не се радваш на богатството си и да не скърбиш при скръбта си? Да скърбиш, това значи да изправяш работата. Какво прави майката, когато детето ѝ се оцапа. Наскърби се, но веднага взима коритото, сипва топла вода и го изчиства. След един-два часа то пак се нацапа. Тя пак го изчисти, преоблече и като види, че е чистичко, прегърне го и го целуне - радва му се. Като скърби, тя оправя работата. И вие правете така. Измийте вашите изцапани мисли и желания и ги целунете. Нашите мисли и желания са деца, които ни предават добри уроци. Каквито и да са те, да благодарим на тия деца.

Четете двата псалома, 91 и 23, и не се страхувайте. Ще видите, че каквото и да ви се случи, всичко ще се превърне на добро.

Питате: Какво да се прави с мъчнотиите? - Ще работите, докато ги преодолеете. Видният майстор-цигулар е минал през големи мъчнотиии. Ако не е минал през такива мъчнотиии, не би станал велик цигулар. Днес, каквато мъчнотия и да срещне в музиката, той лесно се справя с нея. И видният художник, като рисува, не среща мъчнотия, която да не може да преодолее. Добрият говорител знае де да поставя всяка дума. Тия хора са минали през мъчнотиии и страдания, а днес мнозина търсят лек път за придобиване на блага. И като не успяват, сърдят се, крискат. - Кога

кряска човек? - Когато има работа с глухи хора. Всички хора не са глухи, но запушват ушите си, не искат да слушат кряскането на неразумните. Други затварят очите си, минават за слепи, не искат да виждат погрешките на хората. Трета категория хора обичат да свиват веждите си. - Защо правят това? - Мислят, решават важни въпроси. Казват, че лицето на едни хора е гладко, а на други - набръчкано. Питам: Кое от двете лица е по-съдържателно? В гладкото лице капиталът не е вложен в обръщение, не донася никакъв приход. В набръчканото лице капиталът е в обръщение. - Трябва ли да имаме бръчки? - Зависи какви са бръчките. Има разумни бръчки, които донасят приходи. Има бръчки, образувани от неправилно начупени линии. Те не донасят никакъв приход. Те говорят за вземане-даване, за обръщение на капитал, който има или малък приход, или загуба. Това подразбира голяма фирма с малка печалба.

Казват за някого: Той е отличен философ, или отличен богослов. Всички хора са отлични. И Ева беше отлична жена, но направи една погрешка. Същевременно тя направи и едно добро. И Адам направи една погрешка, но направи и едно добро. Всички говорят за грехопадането, за погрешката на Адам и Ева, но никой не знае доброто, което те направиха. Адам направи едно епохално добро. И Ева направи едно епохално добро. Само небето знае доброто, което те направиха, и то е записано. Не се спирайте само върху погрешките на хората. Намерете доброто, което са направили и правят, и мислете върху него. Не говорете за любовта, която сте изгубили; говорете за любовта, която сте спечелили. Не говорете за мъдростта, която сте изгубили; говорете за мъдростта, която сте спечелили. Не говорете за истината, която сте изгубили; говорете за истината, която сте спечелили. Спечелената любов, спечелената мъдрост, спечелената истина на Адама са по-велики, отколкото изгубените.

Какво трябва да се прави сега? Отговарям: Следвайте пътя на Христа. Христос дойде на земята като Син Божии и живееше скромно, без файтони и автомобили, без къщи. Той ядеше заедно с митарите и грешниците, без да ги осъжда. Само веднъж взе камшик в ръка и изгони търговците от храма. Добре е понякога човек да се разгневи, да събори масите на търговците в храма и да ги изгони вън. Следователно, ако искате да следвате Христа, ще живеете като Него. Не се сърдете на майка си и на баща си. Не се гневете на брат си и на сестра си. Ако искате да се гневите, ще ви кажа как да изявявате своя гняв. Един българин от Варненско отишъл в града да си купи чехли. Обиколил всички чехлари, но никой не се наемал да му ушие чехли - имал много голям крак. Най-после той отишъл при един турчин-чехлар, дано там му вземат мярка. Турчинът му дал един чифт, втори чифт, но никой не ставал. Ядосан, той му казал: Да се махаш, калапсъс, няма чехли за тебе! Българинът се ядосал, но премълчал. Излязъл на четири километра вън от града, там се спрял, обърнал се към града и извикал: Сен калапсъс син! Олекнало му от обидата и се върнал назад. И вие, като се разгневите на някого, излезте четирипет километра вън от града, спрете се и извикайте: Сен калапсъс син!

4. Утринно Слово от Учителя, държано на 31 октомври 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

БЪДЕТЕ СЪВЪРШЕНИ

Прочете се беседата “Бъдете съвършени” от книгата “Слава Божия”.

Тая беседа е държана в 1926 г., седем години след приключване на Европейската война. Европейските народи, на които Христос проповядваше да бъдат съвършени, казват: Ние не сме съвършени, само Бог е съвършен. Но Той ни подбужда да се стремим към съвършенство. Ние трябва да проявим Божието съвършенство, а не нашето. Ако искаме да проявим нашето съвършенство, това никога няма да стане. Фотографът снима само такива образи, които вижда. Той може да фотографира само образи, които съществуват, но не и такива, които не съществуват. По никой начин той не може да фотографира образ, който не съществува в природата. Никой не може да създаде нов образ.

Казваш: Искам да бъда съвършен. - Искаш, но не си съвършен. Бъди доволен, че не си съвършен. Ще работиш за своето усъвършенствуване. Бог, Който живее в тебе, е съвършен. Ти си семе, което ще се посади в земята. След време ще покълнеш, ще израстеш и съвършенството на Бога постепенно ще почне да се проявява. Следователно ще знаете, че сте семена, които трябва да се посадят в земята, да израснат и постепенно да проявяват съвършенството на Оня, Който ги възраства. Не се стремете да покажете на хората какво сте, но се стремете да изявите Божието съвършенство. Бъдете искрени пред себе си.

Кой човек е искрен? - Който не се прикрива, но се показва такъв, какъвто е в действителност. Нервният човек е искрен. Той се показва такъв, какъвто е. Нервният е горещ и не се прикрива. Близките му взимат предпазители

ни мерки и така се приближават до него. Някой носи нещо опасно в себе си, но го скрива, да не го видят окръжаващите. Той прилича на ловеца, който дебне вълк или мечка в гората. Ловецът направил на няколко места големи дупки, покрил ги с пръст и храсти, та като стъпи животното отгоре, да падне вътре. Хората често говорят за съвършенство, но постъпват като ловеца - правят капани. Който стъпи на един от тия капани, пада вътре. Това е човешко съвършенство. И децата устройват капани на птичките. Те турят житни зрънца под някое корито, което закрепват така, че да бъде полуотворено. Зрънцата примамват птичките. Щом влязат вътре, коритото се захлупва и те остават под него.

С такъв капан една умна селянка уловила една лисица, която влизала почти всяка вечер в курника J и изядяла по една кокошка. Селянката отворила една дупка отгоре на курника. Лисицата видяла, че вратата на курника е затворена, не може да влезе както друг път, и започнала да обикаля натук-натам. Най-после забелязала дупката на горната част на курника, подскочила и влязла вътре, дето намерила богата трапеза - хубави, добре угоени кокошки. За да не се бави да ги яде, тя удушила няколко от тях и решила да ги задигне. Когато трябвало да излезе от курника, видяла, че е попаднала в капан - не могла да излезе от дупката. Сутринта стопанката погледнала през дупката и останала доволна - лисицата била вече в ръцете J.

Какво заключение можем да извадим от тоя пример? - Съвършеният влиза свободно и с позволение през вратата на курника. Несъвършеният влиза през горната дупка на курника, дави кокошките, но остава там - сам влиза в капана. Когато хората грешат, те не мислят какво правят и сами влизат в капана, както лисицата в курника. Те мислят, че ще минат безнаказано. Няма да минат леко, ще платят за изядените кокошки, т. е. за погрешките си.

Сега, каквото и да се говори, погрешките не могат да се избегнат. Човек греша даже в яденето. Той греша и като

* Матей, 5 гл.

оре земята, и като сее житото, и като го жъне. Важно е обаче добре ли е сготвено яденето и дали е здравословно. Ако яденето е добре сготвено, като ядеш, трябва правилно да възприемаш и асимилираш хранителните сокове. Казват: Каква философия има в яденето? В храненето има такава философия, каквата има в музиката, в поезията, в изкуството. Музиката носи живот, поезията носи живот, изкуството носи живот. Всички хубави неща носят живот в себе си. Душата опитва красотата и се ползва от живота, който носи тя.

И науката носи живот. Питате каква наука е химията. - Наука за любовта. Човек, който се занимава с любовта, трябва да бъде химик. Когато се обичат, хората се съединяват; когато не се обичат, те се карат, разделят се и се отдалечават един от друг. Химикът знае коя любов е устойчива и коя не е устойчива. Той знае още кои елементи образуват устойчиви съединения и кои образуват неустойчиви съединения. Сегашните хора са големи химици, могат да образуват устойчиви съединения, могат да образуват и неустойчиви съединения. Като разлагат неустойчивите съединения, те предизвикват големи експлозии. Всички вещества и елементи, които са лишени от живот, от светлина и от свобода, са експлозивни. Тия вещества не могат да стоят затворени дълго време. Веднъж приготвени, те трябва да се изразходват. Иначе сами ще експлодират и ще причинят по-големи пакости, отколкото във войната. Тази е причината, дето народите се въоръжават едни срещу други и започват да воюват. И човек съдържа в себе си взривни вещества, които не могат да издържат повече от 15 години. Ако до това време не ги изразходва, те сами ще избухнат. Като се гневи, човек постепенно изразходва тия вещества и се предпазва от по-големи разрушения.

Тъй щото можеш да се гневиш най-много 15 години, повече не се позволява. Това е крайният предел на гнева - по-далеч от него не можеш да отидеш. Числото 15 е въжето

на гнева, с което дяволът е вързал човека. Той знае силата на гнева и като види, че някой се гневи, стои далеч от него. Щом се освободи от експлозивите в себе си, човек казва, че въжето на гнева в него е скъсано вече. На опитните химици казвам: Разбутайте вашите бомби, да експлодират пред вас, да не причиняват по-големи пакости. В Скопие наскоро паднала една бомба, но не експлодирала; след нея паднала втора, и тя не експлодирала. Като дошли българските механици, разтворили бомбите и така научили тяхното устройство.

Пазете се от бомбите на живота. Пипайте ги внимателно, да не избухнат в ръцете ви. Само любовта, мъдростта и истината могат да ви избавят от бомбите на живота. Христос казва: "Любете враговете си." - Защо? - Защото те носят бомби, с които убиват. Не можеш да избегнеш бомбите на своя враг, ако не го обичаш. Без любов няма прогрес; без любов не можеш да решиш задачите си. Без любов животът е тежък и пълен с мъчнотии. - Какво да правя, като не съм съвършен? - Можеш да бъдеш съвършен. Празното шише може да се напълни и пълното може да се изпразни. Като се изпразни шишето, става ли несъвършено? Като се напълни, става ли съвършено? Въпреки това човек се стреми към съвършенство. - Защо? - Защото само съвършеният може да се ползува от Божиите блага. За несъвършения животът носи мъчения, страдания и противоречия. Той не може да се ползува от благата на живота.

"Бъдете съвършени!" - Какво представлява съвършенството? - Метод за използване на Божиите блага. Как ще използваш яденето, ако стомахът ти е разстроен? Как ще говориш, ако дробовете и гърлото ти са болни? - Защо стомахът, дробовете и мозъкът на хората са болни? - Защото нямат любов, светлина и топлина в себе си.

Човешкият организъм боледува, когато е лишен от вътрешна светлина, топлина и сила. Всички удове на човеш-

кия организъм трябва да се импулсират от любовта. Клетките на тялото се размножават по законите на любовта, истината и свободата. По този начин клетките от едни удове минават в други: след години клетките на краката се качват в мозъка, а мозъчните клетки слизат в краката. Така те сменят ролите си. Това може да стане след хиляди години. Обмяната на веществата и смяната на службите в организмите е неизменен природен закон. Някоя мозъчна клетка казва: В крака ли да слеза? Ще слезеш в крака, а след години ще се качиш в мозъка. - Аз съм в главата. - Ще слезеш в крака. Краката на хората са глави на животните. Краката на ангелите са наши глави. Краката на Бога са глави на ангелите. Значи, краката имат условия да станат глави. Това е процес на усъвършенствуване.

“Бъдете съвършени като Бога.” - Как се постига съвършенството? - Чрез страданията. Така човек слиза в гъстата материя да се учи. Ако не страда, няма бъдеще. И ако не се радва, пак няма бъдеще. Чрез радостта човек слиза в скръбта; чрез скръбта той се качва в радостта. Скръбта е ровък материал, който трябва да се обработи. Щом се обработи, човек се качва в радостта. Когато мъчениците отиваха на кладата, радваха се. Те знаеха закона, че скръбта им ще се превърне на радост. Те горяха в огъня и пееха - знаеха, че смърт не съществува. Който не разбира закона, ще се моли да не го изгарят. Има деца, които плачат, когато ги изпращат на училище; има случаи, когато децата искат да ходят на училище, а родителите им не желаят да ги учат. В първия случай децата не разбират благата, които ги очакват; във втория случай родителите не разбират какво благо носи учението за децата. Когато детето иска да ходи на училище, нека ходи; ако не иска да се учи, родителите му трябва да настояват да учи. Дете, което силно желае да учи, да не слуша баща си, който му препятства. Щом детето иска да учи, бащата трябва да е съгласен с

него. Това е най-доброто положение. И двамата са прави: и детето, и бащата.

“Да бъдем съвършени!” - Кой иска нашето съвършенство? - Бог, нашият Баща. Той иска от нас да ходим на училище, да се учим. Някой не иска да учи, но отвътре нещо му казва: Ще учиш! Следователно желанието на Бога да учим трябва да стане и наше желание. Желанието на Бога да станем съвършени трябва да бъде и наше желание. Да вървим по пътя, по който Бог ни подтиква. Да не се противим на Бога. Нашата воля да бъде в хармония с Божията. Да се стремим към съвършенството, към което Бог ни напътва. Това е новото, което иде в света.

От нас се иска:

Да прославим Името Божие с любов.

Да въдворим Царството Божие с мъдрост.

Да въдворим Царството Божие и Неговата Правда с мъдрост и истина.

Да изпълним Божията воля с истина.

5. Утринно Слово от Учителя, държано на 14 ноември 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

ПРАВО МИСЛЕНЕ

Често хората говорят за другия свят, но мислят, че ще го разберат, когато отидат там. Да мислите така, това значи да вярвате, че плодното дърво, което виждате в гората, може да ви последва. Всъщност може ли плодното дърво да дойде с вас? Кога може да стане това и по кой начин? Като вкусите плода на дървото, семката може да дойде с вас, но не и самото дърво. Човешката душа е плод на живота. Само тя е в състояние да влезе в другия свят и да го разбере. Страданието представлява изяждане на плода, за да се извади семката и посади. В страданието се крие любовта на онова същество, което изяжда плода. Че в страданието е скрита любовта, това малцина знаят.

Следователно не можеш да обичаш човек, който не е страдал. Страданието преобразява човека. Който не разбира това, мисли, че и без страдание може. Това е заблуждение, което произтича от статичното положение на човешката мисъл, че човек е форма, която не се изменя. Това е невъзможно. - Защо? - Могат ли панталоните на тригодишното дете да му послужат и в юношеската възраст? Щом порасне, панталонките стават тесни и му причиняват страдание. Само дрехата на любовта може да се стеснява и разширява, т. е. да се нагажда към различните възрасти на човека. Ако носите мисъл, чувство или постъпка, които не се нагаждат към вас, те не са истински. Понеже Бог ни обича, нагажда се към нашите условия. Ако и ние Го обичаме, трябва да се нагодим към Него. Обаче досега малко хора са се нагаждали към Бога. - Какво виждаме в живота си? - Че Бог се е нагаждал към нашите желания: каквото сме пожелавали, Той го е правил за нас. Целият космос

представлява реализирани желания на всички същества - от малките до големите.

Днес Бог иска нещо от нас не със закон, но доброволно. Бог иска всеки човек да има отличен ум, чрез който Той да се проявява. Бог иска от човека да има отлично сърце, чрез което Той да се проявява. Бог иска от човека да има отлична душа и отличен дух, чрез които Той да се проявява. Понеже човек още няма правилни отношения към Бога, раждат се ред противоречия в живота. Това виждаме и в отношенията на децата към родителите. Майката се грижи за децата си: облича ги, къпе ги, храни ги, радва им се. Те растат, развиват се, живеят. Обаче те не отговарят на любовта на майка си, затова тя преждевременно остарява и умира. Ако питате защо дъщерята и синът живеят, казвам: Децата живеят, защото родителите им ги обичат. - Защо родителите умират преждевременно? - Защото децата им не ги обичат.

Ние живеем и се радваме на дълъг живот, когато обичаме Бога. Ако не Го обичаме, животът ни е кратък. В широк смисъл на думата "смърт" подразбира да възлюбиш Господа и да се освободиш от заблужденията в живота. Да живееш, това значи да обичаш чисто, безкористно. Светът е създаден само от любов. Всичко видимо е израз на великата любов, на възможностите, които се крият в човешката душа и в човешкия дух. Същото се отнася и за небето. Казано е, че Бог създаде и небето, и земята. Значи и небето, и земята са създадени от любовта.

Кой е най-важният момент през деня? - Изгряването на слънцето. Има ли ден без слънце? Ако слънцето не изгрее, и ден няма да има. Може ли умът да действа без светлината и сърцето без любовта? Светът, в който умът се проявява, е светлината. Светът, в който сърцето се проявява, е любовта. - Как да мисля? Как да любя? - Това не е твоя работа. Семето пита ли ви как да расте? То се нуждае само от условия - земя, вода, въздух и светлина. Твоя рабо-

та е да го посадиш и полееш. Останалото ще завършат светлината и въздухът. Следователно тури ума си в полето на светлината и сърцето си - в полето на любовта и не питай как ще мислиш и как ще любиш. Като не разбират тия закони, мнозина се съмняват дали ги обича някой или не ги обича. Какво значи да те обичат. Да те обича човек, това значи да не вижда погрешките ти. Тъй щото не питай обичат ли те хората, питай виждат ли погрешките ти. Ако виждат погрешките ти, не те обичат. Ако не ги виждат, обичат те.

Какво представлява любовта? Светът на красотата е свят на любовта. Красотата има отношение към светлината. Отсъствието на светлината прави нещата грозни. Ако пътуваш в тъмна нощ, ти се блъскаш, спъваш се и казваш, че светът е грозен. Красив е светът, но светлина трябва, за да видиш истинската му красота. Обикни нещата, и светлината ще дойде. Дето е светлината, там е животът. Майката обича детето си, затова то расте, както цветето расте и се развива на светлината. Ако детето не обича майка си, тя ще умре преждевременно. Детето трябва да знае, че и него очаква същата участ. Ще порасне, ще се ожени, но и неговото дете няма да го обича. Като знаете това, приложете любовта в живота си. Обичайте всичко, което Бог е създал. Само така ще се оправи светът.

Защо хората не успяват в живота си? - Защото са користолюбиви. Представете си, че един шивач ви е ушил една хубава дреха. Ако сте користолюбив, вие не желаете и други да имат такава дреха. Питат ви кой шивач ви уши дрехата, не казвате. Къде живее, пак не казвате. Защо мълчите? Искате само вие да бъдете добре облечен. Това няма да ви направи щастлив. Щастието е достойние на всички, а не само на едного. Ако всички са щастливи, и ти ще бъдеш щастлив; ако всички са здрави, и ти ще бъдеш здрав. Когато майката кърми детето си, то расте и се развива правилно. Това дете е здраво. Давай от себе си и на другите, за да

бъдат и те здрави. Христос казва: “Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.” Ако детето не се храни с млякото на майка си, не може да живее. Понеже то приема млякото на майка си, има живот в себе си. Нещастие е за детето, ако майката няма мляко. Когато майката има мляко и сама кърми детето си, то става здраво и красиво. Болната майка храни детето си с болно мляко, затова и детето не е здраво. Каквото е майката за детето, това са близките ни за нас. Ако не се ползуваме от мислите и чувствата на своите близки, нямаме живот в себе си.

“Ако се не роди човек изново, не може да влезе в Царството Божие.” Новораждането подразбира любовта на Бога към човека, проявена по нов начин. Всеки човек трябва да се роди изново. Какво ще стане с едно плодно дърво, ако го извадите от лошата почва и го посадите в по-добра? Ще се подобри ли качеството на неговите плодове? - Ще се подобри. Това става и с човека, ако го извадим от лошите условия на живота и го поставим при по-добри условия. Това наричаме “новораждане”. Бъдещето носи добрите условия за човека. Бъдещето носи условия за преобразоването на човечеството. - Защо се бият сегашните хора? - Защото се стремят към новото. Те искат да преобразят света. Ония, които идат със самолетите над големите градове, казват: Повече светлина е нужна на хората! Отворете големи прозорци на къщите си, отворете покривите си да влезе повече светлина. Така разбират те идването на новата култура и хвърлят бомби.

Както бомбите разрушават физическите къщи на хората, така и Божественото учение разрушава старите форми на човешките мисли, чувства и постъпки. С това Бог обръща вниманието на хората, че е време вече да напуснат старите форми и да създадат нови, красиви форми. В бъдеще ще живеем между хора, които ни обичат и които ние обичаме. В бъдеще децата няма да умират, но и родителите няма да умират. Първото нещо, което се изисква от човека,

е да има любов към Бога. - Де е Бог? - Навсякъде, но никъде не може да го намерите? - Защо? - Не знаете де и как да го търсите. Да търсите Бога, това е все едно да търсите захарта във водата. Ако турите захар във вода, в скоро време захарта ще изчезне. Въпреки това тя е предала едно от качествата си на водата - сладчината. По вкуса на водата познаваме, че в нея има захар. Качество на водата е мекотата. Следователно сладчината се проявява само при мекотата.

Говорим за стари и нови форми. Обаче трябва да се знае, че Божественото начало не се ограничава от външните форми. - Защо? - Защото то само ги е създало. Формите обаче ограничават човешкото начало, даже и самия човек. Затова се казва, че формите не правят човека щастлив. Всяка форма е ценна, когато съдържанието ѝ е ценно. Ето защо, дойде ли в ума ви една светла мисъл, в сърцето ви - благородно чувство и във волята ви - добра постъпка, вие трябва да им дадете подходяща форма, за да намерят мястото, дето могат да се проявят. Значи съдържанието се нуждае от съответна форма, а формата - от място, дето да се прояви.

Като тръгнахме за планината, видяхте какво беше времето - облачно, мъгливо и ветровито. Като стигнахме на бивака, яви се слънце, мъглите и вятърът изчезнаха. Сега пак идат мъглите. Ще кажете, че времето се развали. Не е така. Наши приятели от невидимия свят изпратиха отново мъглите, да ни представят красиви картини, да ни забавляват с тях. Разбиране е нужно на сегашните хора - да разбират по нов начин и живота, и природата.

6. Утринно Слово от Учителя, държано на 21 ноември 1943 г., 5 ч. с., Витоша.

ЧОВЕШКА И БОЖЕСТВЕНА ЛЮБОВ

Ще прочета 12 глава от Исаия и част от 9 стих от 11 глава на Исаия.

“Земята ще е пълна със знание за Господа.” (9 ст.) Тоя стих изразява материално една истина. На всички е ясно как се пълни нещо материално. Важен е духовният смисъл на стиха. Значи ще дойде ден, когато всички хора ще знаят как да служат на Бога. В сегашния християнски свят малко хора разбират дълбокия смисъл на Христовото учение. Всеки християнин казва: Аз вярвам в Христа. Всички вярват, но малцина разбират и прилагат Христовото учение правилно. Кой не вярва в слънцето? Има хора, които вярват в слънцето и умират; други вярват в слънцето и живеят. Някои вярват в слънцето, но са бедни; други вярват в слънцето и са богати. Едни вярват в слънцето и са прости; други вярват и са учени. - Защо е така? - Само невежият пита защо е така. Само детето пита защо майка му го оставила на земята да ходи, а не го носи на ръце, както по-рано е правила. Майката носела детето си цели девет месеца в скришната си стаичка и след това го изваждат навън. Това е голяма привилегия. След излизането на детето от тая стаичка майката казва: Кракът ти повече няма да стъпи тук. Много естествено. Ако за девет месеца детето не е научило това, което майката крие в ебе си, и за 90 месеца няма да го научи. Числото девет е краен предел на нещата. Като дойдеш до това число, ще се бориш: или ти ще биеш, или тебе ще бият; или ще свършиш училище, или няма да свършиш - никакво отлагане не се позволява. Числото осем е строгата майка, през която минаваш най-последно. Числата 2, 5 и 8 представляват майката. Ако при числото осем - последната

майка, не станеш човек, при никоя друга майка няма да станеш.

Числото девет е последният син. Той е марсианец, всякога воюва. Когато пипне, пита го: Защо не се подчиняваш на Бога? - Аз любя Бога. - Любиш ли Го? Ако Го любиш, трябва да бъдеш готов на всички жертви за Него. Жертвата има отношение към здравия, силния, учения и богатия. Болният не може да прави жертви. Той казва: Аз те обичам. - Какво допринася той със своята любов? Има смисъл да те обича здрав човек, все ще ти даде нещо. Да те обича болен, това значи да вземе нещо от тебе. Здравият има здрава мисъл, здрави чувства, от които болният се ползува.

Какво означава здравата мисъл? Да мислиш здраво, това значи да бъдеш последователен във всичките си работи. Преди години бях в Шумен. Там срещнах един наш познат, добър евангелист. Той беше обуцар. Попитах го може ли да ми ушие едни хубави обувки. Казах му, че досега са ми шили обувки все светски обуцари. Тоя път искам евангелист да ми ушие обувки, да видя каква разлика ще има между едните и другите. Той се съгласи. Отидох в работилницата, взе ми мярка, показа кожата, от която ще ги направи, и обеща да ми ушие хубави обувки. Наистина обувките бяха отлични: хубава форма, добре легнаха на краката ми - само кожата не беше изпитана. Носих ги един месец и кожата отгоре започна да се пука. За оправдание обуцарят каза, че вината е в мене - много съм ходил с тях, затова се напукали. Като помислих малко за обувките, намерих де се крие погрешката. Обуцарят е добър майстор, шие хубаво, дава красива и удобна форма на обувката, но не познава качеството на кожата. Друг път пак ще си заръчам при него обувки, но преди това ще потърся човек, който разбира от кожи, та обувките ми да траят поне десет месеца, а не само един месец. Някои хора приличат на тоя евангелист - много неща знаят, добре ги правят, но трайността им е малка - само за един месец.

Двама влюбени - Стоян и Драганка, се разхождали в една гора и любовно се разговаряли. Стоян носел в джоба си един револвер и за да покаже колко е верен в чувствата си, казал на Драганка: Видиш ли тоя револвер? Докато е в мене, никой не може да те бутне. Увлечени в разговора, те навлезли вътре в гората. Насреща им се задала една голяма мечка. Като видял мечката, Стоян изтръпнал от страх - едва успял да се качи на една стара круша. Драганка останала под крушата и за да се спаси от мечката, дошло ѝ на ума да се престори на умряла. Легнала на земята и се притила. Стоян ѝ казал: Драганке, не се страхувай, аз ще цъкам отгоре. Мечката се приближила към тях и започнала да души Драганка. Оттук я подушила, оттам я подушила и продължила пътя си. Като отминала, Драганка се вдигнала от земята и се готвела сама да продължи пътя си. Стоян веднага слязъл от дървото и я запитал: Драганке, какво ти говори мечката? - Каза ми друг път да не тръгвам с такъв герой като тебе.

Следователно, когато някой казва, че ме обича, аз зная защо ме обича. Обича ме за парите, които съм вложил в банката. Той не се интересува от мене, от парите се интересува. Той се интересува да не пропадне банката, а с нея заедно и парите. Ако пропаднат моите пари, и неговите ще пропаднат. Той трепери за банката и си казва: Защо вложих парите си в тая банка? Прав е човекът. Това е човешка банка. Един ден човешките банки все ще пропаднат. Досега не съм срещал човек, който да не е фалирал. Не съм чувал човешка банка да не е фалирала. Някоя мома пита своя възлюбен: Обичаш ли ме? - Обичам те. - Докога ще ме обичаш? Като се оженят, докато са млади, живеят добре. Щом започнат да остаряват, тя го нарича "дъртия", той я нарича "дъртата". Всеки мисли за себе си, казва, че очите му не виждат, краката му не държат. Тя поглежда към него и се чуди как е могла да се влюби в тоя човек. Той се чуди как е могъл да се влюби в нея. Те стават посмешище един за друг.

Човек, който остарява и отслабва, не живее в света на любовта. Човек, който остарява и отслабва, не живее в света на мъдростта. Човек, който остарява и отслабва, не живее в света на истината. При сегашното разбиране на човека отслабването и остаряването са на мястото си. Човек живее и греши. Какво ще стане при това положение, ако той не остарява и отслабва? Погрешките му щяха да се увеличат толкова много, че никога не би могъл да ги изправи. Опасно е сегашният човек да бъде вечно млад и силен. Слабостта и старостта са спасителни пътища за сегашния човек. И смъртта спасява човека. Тя го освобождава от задълженията му. В тоя смисъл само младият има право да обича. Той има задължения: къща прави, ниви и градини обработва - иска да се ожени, да има деца. Старият е свободен от тия задължения. И той обича, но неговата любов има особен характер, коренно се различава от любовта на младия. И старият гради къщи, но в умствения свят; и той говори за любовта, че трябва да се обичаме, да се жертвуваме, но сам не може да прояви нито любовта, нито жертвата.

Какво всъщност е жертвата и кой може да се жертвува? Само богатият може да се жертвува. Той може да принесе сърцето и ума си в жертва. Той може да принесе душата и духа си в жертва. Това значи доброволно служене. Да жертвуваш сърцето си, не значи да го унижиш. Бог казва: "Сине мой, дай ми сърцето си!" - Защо иска сърцето, а не ума? - Защото сърцето е работило много, изцапало се е и днес трябва да дойде някой да го очисти. Само Бог може да очисти човешкото сърце и да го напълни. Някой казва на ближния си: Дай ми кесията си. Защо иска той кесията му? - За да я изпразни. Вземи кесията на своя ближен, изпразни я, за да си послужиш, но върни я пълна. Какъв човек си, ако не можеш да напълниш кесията, която си изпразнил? Човек изпразва кесии, а Бог ги пълни.

Какво нещо е Божията Любов и какво - човешката? Божията Любов пълни човешкото сърце, човешкия ум, чо-

вешката душа и човешкия дух. Човешката любов изпразва човешкия ум, човешкото сърце, човешката душа и човешкия дух. Това е разликата между едната и другата любов. Не можеш да кажеш, че човешката любов е Божия, и Божията - човешка. И човешката любов има добра страна. Тя изпразва, приготвя условия за пълнене. Дето намери празни кесии, Бог ги пълни. И Христос, като дойде между хората, трябваше да се изпразни, да се приготви за приемане на Божията Любов. Като те обича някой, ти трябва да даваш.

От няколко време ходя често на Витоша, правя разходки по планината. Който не знае причината за това, мисли, че нарочно излизам въвн от града, крия се от бомбите. Всъщност въпросът е поставен другояче. Ако следите кога стават бомбардировките, ще видите, че те стават, когато съм в града, а не когато излизам на планината. Много естествено, крадците и разбойниците не търсят бедни хора, но богати, защото има какво да вземат от тях. Те търсят мене. Когато мене оберат, и вие губите. Докато съм богат, вие се ползвате от моето богатство; щом обеднея, и вие губите. Не говорете неща, които не разбирате. Трябва да разбирате любовта. Човешката любов е на мястото си като човешка. Божията Любов е на мястото си и нищо не може да я измести. Човешката любов е мътна вода, която се пречиства само от Божията Любов. Очисти ли се от утайките и калта, човешката любов се повдига. Не е страшна калта във водата, защото тя е примес, не е нейна съставна част. Както се пречиства водата, така се пречиства и човешката любов, а именно по пътя на ума и на сърцето. Умът се пречиства чрез светостта, а сърцето - чрез страданието. Казват за някого, че е свет човек, а за друг, че е чист. Светият човек е умен, а чистият - добър. Не смесвайте светостта с чистотата. Светлина има в ума, чистота - в сърцето. Добрият работи с чисти, звонкови монети. Той никога не дава фалшивите монети за истински. Ако в ръката му попадне фалшива монета, той никога не прави опит да я

прокара. Как ще се оправдаеш пред себе си, като я дадеш вместо истинска, звонкова монета? Че на тебе я дали, това не ти позволява да я дадеш на други. Някой те моли да му послужиш. Ти казваш: Говорих вече за тебе, работата ще се нареди. Оказва се, че нищо не си говорил. - Ще говоря някога. - Това не е услуга. Важно е онова, което можеш да направиш за човека в даден момент.

Колкото и да е малка една работа, свърши я навреме. Паднал един лист на земята - наведи се и го вдигни. Някой ти иска няколко стотинки или един лев - дай му ги веднага, не отлагай за другия ден. Друг е въпросът, ако някой ти иска хиляда лева. Щом нямаш пари, няма да му дадеш. При това има случаи, някой иска пари, за да дава на други, да минава за благодетел. Българската пословица казва: "С чужда пита помен не се прави." Божествен закон е: Като обичаш някого, ще работиш за него и каквото придобиеш, ще му го дадеш. Като любиш, ще проявиш оная любов, която е вложена в тебе, а не чуждата любов, описана в романите. Ще се откажеш от подражаването. Ще проявиш своята любов, а не чуждата.

Всеки трябва да прояви своята любов, своята мъдрост, своята истина. Някой иска да прояви Христовата любов, да бъде като Христа. И това е възможно, но той трябва да мине през страданията на Христа. Христа заковаха на кръста. Готов ли си и ти да бъдеш закован като Него? Тежки бяха гвоздеите, с които заковаха ръцете и краката на Христа. Някой се оплаква, че го обидили. Какво представлява обидата? - Голяма е разликата между убождане с игла и пробождане с гвоздей. Има и големи обиди, като пробождане с гвоздей, но те рядко се случват. Такива обиди човек с години не може да забрави.

Защо човек не може да забрави някои обиди, това е въпрос, върху който не трябва да се говори. Ако открия тоя въпрос, ще причиня пакост първо на себе си. - Защо? - Няма да ме разберете. Много съм говорил върху любовта

и с това съм си причинил пакост. Колко души са ме разбрали. От ония, които са ме разбрали, печеля; за ония, които нищо не са разбрали, плащам. Какво печеля, ако на хиляда души подпиша полици по хиляда лева? При това само десет души плащат, а за останалите аз плащам. Пред тях минавам за благодетел. Трябва ли след това да разправам, че тия хора ме подядоха? По-добре нищо не давай на хора, които не плащат, отколкото да се оплакваш, че те подяли. Как постъпвам в такъв случай? Понеже съм богат, давам и на добрите платци, както и на ония, които не плащат. И на едните давам по един лев, както и на другите. Закон е: Като дойдеш до единицата, никой не може да те излъже. Когато и да е, единицата пак ще се върне при мене. Никой не може да задържи единицата в себе си. Няма сила в света, която може да я задържи.

И тъй, когато се говори за Божията Любов, разбирам числото едно, единицата, която никой не може да задържи. Единицата е мощно число, тя никога не се размножава. Казваме: Единият Бог и Троеличният Бог, т.е. Бог на многото лица. Под "Единият Бог" разбираме идеята, че само Бог има едно лице. В едното си лице Бог е съвършен. Това съвършенство никой не го познава. Знаем само, че в Бога няма никаква промяна. Казваме ли, че Бог е троеличен, разбираме лицата на всички хора в Бога. В едното лице на Бога е безграничната любов, а в трите лица - граничната любов. В граничната любов се явяват противоречия. Затова някои се питат защо Бог постъпил така. Като не познават Великата Божия Любов, хората искат да играят ролята на Господа, но сами се спъват. Не може несъвършеният да замести или прояви съвършения. Ние не познаваме Единната любов, затова грешим. Казваш: Обичам даден човек. Обичаш го, защото ти дава повече от другите. Когато обичаш някого повече от другите, това показва, че той ти дава повече от тях. Ако повече взима, по-малко го обичаш. Кажеш ли някой, че обича известен човек или че не го обича, зная

вече причината на това. Обичаш го, защото в миналото някога или днес ти дава повече от другите. Не го обичаш, защото освен че нищо не ти дава, но взима от тебе. Някой говори лошо за тебе - не го обичаш; говори добре за тебе - обичаш го. Някой ти услужил, обичаш го; не ти услужил, не го обичаш.

Всички хора искат да ги обича Бог. Какво са направили за Него? Бог проявява любовта си към всички - за себе си прави това. Като люби, Той печели. Ако ние любим, ние печелим. Без любов няма печалба. Да очакваш на подаяние, това значи да се ползуваш само от половината на живота. "Чуждото и на Великден се взима." Така казва практичният българин. Ако разчиташ само на любовта на майка си и на баща си, ти си загубил половината от своя живот. Те ще те обичат, докато са живи. Какво ще правиш после? Кой ще те обича?

Сега аз не искам да влизам в противоречие с вашия живот. Какви сте вие и как живеете, тоя въпрос оставям настрана. Какъв съм и кой съм, също оставям настрана. Аз не очаквам на това, което вие знаете за мене. Радвам се на това, което зная за себе си. Радвам се на това, което давам. Радвам се, когато човек благодари за това, което е получил. Радвам се на Великата Божия Любов и на нея разчитам. Радвам се, че обичам хората. Радвам се на моята и на тяхната радост. Ако аз не живея като Бога и като добрите хора и ако вие не живеете като мене, какво представяват моят и вашият живот? Ще кажете, че хората се оплакват от живота си. Не е лошо, че се оплакваш. Оплакването подразбира някаква мъчнотия - не можеш да решиш задачата си. Щом решиш задачата си, оплакването престава. Някой се оплаква, че има нива, но семе няма, волове няма, не може да я изоре. Ти обичаш тоя човек и веднага предлагаш помощта си. Имаш два вола, жито и му казваш: Дай нивата на мене да я изора и засея. През лятото, когато житото роди, ще делим печалбата наполовина.

Можеш ли да делиш богатата с някого, ако нищо не си работил?

Българинът е практичен: две трети от богатата иска да задържи за себе си, а за ближния си - една трета. Една трета е малка част, наполовина трябва да се делите. Не е лесно да разбереш смисъла на едната трета. Бащата е единицата, майката е двойката, а детето - дъщерята и синът - тройката, т. е. едната трета от цялото. Ако детето е момиче, майката е вложила повече капитал от бащата. Последният се ползува от лихвите на тоя капитал. Бащата се радва, че се е родило момиче, има кой да го обича. Дъщерята обича баща си, а синът - майка си. Ако едни родители имат само дъщеря, бащата умира по-рано и влиза в дъщерята, там продължава да живее. Дъщерята е възлюбената на бащата. Ако в едно семейство се роди момче, бащата е вложил капитала си, а майката го използва. Синът обича майка си. С любовта си към сина и дъщерята майката и бащата ще научат значението на едната трета. Ако жената не стане майка и мъжът не стане баща, те никога няма да разберат значението на числата едно и две. Единият от тях трябва да има нива, а другият - жито и волове, да изоре нивата и после да я посее. Нивата е майката, а воловете и житото - бащата. Той ще изоре и посее нивата и каквото получи, ще го дели наполовина. Какво дава нивата? Чрез слънчевата енергия и елементите, които се намират в нея, тя възрасва житото. И нашето слънце черпи енергия от друго слънце. Да не отивам по-нататък, да се спъвате. Важно е да благодарим, че нивата е богата. Аз говоря за една богата, наторена нива, която естествено получава Божието благословение. Ако нивата е бедна, не сей на нея, докато не я наториш. Не работи на бедна земя. Не сей на пясък. Сей на богата, на здрава почва. Ако искаш да четеш, избери богата, хубава книга. Ако е роман, трябва да е първокласен. Чети такава книга, в която нещата да са сто на сто верни, а не само едно на сто.

Някои се питат какво ще стане с тях. Ако човек върви по негативния път на живота, черен ще стане. Достатъчно е четири поколения хората да се отдалечат от Божествения път, за да почернеят. Достатъчно е четири поколения да живеят по закона на любовта, за да побелеят и красиви да станат. Ако изпълняваш Божията воля с любов, красив ставаш; ако не я изпълняваш, грозен ставаш. Ако изпълняваш Божията воля с любов, здрав ставаш; ако не я изпълняваш, заболяваш. Ако изпълняваш Божията воля с любов, умен ставаш; ако не я изпълняваш, оглупяваш.

В сегашната война неприятелят устройваше различни примки. Някъде пущаха от самолетите различни предмети: писалки, бонбониери за деца, играчки. Но всяка играчка или писалка струваше един живот. Те бяха пълни с взривни вещества. Едно докосване до тях причиняваше голямо нещастие. Като знаете това, не пипайте предмети, които неприятелят ви е подхвърлил. И в човешкия живот има мисли и чувства, които съдържат взривни вещества. Достатъчно е да се докоснеш до тях, за да експлодират. Те са турени на пътя ти от черните братя. Много хора страдат от такива малки пера или писалки. Като ги намерят, турят ги в джоба си, а после се чудят защо ги боли сърцето. Някоя мома срещне един красив момък, влюби се в него и се оженият. Той има слабост да пие. Какъв ще бъде техният живот? Може ли тя да го измени? - Не може. Той всеки ден експлодира и причинява пакости. - Кой е виновен за това? - Виното. Любовта към виното разваля живота. Единственото нещо, което не разваля живота, е водата. Божественото не разваля живота, човешкото го разваля. Божествената мисъл не разваля живота - човешката го разваля. Чистото никога не разваля нещата - нечистото ги разваля.

Като говоря за нечистото, никого не съдя. Естествено е, че който е слязъл на земята и работи, все ще се окаля. Това е в реда на нещата, но облечи работната си дреха, че и да се окаляш, да има какво да облечеш. Ще съблечеш

работната си дреха и ще облечеш чиста. - Кога? - Когато свършиш работата си. Не можеш да очакваш ръцете на работния човек да бъдат гладки, меки - все ще има по няколко мазола по тях. Има ли нещо лошо в мазолите? Мазолите показват, че човек работи. - Груби ръце има този човек. - Груби са ръцете му, но той работи, излиза нещо от тях.

Един човек живял 30 години според Божиите закони и придобил голяма чистота и светост. Той прекарвал повече в планината. Един ден решил да отиде на черква, да се помоли на Бога заедно с хората. Като слизал от планината, срещнал го един разбойник, главатар на банда, погледнал го и го спрял да му каже нещо. Слушай братко, много хора съм срещал, но ти ми харесваш. Искам да те оставя заместник за известно време, да управляваш моите хора. Решил съм да отида на черква, а няма кой да ме замести. Ето оръжието ми, предавам го на тебе и спокойно слизам в града. Ще постъпваш, както намираш за добре, аз имам вяра в тебе. Светият човек се замислил какво да прави -- да приеме главатарството или не. Най-после решил да направи тая жертва, да вземе оръжието и да стане главатар. Така ще се избегнат престъпленията, които главният разбойник би направил. По едно време довели при светията един богат човек, с цел да го оберат. Той го погледнал и казал: Ти ще останеш при нас, няма да те убиваме, но ще вземем парите ти и ще ги раздадем на бедни. В Божия закон е писано: Когато богатият не прилага любовта, богатството му се взима. След това довели при главатара един беден човек, погрешно хванат. Разбойниците мислели, че той има пари, но останали излъгани. Главатарят се приближил към бедния и му казал: Не се страхувай, нищо няма да ти направят. Твоето наказание ще бъде леко. Ти ще получиш част от парите на богатия. Дълго време си молил Бога да се подобри положението ти. Молитвата ти е чута. Сега ще си

отидеш, ще благодариш на Бога и ще живееш добре. След това и богатият, и бедният били пуснати на свобода.

Казвам: През деня човек трябва да бъде беден, да работи. Вечер трябва да бъде богат, да почива. Като работиш през деня, ще срещнеш различни хора: едни ще те изнудват да работиш без пари; други ще ти платят добре и ще се разделите приятелски. Ще благодариш и за едното, и за другото; вечерта ще се прибереш щастлив, че си научил нещо от живота и можеш спокойно да си починеш. Само така човек може да реши задачите си правилно. - Трябва да се плаща. - Вярно е, че трябва да се плаща, но някъде получаваш даром. Какво плаща ученикът на учителите си, които го учат? Ходиш на училище, връщаш се у дома си, учиш, придобиваш знания и опитности, без да плащаш нещо. Благодарни за всичко, което придобиваш в живота. - Искам да бъда щастлив. На земята щастие няма. В бъдеще щастие то ще дойде на земята, но при сегашните условия е невъзможно. Бог приготвя бъдещите условия. Как е възможно днес да се говори за щастие, когато хората воюват, когато опитват силата на четири-петтонните бомби?

Защо става война между народите? - Защото не обичат Бога. Ако народите, както и отделните хора, обичаха Бога, войната никога нямаше да стане. Всички проявяват любовта си по свой начин. Германците проявиха любовта си към англичаните по свой начин - 600 пъти бомбардираха Лондон. Сега англичаните им отговарят със своята любов. Те започнаха да бомбардират Берлин. Всички воюващи прилагат Мойсеевия закон: "Око за око, зъб за зъб." След всичко това хората разискват върху въпроса кой народ е прав. От Божествено гледище никой не е прав. Право има само Божията Любов. Без любов към Бога нищо не се разрешава. Това е закон, който се отнася както за отделния човек, така и за всички народи, за цялото човечество, за цялото небе. Без любов към Бога нищо не се постига. Дръжте се за Божията Любов като условие за истинския живот.

Човешката любов е на страха, а Божията Любов - на свободата. Ако искаш да се освободиш от страха, трябва да станеш слуга на Божията Любов. Човешката любов може да се повдигне, когато започне да служи на Божията Любов. Само Божията Любов е в състояние да кредитира и помага на хората. От човека се иска истинско служене на Божията Любов. Това всеки трябва да знае и да го изисква от себе си, а не от другите. Ще кажете, че е мъчно да любите Бога. За едного е мъчно, за другото е лесно. Мъчно е да обичаш оня, който нищо не ти е дал. Не е мъчно обаче да обичаш Оня, Който всичко ти е дал. Как ще разчиташ на човешката любов, с която една дреха не можеш да ушиеш? Божията Любов представлява дебело въже, образувано най-малко от десет хиляди здрави конци. Човешката любов е един от тия конци. Заедно с другите той върши работа, но сам нищо не може да направи. В това отношение човешката любов е десет хиляди пъти по-слаба от Божията. Тя е по-слаба даже от паяжината. Неустойчива е човешката любов. Опасно е да се държиш само за човешката любов. Тя може да заведе човека в черната ложа. Любовта на черните братя е по-слаба и от водата, и от въздуха. Защо ни е любов, която няма никаква устойчивост? Защо ни е любов, която не издържа ни като водата, ни като въздуха?

Да се обърнем към Господа и да благодарим за всичко, което ни е дал, и за всичко, на което ни е научил. - Какво сме научили? - Ако можеш да постъпваш, както аз постъпвам, много нещо си научил. Например аз не давам на човека по-малко от една стотинка, от един лев. Аз работя изключително с единицата. Пет или десет стотинки не давам; пет или десет лева не давам, но по един лев съм готов да дам на всички хора. Една круша, една ябълка, един хляб мога да дам на човека, но не и две ябълки, две круши или два хляба. Един ден мога да работя за човека, но два - никога. Един месец или една година мога да работя за човека, но два месеца или две години - никога. Щом изтече

годината, прекратявам работата. Милиони да ми дават, не работя нито един ден от втората година. Единицата, едното, това е идеята любов към Бога. Който люби Бога, има вътрешен мир, спокойствие и радост.

Като дойдоха бомбите над София, всички се уплашиха, трепереха от страх. Някъде се събираха по много души заедно, да си дават кураж. Те не знаят, че така привличат вниманието и могат да пострадат повече, отколкото ако човек остане сам. При това не забравяйте, че от невидимия свят е определено да падне бомбата. Мислите ли, че за Христа не беше определено да бъде разпнат? Христос се моли, ако е възможно, да се отмени горчивата чаша. Не е лесно да съзнаваш, че си Син Божи и да бъдеш разпнат като най-голям грешник. Най-последно, като мина през големи страдания, Христос се подчини на един закон, който ще изучавате в бъдеще. Знаете ли какво нещо е да те изостави Бог? Изложен на големи страдания, на поруганието на хората, Христос се обърна към Господа с думите: "Господи, защо си ме оставил? Дойдох да помагам на хората, но вместо да придобият нещо, те ме разпъват." Страданията, които Христос преживя, се разбират едва днес - две хиляди години след разпятието. Христос разреши своята задача с думите: "Господи, в Твоите ръце предавам духа си. Да бъде Твоята воля!" Той знаеше, че в Божията Любов няма промяна.

Сега и на вас казвам: Каквото и да се случи в живота ви, не се обезсърчавайте. Ще дойдат скърби и страдания - не се смущавайте. Ако не знаете нещо и не го разбирате, благодарете и за това. Ако мислите криво, сами се спъвате. Ако мислите право и не работите, пак се спъвате. Някой мисли, че аз мога да му помогна, да свърша неговата работа. Мога да му помогна, но ако и той работи. Който очаква да получи всичко наготово, сам се спъва. Човек трябва да уповава на Бога и да работи. Това значи да постъпи като двамата слуги, единият от които получил два таланта и спечелил

еще два, и вторият, който получил пет таланта и спечелил още пет. Третият слуга получил един талант и го заровил в земята. Когато господарят му дошъл и поискал сметка за неговата работа, той казал: Зная, господарю, че си строг; жънеш, дете не си сял, затова зарових таланта в земята, като се върнеш, да ти го дам. Господарят му отговорил: Като знаеш, че съм строг, защо не даде таланта под лихва, да принесе нещо? Слугата не е бил искрен. Той не заровил таланта за господаря си, но за себе си. Ако господарят му не се върне, той ще го извади от земята и задържи за себе си. Не заравяйте богатството си в земята. Вложете го в обращение, да се умножава. Така ще се ползвате от него и вие, и вашите ближни.

Помнете: Никой не може да зарови любовта в земята. Без любов няма живот. Любовта всякога дава. Това е нейното отличително качество. Един млад момък срещнал на пътя си млада, красива мома, на която лицето било опръскано с киселина. Като видял страданието ѝ, той веднага измил лицето ѝ и го изтрил с кърпичката си. След това доставил отнякъде чисто дървено масло, с което намазал лицето на момата, да не изгори. Тя се обърнала към момъка и благодарила за помощта, която ѝ оказал. Момъкът помогнал на момата, без да пожелае нещо от нея. Неговата постъпка е чиста, безкористна. Той дава от себе си, без да взима нещо.

Благословен е оня, който дава, без да очаква нещо. Има смисъл да взимаш, но от Оня, Който носи изобилието. Взимай от слънцето. Когато взимаш от подобния си, ще взимаш по-малко, ще даваш повече. Това е Божествен закон. От човешката любов ще взимате по-малко, а от Божията Любов - повече. Божията Любов представлява златни, звонкови монети, а човешката - книжни пари. Някога книжните пари се равняват на златните, но в повечето случаи те са по-долу от златните. Има случаи, когато един златен лев е равен на сто или на хиляда книжни лева. Божествената

Любов никога не губи стойността си, а човешката се променя. Човек трябва да бъде внимателен, да не събира много книжни пари. После ще се чуди какво да прави с тях, де да ги вложи. Той иска да купува ниви, къщи, но тогава хората не са готови да продават имотите си, защото парите са обезценени.

Преди години един наш приятел турил в Библията си десет хиляди лева -- да ги употреби за Бога. Случило се, че при ядене той се задавил и умрял. Никой от домашните му не знаел за тия пари и така останали - обезценили се. Ще дойде ден, когато човешката любов, на която разчиташ, ще се обезцени. Днес той те обича, оня те обича, обсипват те с подаръци, но всичко това нищо не струва. Това са залъгалки, с които черните братя заблуждават хората. Те им говорят за хубави работи, за идеали, но вместо да ги повдигнат, спъват ги; вместо да ги оправят, объркват ги. Само вечността оправя човека. Черните братя са майстори да представят нещата в благовидна форма, за да не виждаш лошото.

Двама приятели се срещнали след неколкогодишна раздяла. Единият от тях бил много шеговит. Той често си служел с лъжи и с измислици. Другият бил сериозен, но понякога обичал да слуша шегите на приятеля си. Като се срещнали, сериозният казал на приятеля си: Каж ми една от твоите лъжи. - Остави се, братко, отдавна забравих лъжите. Животът ме налегна, отказах се от шегите. - Какво става с тебе? - Остави се, баща ми умря и нямам средства да го погребя. Приятелят му се трогнал, извадил хиляда лева и му ги дал. Той взел парите и казал: Ето, тая е последната лъжа, която ти казах. Тоя пример е известен и между турците.

Султанът казал един ден на един от шегобийците си: Каж ми една лъжа, каквато не си казвал друг път. - Не мога повече да казвам лъжи. - Защо? - Такъми са нужни за лъжите, а нямам средства за това. - Колко пари трябват? - Около 250 лири. Султанът му дал 250 лири и очаквал да се снабди с такъмите и да му каже някаква лъжа. Минали два

дена, шегобиецът не се явил в двореца. Не третия ден пристигнал при султана и казал: Не можах да намеря такъми. - Защо? - Защото това беше последната лъжа, която ти казах.

Няма по-велико нещо в живота от любовта - да обичаш и да те обичат. Любовта е извън всякакви закони. Не можеш да съдиш някого, че те обича или че не те обича. Някой обещал да те обича цял живот, а не издържал на обещанието си. Това става по свобода. В любовта само Бог е вечен, съвършен, неизменен и безграничен. Любовта на Бога е неизчерпаема. Да се страхуваме, че Бог ще престане да ни обича, това е неразбиране на любовта. Някой се страхува, че Бог ще обикне друг, а него ще изостави. И това е неразбиране на любовта. Може ли изворът да дава само на един човек?

Във Варненско има една чешма, наречена харла. Водата ѝ е толкова изобилна, че кара воденица. Един ден ме заведоха да видя харлата. Казаха ми, че се страхували да не се намали водата на харлата понеже мнозина черпели от нея. Тоя страх не е намясто. Хиляди хора могат да черпят от харлата, и водата ѝ да не се намали. Това е все едно да се страхува човек да не вземат любовта му. Колко любов трябва на човека? Едно малко шише. Не се страхувайте, никой не може да вземе харлата ви. И до днес още харлата кара воденица.

Едно се иска от вас -- да приложите любовта и да покажете на хората как трябва да се живее. Всеки да се обърне към Бога с молба да му се помогне да служи на Божията Любов толкова, колкото е служил и на човешката. Какво е придобил, като е служил на човешката любов? Колко пъти се е раждал и умирал, колко пъти се е прераждал и в края на краищата е свършвал с разочарование! Колко неща е придобивал и изгубвал! Човешката любов клони към запад, а Божията Любов - към изток. Бог казва на човека: Не отивай на запад, дето слънцето залязва. Обърни се към изток, дето слънцето изгрява. В човешката любов има залез,

тъмнина, а в Божествената - изгрев, светлина. Това, което изгрява в ума, в сърцето, в душата и в духа ни, е Божествената Любов. Това, което залязва в нас и ни причинява страдания, е човешката любов. Да благодарим, че живеем и в човешкия, и в Божествения порядък, за да се учим. Човешката любов е обвивка на Божията. Така тя запазва нейната чистота.

Да турим човешката любов в служене на Божията Любов.

Да тръгнем в пътя, в който изгрява Божията Любов.

Да оставим залеза за ония, които нямат опитността от него. Хубави са картините на залеза, но те не са за нас. Ние ще рисуваме картините на изгрева.

Христос казва: "Не съдете, да не бъдете съдени." Не съдете нито човешката, нито Божията Любов. В човешката любов ще минете през разочарование, смърт, раждане и прераждане. В Божията Любов ще разберете смисъла на стиха: "Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил." За оня, който носи Божията Любов в себе си, е казано: "Роденият от Бога грях не прави." Той излязъл от областта на смъртта и влязъл в областта на вечния живот. Божията Любов прави нечистите неща чисти, а човешката оцапва чистите.

"Не съдете, за да не бъдете съдени." - Кога човек не съди? - Когато обича. Ако не обича, всякога е готов да съди. Обичта означава светлина. Като не обичаш, ти си в почивка. Като обичаш, вършиш всичко както трябва. В Божията Любов нещата стават както трябва. В човешката любов нещата стават както не трябва. Да заработим така, както трябва, а не така, както не трябва.

Сега да се молим да не ни намерят бомбите. Ако вървим по пътя на човешката любов, ще ни намерят. Ако вървим по пътя на Божията Любов, няма да ни намерят. Да се молим на Господа: Господи, избави ни, за да можем отсега нататък да се посветим, да служим на Твоята любов. Ако

не се молите, бомбите ще ви посещават. Тия посещения показват, че още сте в човешката любов. - Какво трябва да се прави, за да не ни посещават бомбите? - Молете се. Кажете: Избави ни, Господи, от злото, за да Ти служим!

Кога ще дойде мирът? - Когато пожелаем - от нас зависи. Мирът ще дойде по нов начин - по Божия път. Единственият, Който може да донесе мира в света, е Бог. Когато се обърнем към Бога с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си сила, мирът ще дойде. Когато всички народи се обърнат към Бога и Го възлюбят, мирът ще дойде.

"Да възлюбим Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила."

7. Утринно Слово от Учителя, държано на 28 ноември 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

БЕЗОПАСНИЯТ ПЪТ

Ще прочета 23 псалом.

Често се говори за истината. Да се говори за истината, това значи да се говори за свободата и за любовта. Понякога се говори за любовта както за ябълката. Така се говори и за свободата. Външно всички познават ябълката, но вътрешно малцина я познават. Външното знание не е съществено. Казват за някого, че успява в живота си. Кой човек успява? По какво се познава това? Казвам: Само оня успява в живота си, когото придружават хлябът, водата, въздухът и светлината. Само оня побеждава, който е в съюз с хляба, водата, въздуха и светлината. Покажете един човек в света, който да е победил без хляб, без вода, без въздух и без светлина. - Правото е на моя страна. - Кога? - Когато хлябът, водата, въздухът и светлината са на твоя страна.

Някой стои, разглежда нещата отвън и е недоволен от живота. - Защо? - Защото няма ясна представа за живота. Със своите мисли и желаниа той дотяга на Господа. Той е своенравно дете, което никой не може да задоволи. Не е лошо да бъдеш недоволен, но трябва да работиш, да се справиш с причините на недоволството. Ти не си виновен, че си недоволен. Недоволството носи началото си още от първите човеци. Днес всички, които те обикалят, са недоволни. Ти трябва да се справиш не само със своето недоволство, но и с недоволството на окръжаващите.

Как можем да се справим с недоволството? Ще направите връзка със светлината, защото Бог е светлина. Ще направите връзка с въздуха, защото диханието на Бога е във въздуха. Ще направите връзка с водата, защото тя е носителка на живота. Ще направите връзка с хляба, защото е

казано: "Аз съм живият хляб, слязъл от небето." Хората приемат нещата по два начина: чрез закона и чрез любовта. Законът е принудителен начин - той е за децата. Като стане човек възрастен, законът трябва да отстъпи на любовта. Това, което стеснява и ограничава човека, е законът. Той го ограничава и в разбирането, и в прилагането. Дето е законът, там е насилието и злото. Представете си, че счупите едно шише на малки парченца, които нахвърляте на земята. Това шише е вече опасно за човека. Достатъчно е да стъпи бос на земята, за да се нарани. В този смисъл злото не е нищо друго освен дребни парченца стъкла, пръснати по земята. Всяка мисъл, раздробена на много мисли, пръснати в света, без прилагане, без служене на Бога, става опасна. Всеки човек, който не приема хляба, водата, въздуха и светлината с любов, е опасен. Всеки човек, който приема хляба, водата, въздуха и светлината с любов, е безопасен и добър.

Днес всички хора се запитват кой ще победи в сегашната война. Ще победят ония, с които е хлябът, водата, въздухът и светлината. Без хляб, без вода, без въздух и без светлина не може да има никакво развитие нито в индивидуалния живот на човека, нито в семейния, нито в обществения, нито в общочовешкия. Това трябва да се разбере от всички. - Аз мисля. - Какво е твоето мислене? Ако мисълта ти е силна, кажи нещо и каквото кажеш, да го направиш. Ще напишеш някоя книга. Какво от това, че си написал една книга. - Ще я четат хората. - Ще я четат, ако знаят да четат; ако не знаят да четат, какво ще ги ползува книгата? Който не знае да чете и вярва в нея, ще я използва като лекарство, но сам ще се убеди, че тая книга не може да лекува. Истинското лекарство за човека се крие в хляба, във водата, във въздуха и в светлината. - Какво представя хлябът? - Живият хляб е Бог. Чистата животворна вода е Бог. Чистият въздух и светлината, това е проявеният Бог. Няма по-хранително нещо в живота от хляба, по-чис-

то от водата, по-приятно от въздуха и по-красиво от светлината. Идете на Северния полюс да прекарате там шест месеца нощ, да разберете какво нещо е светлината. Голяма радост изживява душата, когато след шестмесечна нощ види изгряващото слънце.

Следователно, каже ли някой, че е радостен, това показва, че той е видял изгряването на слънцето след дълга нощ. Само при радостта човек познава силата и красотата на Божествената светлина. Радостта се дължи на изгряващото слънце в духовния свят. Светлината прави човека смел и решителен. Тя го повдига, дава му криле. Вечер, като залезе слънцето, човек става страхлив. Без светлина пространството се изпълва с неприятели. Тогава човек чувства, че нещо се оттегля от него, губи смелостта си и започва да се страхува. Приятно е да ходиш в светлина.

Как трябва да се живее? Иди при плодовете, там ще се научиш. Когато обикне хората, ябълката започва да дава хубави плодове. Когато момата обикне един момък, тя започва да се облича хубаво, постепенно се разхубавява. Тя става внимателна, любезна с хората, разговаря се с всички - добра обхода има. Щом любовта я напусне, тя отново се затваря, нищо не я интересува.

Сега цялото човечество е в края на века. Иде новата епоха, която носи едно здравословно състояние за всички. Няма по-приятно състояние за болния човек, когато постепенно започва да се подобрява и очаква деня да стъпи на краката си и да напусне своето легло. Знаете ли каква сила се влива в човека, когато реши доброволно и с любов да изпълни Божията воля? Всички да изпълним Божията воля с любов, без да ни се говори, без да ни убеждават! Ако постоянно ни се казва да любим Бога, да изпълняваме волята Му, това значи да се отегчим. - Да свирим, да пеем! - И това не става с говорене. Хиляди години вече как хората говорят за любовта, но какво са разбрали от нея? Ако се натъкнат на най-малкия изпит на любовта, те не могат да

издържат. По какво се отличават добрите и любещите хора? Ако носи кошница, пълна с грозде, и срещне някой човек, любещият е готов да му даде най-големия грозд. Оня, който не носи любовта в себе си, като срещне някого, пак може да му даде един грозд, но най-малкия. Бутне един грозд, види, че е голям, оставя го; бутне втори, трети и, като намери най-малкия, дава го. Да благодарим, че и това дава. Когато се състезават в първенство кой да вземе първо място, хората стават по-щедри. Добре е човек да бъде пръв, но трябва да отговаря на известни качества. Пръв е оня, който носи светлина в ума си, топлина в сърцето си и сила в душата си.

Казвам: Ако си пръв на физическия свят, ти можеш да свършиш най-тежката работа; ако си пръв между учените, ти можеш да решиш най-трудната задача; ако си пръв между добрите, ти си готов на най-голямата жертва за своя ближн. Някой музикант е виден, защото свири най-трудни парчета. Който свири обикновени, леки парчета, той е обикновен музикант. Добре е да бъдеш пръв, но във възможностите, които се крият в твоята душа, а не да седиш на първо място. Простият и на първо място да седне, пак прост си остава. Ученият и на последно място да е, пак е учен. Дето и да седне даровитият, все е на първо място. Обикновено силните хора остават назад, а слабите излизат напред. И в природата, между дърветата, виждаме същото. Малките, слаби клончета излизат отпред и нагоре, а големите и силни клони остават назад и надолу. Те държат тежестите. В светските общества децата са на първо място, а възрастните - назад. В духовните общества възрастните са напред, а децата - назад. И едното, и другото е добре. Като шиеш една дреха, ще си послужиш с малка игла, а не с губерка. Деликатните работи се вършат с малки, нежни инструменти. Малките работи ще шиеш с малка игла, а големите работи - с голяма игла.

Думите “голямо” и “малко” имат друг смисъл, а не такъв, какъвто досега са имали. Голямото не подразбира нещо физически голямо. - Защо? - Защото физически големите неща се смаляват, а физически малките растат. Това, което се смалява, не е голямо; и това, което расте, не е малко. Голяма ли е пряспата, висока 10-20 м, която през лятото се стопява и нищо не остава от нея? Малка ли е семката, която покълва, расте, развива се и дава плод? Мощна сила се крие в малкото семенце. Дето е Духът Божи, там е силата. Защо ви са десет кибритени кутии, ако кибритените клечки са влажни? Цъкаш една, втора, десет, но никоя не се запалва. За предпочитане е една суха кибритена клечка пред десет влажни кибритени кутии. Една мисъл с Божествено съдържание е за предпочитане пред сто мисли с човешко съдържание. Човешките упорити и своенравни мисли отдалечават човека от Бога. След това той се моли на Бога да го направи даровит. Опасно е това. Да бъдеш преждевременно даровит, значи да излезеш на първо място като някой паразит. И въшката излиза на първо място, снася гниди, които се нанизват по космите като броеници. Дълго време трябва да се чисти човек, докато се освободи от тия гниди.

Сегашните хора употребяват голяма част от времето си да крият нещата. Не всичко трябва да се крие, но и всичко не може да се изнася пред света. Как ще разкриеш сърцето си пред хората, да покажеш процесите, които стават в него? Как ще разкриеш мозъка си? Ако отвориш мозъка си, ще нарушиш порядъка, който съществува там. Понеже вън и вътре в мозъка има голямо налягане, за да издържи на това налягане, природата го е поставила в здрава, яка обвивка. Черепът запазва мозъка от голямото напрежение на мисълта. Ако се наблюдават процесите на мисълта и отражението, което правят в мозъка, ще забележите големи повдигания и спадания в някои мозъчни центро-

ве. Накарайте упорития да каже нещо, което той не иска да изнесе вън. На каквито мъчения и да го подлагат, той не казва нищо, но от напрежение мястото на главата, дето е центърът на твърдостта, започва да се повдига.

Да се върнем към любовта като нещо реално. Не е достатъчно да кажеш на човека, че го обичаш. Човек не се нуждае само от думи. И Бог не се нуждае само от думи. Да обичаш някого, това значи да направиш нещо реално за него. Бог възлюби човека и създаде заради него света. Той предвиди и създаде всичко, от което хората се нуждаят. Това е любов. Любовта носи за човека хляб, вода, въздух и светлина. От тия блага произлизат всички останали. Говориш за любовта, но какво си допринесъл на хората със своята любов? Ако хората изпълняваха Божията воля, малцина щяха да боледуват, да бъдат бедни, неучени и прости. Като не изпълняват Божията воля, хората вършат работи, с които се излагат.

В една от гимназиите в България дошъл министърът на просветата да прегледа училището. Заедно с директора той посетил един от класовете да види как се работи. Директорът се разговарял любезно с министъра, но като се обръщал към учениците, свивал вежди, заканвал им се, да не направят нещо, с което да го изложат. Повечето хора имат две лица: като се обърнат към Господа, показват светлото си лице - разположени са; като се обърнат към хората, показват сърдитото си лице - не са разположени. Бог гледа на всички хора еднакво. Той иска да види готови ли са да покажат и на ближния си своето весело, засмяно лице, което показват на Него.

Павел казва: “Ние няма да умрем, но ще се изменим.” Всички трябва да се изменим не по закона на насилието, но по свободата. Всички говорят за свобода, но малцина я разбират. Къде е свободният човек? Има ли свобода в семействата? Като отида в някое семейство, виждам, че или мъжът не е свободен, или жената. Ако жената е красива, с

хубави черти на лицето, с благородно сърце, мъжът я ограничава, следи я къде гледа и какво прави. После поглежда към мене да не би да взема нещо от нея. Аз поглеждам към двамата и казвам: И двамата сте добри, разумни хора. Обичайте Бога, работете за Него, за да се ползвате от благословението Му. На мъжа мислено казвам да не бъде толкова недоверчив. Погледът на жена му е чист. Тя е справедлива и честна, никога няма да му измени. Жена ти е една хубава книга, която трябва да четеш. Ползуйвай се от нея, защото тя няма да остане завинаги при тебе. Ако мислиш, че можеш да задържиш тая книга само за себе си, тя скоро ще те остави. И на жената казвам същото. И мъжът е хубава книга, която жената трябва да чете. Ако и двамата искат да станат господари, животът им ще се развали. Мъжът трябва да вижда в жена си Господа. Жената трябва да вижда в мъжа си Господа. И заради Господа те трябва да си дадат един на друг свобода. Без Бога ние не знаем как да се отнасяме с хората.

Всеки човек се нуждае от приятел. Ако си болен и срещнеш човек, който може да ти бъде приятел, ти ще оздравееш. Приятелят предава нещо от себе си. Всички хора са носители на Божиите блага. Радвайте се, когато срещнете човек, който не крие тия блага, а е готов да ги сподели със своите близки. Да бъдем извори, които дават изобилно от своите блага и на другите. Да бъдем проводници на Божественото и да се радваме, че изпълняваме такава служба. Останалите въпроси са задача на Бога. Той решава трудните въпроси, а не ние. - Какво ще стане със света? - Това не е ваша работа. Който е създал света, Той има грижа за него. В края на краищата всичко ще се нареди така, както трябва. Ти седиш и мислиш какво да правиш, как ще свършиш училището, кога ще отидеш на оня свят. Това не е важно. От тебе се иска да учиш и да бъдеш способен ученик. Как ще свършиш училището, ако не учиш? Ти не мислиш за твоята работа, но се произнасяш, че някой не живее

добре. Ако видиш, че приятелят ти не живее добре, не изискувай от него добър живот, не го критикувай, но се обърни към Господа и кажи: Научи ме, Господи, да живея добре. Неговата погрешка е моя погрешка. Щом аз изправя живота си, и той ще изправи своя. Ако в дюкяна на своя приятел си поставил лош слуга, в кого е погрешката? Смени лошия слуга с добър и работата ще се оправи. Никога не поставяй лош слуга в своя дюкян или в дюкяна на своя приятел.

Съвременните хора не разбират дълбокия смисъл на живота, защото мислят статично. Те се стремят да бъдат добри. Всъщност друго се иска от тях: да проявят Божията Любов, т. е. да бъдат проводници на любовта. Често хората се обичат, но взаимно се изкористват. Слугата е внимателен, добър към господаря си с цел да му увеличи заплатата. И господарят се отнася добре със слугата си, увеличава заплатата му с цел да го разположи повече и по-добре да му работи. И двамата са корисни един към друг. И това е добре, но истинският живот изисква друго нещо от човека. Ако слугата не работи на господаря си като за себе си и ако господарят не плаща на слугата като на себе си, и двамата не се обичат. Да работя за другите като за себе си и те да ми плащат като на себе си, това е идеалното в живота. При това положение не може да има недоразумение между хората. На това иска Бог да ни научи.

Казвам: Трябва да познаваме Бога, Който живее в храната, във водата, във въздуха и в светлината. Ако приемате хляба, водата, въздуха и светлината и не сте доволни, какво повече искате? Какво повече искате от плода като храна за вашия организъм? Една светла мисъл е плод, който човек създава в умствения свят; доброто чувство е плод, който човек създава в сърдечния свят; добрата постъпка е плод, който човек създава на физическия свят. Радвай се, ако някой опита плодовете на твоя ум, на твоето сърце и на твоята душа и каже: Добри са тия плодове. Само така се разбира стихът, който Христос е казал: "Всяко растение,

което Отец ми не е насадил, ще се изкорени.” Или “Всяко дърво, което не ражда според закона на любовта, не може да се благослови.” Ето защо животът ни трябва да се насочи към използване светлината, въздуха, водата и хляба като блага на живота. Малцина знаят, че във въздуха е диханието на Бога, във водата е животът, в хляба е словесното мляко. Във всяко външно благо се крие вътрешно благо, което трябва да се използва.

Представете си, че Бог зададе на хората въпроса как могат да оправят света. Какво ще отговорят? Какво ще каже, ако зададе на мене този въпрос? Аз няма да говоря за оправянето на света, но понеже виждам, че съм снежна пряспа, ще помоля Господа да ме стопи и да потека. С мене заедно ще се стопят всички хора и заедно ще потечем. Докато сме снежни преспи, ще стоим на едно място и няма да мърдаме. Като се стопим, ще се раздвижим, живот ще се създаде около нас. Днес всеки се е свил, затворил се е, страх го е да не го оберат. Обмяна трябва да става между всички, да се движат нещата. Дойде ли една Божествена мисъл в тебе, не я задържай дълго време. Пусни я на работа да свърши нещо и след това да се върне пак при тебе. Не задържайте и чувствата си - нека отиват на работа. И вие не стойте на едно място. Какво правят военните със своите войници? По цял ден ги упражняват. Щом научат военното изкуство, нека ги пуснат по домовете им да помагат на близките си. Щом дойде жътва, всички войници трябва да бъдат по домовете си, да жънат. И офицерите могат да отидат на жътва. Ако офицерът може да се бие, защо да не жъне? Ако върши по-мъчна работа, защо да не върши полека? Сегашните хора вършат по-мъчни работи, а лесните изоставят. Понякога става обратно: занимават се с леките работи, а мъчните изоставят. Лесно е да счупиш едно шише, но мъчно се залепва. Да вземеш счупените парченца и едно по едно да ги лепиш, това не е лесно.

Правете упражнения, да не отвиквате от оня ред, който природата изисква. Ето, това лято не правих екскурзии и сега, мъчно се ходи. Но казвам си: Ще ходя. Като ставам сутрин, виждам, че съм отвикнал, но тръгвам, за да бъда полезен на себе си и на другите. Някои искат да знаят какво правя на планината. Радвам се на планината и търся причината за лошавината на хората. Дошъл съм до две положения по този въпрос. Човек става лош, когато му даваш повече, отколкото трябва, или когато му даваш по-малко, отколкото трябва. Който е получил повече, отколкото трябва, не може да го носи и започва да търси човек или животно да му го носи. Така той създава злото. Ние товарим ума си с ненужни мисли, сърцето си - с ненужни чувства и тялото си - с ненужни постъпки. Така си създаваме голямо напрежение. Човек не може да работи в света, докато сам не се учи отнякъде. - Какво се иска от нас сега? Единственото нещо, което се изисква от вас, е да намалите товара си. Надигнал си голям товар, казвам: Намали товара си! Безпокоиш се, казвам: Не се безпокой! Срещам една мома, тревожи се, че късметът ѝ не може да излезе. Годявала се няколко пъти и се разгодявала, обезсърчила се вече. Казвам: Радвай се, че си свободна. За когото да беше се оженила, щеше да те измъчва. Провидението иска да те освободи от мъчение, а ти се свързваш. Ще чакаш, не е дошъл още твой час. Чрез тебе ще дойдат души, които ще помагат на хората. Бог казва на една мома да чака, а тя бърза, иска по-скоро да се ожени. Баща ѝ и майка ѝ също бързат, искат да я наредят, да се задоми. Ако съм на мястото на тая мома, ще стана слугиня. Щом ми излезе късметът, ще се ожени. В този случай слугуването е намясто. Когато не ме викат да копая, ще взема цигулката да свиря или книгата да чета. Младите момичета и момци имат нужда от музиканти, да свирят на хорото. Виждал съм понякога да свирят трима музиканти заедно: единият свири на цигулка, вторият на гайда, третият на гъдулка, и хорото се върти.

Казвам: Вадете поука от всичко. Като видиш една ябълка или какъв и да е плод, разгледай формата му и виж каква поука ще извадиш от него. Кажете си: Искам да бъда като този плод. Всяко хубаво нещо заслужава да послужи за пример. Като вадите поука от всяко нещо, ще се научите да цените и малките неща. Някой вземе един косъм, подхвърли го и казва: Косъм е това! Косъм е, но Бог е работил за него. Гледайте на живота с нужната сериозност. Първо отделение да свършите, това значи да минете цял курс, през което време Земята прави едно обръщане около Слънцето. Така минават година след година и ти придобиваш все нови и нови знания. Да свършите курса на гимназията, това показва, че си придобил нещо.

Изучавайте живота, но знайте, че без Божията Любов, Мъдрост и Истина нищо не се постига. Ти не можеш да разбереш някого, ако не го обичаш. Обичта предшества нещата. Тя води човека към истинското знание. Като се говори за любовта, някой казва: Можеш да обичаш, но трябва да познаваш човека, да знаеш заслужено ли го обичаш или не. Изкуство е да обичаш човека, да му дадеш любовта си безкористно, да не мислиш заслужава ли той това или не. Само така ще видиш последствията на твоята любов. Всяко живо същество заслужава да бъде обичано. Докато даваш любовта си с мярка, всякога ще гледаш нещата по форма и ще се въздържаш. Любовта изключва всякакви форми. Обичаш някого за самия него, а не за неговите хубави очи, нос или уста.

Преди два дена тръгнах с двама приятели за Витоша. По едно време започна да роси, явиха се няколко росни капки. Бях говорил вече за росните капки като Божие благословение. Вървим нагоре и пред нас се яви дъгата във вид на голяма, широка врата по направление от запад към изток. Цели два часа дъгата вървеше пред нас и ни придружаваше. Ние вървим, дъждецът ни мокри слабо, но не се страхуваме от него. Радваме се, че дъгата е пред нас и ни

казва, че потоп няма да стане. От нас зависи да дойде мирът, да се оправят работите. Ако не изтърсваме росните капки, мирът ще дойде по-скоро. Те носят благословието в света. Милвали ли сте росните капки, да опитате благото, което те носят? Това не става по задължение, но по свобода. Росната капка крие в себе си електричество и магнетизъм, които трябва да се използват разумно. Като знаете това, не изтръсквайте дъждовните капки от дрехата си. Не се страхувайте, че дрехата ще се развали. Напротив, цветът на дрехата става по-хубав. Друг е въпросът, ако дъждовните капки са смесени с прах и сажда - те развалят дрехата. Обаче чистата росна капка носи благословение. Оня, който има силно обоняние, усеща уханието на росните капки.

Ние продължаваме да вървим нагоре и колкото по-нагоре се качвахме, толкова по-разположени бяхме. Така опитахме благата на дъгата и на росните капки. Казвам: Радвайте се и на малките блага, дадени от Бога. Великото се крие в малките блага. Всеки сам трябва да дойде до това заключение. Не казвай на човека какво да яде и как да яде, но дай му един плод и го остави сам да се справи с него. Ако цени малките блага, той първо ще погледне плода, ще го помилва, ще поговори с него и след това ще си позволи да отвори плика, да види какво е скрила природата в него. Във всеки плод природата е написала нещо хубаво.

Няма по-велико нещо от това, Бог да бъде наш Баща. Казваш: Ава Отче! Той е далеч от нас, а не както другите бащи. Бог стои далеч от нас, за да не ни плаши. Той иска да бъдем свободни: всичко, каквото правим, да изтича от любовта. Той не ни критикува, оставя ни свободни, даже и да направим някаква погрешка. След това тихо ни нашепва: Стрещил си, но ще изправиш погрешката си. Да изправяме погрешките си, без да съжаляваме! Да се радваме, че има какво да изправяме! Да се радваме, когато направим нещо според Божията воля.

“Това е живот вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога.” Това е живот вечен, да възлюбиш всички хора заради Бога; да видиш какво е вложил Той във всеки човек. - Какво е човекът? - Лист от великата Божествена книга, върху който Бог е написал ценни неща. Всеки лист е на мястото си. Като четеш тая книга и видиш, че някой лист липсва, трябва да го намериш и да прочетеш това, което Бог е написал на него. Разбирайте листата, в които Бог е вложил вечните блага на живота.

Ценете всеки лист, за да разбирате Господнята молитва: “Отче наш, Който си на небето, да се освети името Ти.” - Къде е името Божие? - В умовете ни. “Да дойде Царството Твое.” - Къде? - В сърцата ни. “Да бъде волята Твоя.” - Къде? - В душите ни. “Не ни въвеждай в изкушение, но избави нас от лукавия, защото е твое царството, и силата, и славата, завинаги, амин!” Изкушението дохожда в живота на хората, когато станат нехайни. Като не оценяваш богатството, което ти е дадено, ще те поставят на изпит, да видиш какво нещо е беднотията. Ако не си доволен от богатството, ще ти изпратят сиромашията; ако не си доволен от сиромашията, ще ти изпратят богатството. Богатството е един род изпитание, а сиромашията - друг род. Като забогатеееш, създаваш си неприятели и започваш да се страхуваш да не изгубиш имането си, тоя-оня да не ти направят някакви пакости.

Неразбраното богатство е мъчение; неразбраната сиромашия е мъчение. Разбраното богатство е благо; разбраната сиромашия е благо. Затова е казано: “Блажени нищите духом.” Как ще разберете това, от вас зависи. Всеки човек прилага любовта по особен начин. В това се крие красотата на живота. Няма по-деликатен въпрос от тоя, да приложиш любовта и при най-дребния случай по свой, специфичен начин. Може да си подражавате, но не и да се копирате. Проявявайте любовта така, както Бог ви напът-

ва, в оная форма, която на вас подхожда. Божествената красота се заключава в хармоничното съчетаване на разнообразните форми на любовта.

Да бъдем носители на Божията Любов!

Да бъдем носители на Божията Мъдрост!

Да бъдем носители на Божията Истина!

Да бъдем носители на Божия живот, на Божието знание, на Божията свобода!

Да бъдем носители на Божественото движение, на Божественото учение и на Божествената работа!

Да изпеем песента “Аз мога да любя”.

Христос казва: “Вам е дадено да разберете тайните на Царството Божие.” Какво означават тия думи? - Когато едно цвете или дърво израсте, дадено му е да разбере тайната на светлината. За онова, което не е израсло, е нужно време, за да разбере тайната на светлината. - Какво ще стане с тия растения? Какво ще стане с другите хора? Ние говорим за ония, които са израснали вече, за тях светлината е разбрана. Те трябва да използват светлината, да не се обръщат назад. Вие се обръщате назад, гледате какво ще стане със света. Ще се намерите в положението на Лотова-та жена, на която беше казано, като напуща Содом и Гомор, да не се обръща назад да гледа какво става.

Не гледайте какво става със света. Със света Бог ще се разправя както знае. - Защо да не гледаме? - Има неща, които не могат да се гледат. Сутрин можеш да гледаш слънцето, но на обяд не можеш. Ония неща, които можем да възприемаме и прилагаме в живота си, можем да гледаме; обаче ония неща, които не можем да възприемаме и прилагаме, не можем да гледаме. - Какво ще стане със света? - Това не е твоя работа. Ако любиш, в рая ще бъдеш; ако не любиш, в ада ще бъдеш. - Ще бъда ли в рая? - Ако любиш Господа, в рая ще бъдеш; ако не Го любиш, в ада ще бъдеш. - Няма ли друг път за влизане в рая? - Аз не зная, може да има и друг път. Единственият безопасен път за

влизане в рая е да обичаш Бога. Ако не Го любиш, в ада ще бъдеш. По-ясно от това няма. - Да направя едно добро. - Можеш да направиш добро, но това още не показва, че ще влезеш в рая. Христос казва: "По-лесно ще мине камила през иглени уши, нежели богатият в Царството Божие." Мислиш ли, че ако се натовариш със знание като камила, ще влезеш в Царството Божие? С човешко знание не се влиза в рая. Там учените имат друго знание. Наблюдавайте как свирят музикантите в симфоничния оркестър. Те свирят с часове и не правят никакви погрешки. Някога те свирят без капелмайстор и пак не правят погрешки. Никои не е чувал как свирят музикантите в рая. Техните мисли, чувства и постъпки са свършени. Дадат ли им нещо ново, на пръв поглед още те свирят безпогрешно. Новаците в музиката правят много погрешки. Между тях има спор, дисхармония.

Казвам: Учете се да свирите, да станете виртуози. Свирийте за Господа. Ако жената работи на мъжа си 20-30 години и се учи от него, защо да не работи 20-30 години за Господа? Мъжът J се кара, пъди я, нарича я с разни епитети - тигрица, змиорка, и тя всичко изтърпява. Защо да не служи на Господа? Вие сте служили на много господари, всички са ви лъгали, затова и на Господа не вярвате. Казват: Не знаем как ще постъпи с нас новият господар. Много работи, които хората вършат, са все заблуждения. Те учат много работи, които знаят. Влизат в казармите, учат се да маршируват, да се обръщат наляво-надясно. Не знаят ли това? Знаят го, но за най-малкото непослушание ги турят в арест.

Всичко, каквото става в света, е добро. В целокупния живот всички неща са добри; само някои неща, при известни условия, са лоши. Здравото шише е безопасно. Щом се счупи, частиците му се разпръсват и те стават опасни. В целокупния живот всички неща са намясто; щом частите на тоя живот се отделят настрана като отделни, самостоя-

ни прояви, те стават опасни. Частиците от счупеното шише, както и отделните прояви на целокупния живот, ще турим настрана, като противоречия. Псалмопевецът казва: "Добре ми стана, че пострадах." Ако страдаш и не виждаш добрата страна, ти не разбираш страданието. Днес не разбираш страданието, но след две-три години ще разбереш, че всичко, което си минал, е било за твоя полза.

Помнете: Всичко, което се случва в живота ви, е за добро. Радвайте се, че сте минали през страдания, които са ви обогатили с опитности за новия живот. Не се смущавайте. Ако се смущавате, да не се смутите; като се оскърбявате, да не се наскърбите. Вечер, като пътуваш през гора, дръж ръката си пред очите, да не се удариш в някой клон. Щом усетиш, че пред тебе има клони, наведи се малко. - Не съм навикнал да се навеждам, да правя поклони. Щом пътуваш през гора, ще се покланяш. Каквото и да срещнеш в живота си, не казвай, че това или онова не мога да направя. Богат човек съм. Срецам един, който ми казва: Раздели богатството си. - Веднага ще изпълня желанието ти. Колко искаш? - Еди-колко си. - Заповядай! Той казва: Обрах го. - Не ме е обрал. Като обере мене, той обира себе си, но не знае закона. Сега някои обират хората, а мислят, че не обират себе си. Всъщност, като дават откуп за нещо, те обират себе си.

Нова мисъл е нужна на човечеството. Хората проповядват Словото по стар начин. Казват: Колко е страдал Христос! Те желаят да следват Неговия път, да бъдат като Него. Мнозина искат да бъдат като Христа, но без да ги разпъват на кръст, без да забиват ръцете и краката им с гвоздеи. Такива Христосовци не признавам. Геройство е онова, през което Христос мина. Аз проповядвам вече учението: Долу гвоздеите на Христа, които държаха ръцете и краката Му заковани! Да турим гвоздеите настрана и да разберем възкресението. Бог освободи Христа от гвоздеите и прояви своята Любов към Него. Някои плачат, че Христос

бил закован. Да мине любовта през вашите сърца и да разтопи леда! Христос и днес е разпнат и закован. Доброто, което искаме, е заковано. Гвоздеите трябва да се стопят! Ръцете и краката трябва да бъдат свободни! Човекът трябва да слезе от кръста и да служи на Бога! Не са нужни мъртви кръстове, но живи кръстове, които растат.

Истинският кръст е любовта, която расте, която въздига човешкия ум, въздига човешкото сърце, въздига и човешката душа. Тя изважда мъртвите от гробовете. Това е Любовта, това е Бог, Който се проявява. Да станем едно с Бога! Да възприемем любовта, която изтича от Бога, и да се освободим от ненужните терзания. Това значи да станем безсмъртни. Да приемем любовта и да раздаваме от нейните блага. Какво лошо има в това, ако срещнеш на пътя си един гладен човек? Когато Христос минаваше през изгладнелия свят, даваше му от хубавите плодове, които носеше. Сега и ние, като минаваме по Христовия път, има какво да ядем. Христовият път е обрасъл вече с плодове. Когато Той минаваше по този път, нямаше нито едно дръвче. Мнозина тръгнаха по този път, но дохождаха до едно място и се връщаха назад. Пръв Христос мина през този път. Днес Неговият път е обсипан с блага.

Да се радваме, че минаваме по пътя, който Христос е приготвил. Сега пътят ни е още по-добър. До времето на Христа нямаше кой да държи ключа на ада. И праведните, и грешните влизаха заедно. Христос заключи ада, да не влизат праведните в този затвор. Апостол Петър държи ключа на рая, няма опасност да влизат грешните там. Опасното място е адът, но няма опасност вече за праведния да влезе там. Опасно е да влезеш в астралния свят на заблужденията.

Да се радваме, че пътят, по който вървим, е безопасен.

Да снемем знамето на любовта от гърба си и да го вдигнем високо. Няма по-смели хора от тия, които живеят в любовта. Няма по-страхливи хора от тия, които живеят в

безлюбието. Най-големи герои са хората на любовта. Най-страхливи са хората на безлюбието.

Досега всички желаехте този народ да стане знаменит, оня народ да стане знаменит. Сега ние желаем Господ да внесе мир между народите и те да слушат какво Той им говори.

Всички народи трябва да изпълнят Божията воля и мирът да дойде по Божествен път, както Господ иска.

8. Утринно Слово от Учителя, държано на 5 декември 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

НАЙ-ВЕЛИКАТА НАУКА

Ще прочета 60 глава от Исаия и 13 глава от I Послание към Коринтяните.

Всяко нещо, което се чете, трябва да се разбира. Семеето не може да се разбере, докато не се посее, не изникне, не израсте, не цъфне, не даде плод и плодът му не се опита. Докато семеето е в хамбара, нищо не ни ползува. То трябва да се посее.

“Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм мед, що звънти, или кимвал, що дрънка.” (1 ст.)... “Ще съм мед, що звънти, или кимвал, що дрънка.” Значи неразумен ще бъда.

“И ако имам пророчество, и зная всичките тайни, и всяко знание, и ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а любов нямам, нищо не съм.” (2 ст.) Какво особено има в това, че човек премества една гора или една планина? Какво ще придобиеш, ако преместиш един тежък камък или една планина от едно място на друго? Само енергията си ще изразходваш - нищо повече. Важно е любов да имаш.

“И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не се ползувам.” (3 ст.)

“Любовта дълготърпи, благосклонна е; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее.” (4 ст.) Значи любовта е силна. Не мислете, че търпението е слабост. Търпеливият е силен човек. За Бога се казва, че е дълготърпелив. Той е най-силният.

Най-великата наука в света е да се научи човек да живее според закона на любовта. Това е най-лесното нещо, а

същевременно и най-мъчното. Мислите ли, че живеете по любов? Вашата любов е външен грим, гримирани сте отвън с любовта. Тя не е проникнала още в живота на сегашните хора. Животът им е пълен със страдания и смущения.

Вчера бях в дома на един от нашите братя. Той разказваше, че отнякъде му дошло едно куче, което проявява голяма ревност. Братът има кози. Ако рече да погали козите в присъствие на кучето, последното се хвърля върху козите, лае ги - ревнува. Той ще погали и кучето, но едновременно не може и козите, и кучето. И кучето, и козите му са еднакво любими. Често и хората изпадат в същото състояние - и те ревнуват. Човек мисли, че ако погледят някого в негово присъствие, него ще забравят. Как ще гладеш едновременно и козите, и кучето? Ще дойде ред да се погали и кучето. Какво означава думата “куче”? Казват “куче, кучи”. Значи кучето учи, както всичко в света се учи. Питат ме какво означава момата. Обърнете сричките на думата “мома”, ще получите “мамо”. Следователно мома, която не може да стане “мамо”, не е мома. Учете се да се освобождавате от заблужденията.

Често наблюдавам как постъпват художниците, музикантите, философите. Всеки гледа да направи това, което може и знае. Всеки е специалист в известна област. Цигулярят свири това, което добре знае и обича. Художникът рисува това, което знае. Философът разсъждава върху това, което разбира. И аз искам да свиря това, което обичам. Измени ли на себе си, човек прави грешки.

Три закона определят нещата: закон на мислите, закон на чувствата и закон на постъпките. Тия закони показват кое е начало на нещата и кое - край, кое е първо и кое - последно. Говориш на някакъв език, държиш реч. Първо трябва да имаш глас, да говориш; после словото трябва да бъде съдържателно. Най-после трябва да нареждаш думите така, че да предаваш мисълта си правилно, да те разберат хората. Кои думи се явиха първи в речта? Първи се

явиха съюзите, после глаголите, прилагателните, местоименията. Последни се явиха съществителните. Това са доказали учените опитно. Когато някой заболее мозъчно, първо забравя съществителните имена. Той не може да каже брадва, но казва: Това, което сече. Не казва кон, но това, което се язди. После забравя местоименията.

Един американски професор, филолог, като преподавал на студентите си за местоименията, преживял някакво затъмняване в съзнанието си и забравил кой е. Разказвал за личните местоимения “аз, ти, той” и като се запитал себе си кой е, кое лице е той, не могъл да си отговори, аз ли е, ти ли е, той ли е или друг някой. Прекъснал лекцията и отишъл у дома си, да пита жена си кой е. Ще кажете, че това е болезнено състояние. Не, с него е станало някакво психично объркване.

Кои са трите лица в семейството? Първото лице в семейството е бащата, второто лице е майката, а третото е синът или дъщерята. За себе си Бог казва: Аз съм. Това “аз” има едно значение. Когато ние се обръщаме към Господа, казваме: Ти си, Господи. Това има друго значение. Когато се казва, че Бог създаде всичко, разбираме, че той носи бремето на цялата вселена. В Него всичко се движи и живее. Кажа ли “Ти си, Господи”, трябва да изпълня Божията воля. Човек може да изпълни Божията воля, но не може да носи цялата вселена на гърба си, не може да носи грижите на всички хора и да задоволи нуждите им. Бог задоволява нуждите не само на хората, но на всички живи същества. Като не е в сила да задоволи даже своите нужди, човек се обръща към Великия с думите: “Ти, Господи!” Единствен Той може да ни помогне. За да ни помогне Бог, ние трябва да спазваме закона на любовта.

Помнете: Както са определени тоновете на китарата, мандолината и пианото, така е определено човек да живее по закона на любовта. Обаче малко пианисти има, които свирят хубаво. Изкуство е да знаеш как и колко да натис-

неш клавиша. Някой пианист свири по няколко часа на ден, и то след като е свирил 10-15 години. - Защо свири толкова? - Да не загуби техниката си. Следователно малко хора изпълняват Божията воля. Малко хора се молят както трябва. Някой се моли по няколко пъти на ден и мисли, че молитвата му е приета. Молиш се, но молитвата ти трябва да даде плод. Ти казваш, че си посял едно семе, но плод нямаш. Минали са вече три-четири години и семката не е израсла. Да посееш едно семе, това значи да израсте, да цъфне, да даде плод и да опиташ плода му. Щом не си опитал плода му, ти нито си посял семката, нито си я познал. И за човека се казва, че по плода му ще се познае. Плодът на човека са неговите дела. Значи човек се познава по делата си. - Набожен човек съм. - Ако твоята набожност не даде плод, както растенията и дърветата, не си набожен. Плодовете, със своята сладчина и вкус, определят делата на растенията. Като ядеш един плод, виждаш какво е сърцето на плодното дърво. Ако плодът на една ябълка или круша е сладък, значи сърцето ѝ е добро. Това дърво обича Господа и Господ го обича, затова дава сладки, вкусни плодове. Вкусът и сладчината на плода изразяват съдържанието на неговата любов.

Като слушат да говоря така, някои казват, че не разбират как е възможно растението да обича Бога. Ако си вързал очите си с кърпа и казваш, че не виждаш, това не показва, че всички не виждат. Ти авторитет ли си? Който не разбира, да отиде на опашката; който разбира, да излезе напред, на главата. Който свири добре, да излезе напред. Който рисува добре, да излезе на първо място. Някой иска да излезе напред, да се прослави. Истинската слава е слава на Цялото. Ще кажеш, че искаш да бъдеш блажен. Ако искаш само ти да бъдеш блажен, никога няма да постигнеш блаженството. Когато блаженството стане достояние на всички хора, тогава имаме истинско блаженство. - Защо Бог изгори градовете Содом и Гомор? - За лошия живот на

хората, да не се увеличи злото в света. Обаче злото от Содом и Гомор достигна и до нашите времена.

Всички хора се питат кой ще победи в сегашната война. В един дом се бият майката и бащата, братята и сестрите, и всички се питат кой ще победи. Щом всички се бият, тоя дом е място на раздор. Казват, че в някой дом пее кокошка, а в друг - петел. Така не се говори. Да пееш, значи да даваш разумно. Петелът никога не пее за лошо. Той е единственото живо същество, което всякога дава. Петелът не пее, когато човек умира, обеднява или пропада на изпит. Изобщо, когато някъде става зло, петелът не пее. Става ли някъде добро, петелът пее. Това значи петел. Не трябва ли тогава да пее петел вкъщи? Не трябва ли мъж да пее вкъщи? Под "пее" не разбирам крякане, викане, да се чуват празни думи. Не е мъж оня, който само кряка. Пеенето на петела не е крякане, но кукуригане. Вие не разбирате дълбокия смисъл на думата "кукурига". Аз бих желал петелът всякога да кукурига. Българинът не се е вслушвал в кукуригането, да чуе колко различни тонове има. Един петел пее бас, друг пее сопран, трети - между двата гласа. Голяма разлика има в гласа на петлите.

Целта на моите беседи не е да изнасям недъзите на хората. Да знаеш недостатъците на хората, нищо не те ползува. Да критикуваш, това е голямо изкуство. Да бъдеш критик, значи да си учен и свет човек. Ако не си учен, ако не си светия, ще мълчиш, няма да даваш мнението си. Ако свириш и пееш хубаво, дай мнението си; ако не знаеш нито да свириш, нито да пееш, кажи: Нямам мнение. Всеки, който си дава мнението дето не трябва, губи. Защо ще критикуваш кое е право и кое - криво? Търси важното, съществено и като го намериш, тогава си кажи мнението. Качеството на дрехата се определя от качеството на плата. Ако носиш дрехата си десет години и платът не се изтърка, косъм не пада от него, дрехата е добра. Обувките ти са добри, ако след десетгодишна употреба запазват формата си. -

Как е възможно това? - Вижте какво става с крилата и краката на птицата. Цял живот хвърка и кацва от клон на клон, но нито крилата, нито краката се изхабяват.

Какво виждаме в човека? Какво казва той за себе си? Едно време бях млад, обичах; ето, остарях вече и не обичам. Лошо е, че си остарял. Какво направи? Защо остаря? Причината на остаряването не се крие в годините. Мине някой край тебе и ти казваш: Не мога да търпя тоя човек, не мога да го нося. Чудно нещо, едно време майка ти те носеше - това беше добре за тебе. Ти считаеше, че това е в реда на нещата. Не е ли в реда на нещата и ти да носиш някого? Като те е носила майка ти, не ти ли е дала пример? Както тя е носила товар, така и ти трябва да носиш.

Един трудолюбив българин се върнал вечерта вкъщи уморен от работа и труд. Цял ден копал, сял на нивата, изложен на горещото слънце. Надвечер завалял силен дъжд. Уморен и цял мокър, той бързал по-скоро да се прибере, да се изсуши и почине. Жена му, изнежена и ленива, прекарвала повече вкъщи -- да не чернее на слънцето, да не се изморява от тежкия труд. Като видяла, че мъжът ѝ пристига мокър, тя го посрещнала с думите: И така си мокър, вземи котлите и донеси вода. Той взел един котел, донесъл вода и го изсипал върху жена си. - Сега, жена, и ти си мокра, можеш да донесеш вода. Наквасването не е повод мъжът да отиде за вода, а тя да седи вкъщи, да не се мокри. Това не разрешава въпроса. Трудът трябва да минава от един човек на друг.

Всички трябва да се трудят! Ако речем да тълкуваме тоя пример, ще се явят две тълкувания. Мъжете ще поддържат страната на мъжа, ще кажат: Каква жена! Вместо да послужи на мъжа си, тя го кара да отива за вода. Жените ще поддържат страната на жената, ще кажат: Колко груб мъж! Да залее жена си с един котел вода. Според мене тая жена имала добър ум, лошо сърце, а мъжът - добро сърце, лош ум. Ако жената имаше добро сърце, като види, че

мъжът иде уморен от работа, веднага щеше да отиде за вода, нямаше да го използва. Ако мъжът имаше добър ум, нямаше да накваси жена си. Мъж с лош ум и жена с лошо сърце не могат да се споразумеят. В техния живот водата ще се разлива и двамата ще накваси.

Работа се иска от всички, а не само молитва. Казвате: Толкова години вече се молим за България. Какво е излязло от вашата молитва? Трябва да ви се плати ли, че сте се молили за България? Аз нямам защо да се моля за България. Аз се моля за ония българи, които обичат Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. За тия българи се моля и на тях съдействам. Как постъпиха евреите с Христа, Който дойде между тях. Освен че не Го приеха, те Го разпнаха.

Един българин овчар слушал свещеника в черква да проповядва за Христа, как евреите Го измъчвали, как Го разпнали. На излизане от черквата овчарят видял един евреин, вдигнал кривака си срещу него и го запитал: Ти защо разпна Христа? Евреинът отговорил: Това беше преди две хиляди години, други Го разпнаха, а не аз. Хвърлят се минавачи, хващат кривака на овчаря и спасяват евреина. Казват му: Тоя не е виновен. - Тоя хванах, него ще бия.

Едно трябва да се знае: Въпросът не се свърши с разпятието на Христа. Той прости на евреите, които не го приеха. От евреите Христос мина в Римската империя. И там Го поругаха чрез инквизицията. Те казваха на Христа: Ние работим за Тебе, проповядваме Словото Ти, но искаме парички. И Той им даде парички. Сега иде ред на славяните. Христос ги пита: Вие какво искате? С пари ли ще работите? Другите преди вас въртяха търговия. Те казваха: Ако ни дадеш нещо, ще работим за Тебе.

Сега и вие се питате кой е избраният народ. Оня цигулар е избран, който знае да свири всички класически парчета, които съществуват от паметивека досега. Оня народ е избран, който свири в гамата на любовта. Такъв човек може

да учи. Кажете ли някой, че не може да учи, не вярвам на думите му. Човек, който може да яде, може и да учи. Щом ядеш, всичко можеш да правиш; щом не ядеш, всичко не можеш да правиш. Щом пиеш вода, всичко можеш да правиш. Щом дишаш, всичко можеш да правиш. Щом приемаш светлината, всичко можеш да правиш. Някой казва: Това аз не мога да направя. - Все ще го направиш някак. Някой не трябва да върши нещата по закон. Един закон съществува за всички хора, но всеки ще го разбере по себе си. Един е законът на любовта, но ти ще го приложиш както знаеш.

Всички говорят за народа, казват: Милият народ. Въпреки това казват, че тоя е невежа, оня е невежа. Значи милият народ от невежи и простаци. Кой е милият народ? Божественото прави народа мил. Онова, което расте и се развива и което при всички условия остава едно и също, е Божественото начало. То е мощно и прави народа мил.

Един български офицер ми разправяше една своя опитност. До сръбско-българската война аз мислех, че българинът е прост, невежа. Случи се, че сърбите ме раниха, ротата ми се пръсна и аз останах сам. Един от моите войници излезе отнякъде, взе ме бързо на гърба си и каза: Господин капитан, не бой се. Като ме носеше на гърба си, аз се запитах: Ако той беше ранен, щях ли да го нося? Всичките войници се оттеглиха, а тоя ме носеше. По едно време проговори: Аз ще те нося, ще те занеса, дето трябва, а Бог ще ме напътва. Изнесе ме човекът. Днес аз дължа живота си на тоя войник. Той е милият народ, който носи. Това е Божественото в човека, което насърчава. То казва: Не бой се, аз ще те нося.

Сега, като говоря за молитвата, може да се яви спор между молещите. Всички казват, че се молят. Какво е допринесла молитвата им? Ще кажете, че праведните се молят и осигуряват бъдещия си живот. Доброто отваря пътя на човека за другия свят. Някой казва, че ще се хване за крака

на праведния и на добрия човек и с него заедно ще влезе в другия свят. Краката са символ на доброто. Следователно прав е човек, като мисли да се хване за крака на праведния. Значи той се хваща за доброто. Важно е да се задържи за доброто, да не го изпусне.

Един богаташ заминал за оня свят. Той мислел, че е много праведен и ще влезе направо в рая. Спрели го пред райската врата и го завели в ада. Там го запитали: Какво добро си направил на земята, за което да не ти е платено? Само това добро може да ти помогне. Като помислил, дошло му на ума, че един ден купил моркови. Спряла го една бедна жена и му поискала един морков. Той ѝ дал един морков, без да види някой и да му благодари за това добро. Господ прегледал в книгите и видял, че това добро е отбелязано. Тогава заповядал да вземат тоя морков и да му дадат да се хване за него, да излезе от ада, да не се мъчи там. Той се хванал за моркова, но за краката му се заловили неколцина, с желание и те да излязат от ада. Богаташът се обърнал към тях и казал: Защо сте се хванали за краката ми? Морковът е мой! В тоя момент морковът се скъсал и богатият отново паднал в ада. Такъв морков не може да спаси света. Никакво заливане на жената с вода няма да спаси света. Кой е виновен за това?

Казват: Съдба има в света. Какво се постига, като осъдят някого? Ще го осъдят, ще го турят в ада, т. е. в затвор. Докога ще го държат затворен? Каква култура носи оная държава, която има хиляди затворници? Покрай тях трябва да се плаща на стотици пазачи, да ги наблюдават и следят. Затворниците трябва да се възпитават. В това отношение истинските християни не говорят за ада. Те се спират върху стиха, дето се казва: "Ще създам ново небе и нова земя." Адът е временно нещо. Ще дойде ден, когато адът ще се преобрази, ще стане място за добър живот. Не само адът е място за мъчение. И на земята има мъчение. Майката даде една ябълка на детето; после тя иска ябълката, то

не я дава. Майката натисне ръката му, вземе ябълката и го набие. То плаче, сърди се. И майката се мъчи, и детето се мъчи. Щом майката поиска ябълката, детето трябва да я даде. Ако майката трябва да бие детето, да натиска ръката му и така да вземе ябълката, това е старата култура.

След всичко това ще се говори за старозаветниците - как са се били, как са побеждавали, как старите пророци са проповядвали. И това не е лошо, но какво ще говоря за малкото момиченце или момченце, когато е било на една година? Всички знаете какво може да прави детето на една година. И аз мога да ви кажа какво прави детето, като се роди. Мога да ви кажа какво прави момиченцето на десетгодишна възраст. И след десетгодишната му възраст пак мога да кажа какво прави. Каквито работи и да прави малкото дете - момиченце или момченце, майката мълчи, на никого нищо не казва. Тя окъпе детето, изчисти го добре, преоблече го и след няколко часа или на другия ден - според възрастта му, то пак е нечисто. Майката вика ли съседките си да им разказва какво е направило момиченцето или момченцето ѝ? Каквото и да прави, тя си мълчи. Това е добър пример. Гледам, някой окъпал някого, изчистил го и дохожда да ми разправя какво направил. Казвам: Не постъпваш като майката.

При сегашните бомбардировки хората дадоха достъп на различни слухове. Дойде един познат при мене и ми каза: Нашите свалили 30 неприятелски самолета. След него дойде друг, който донесе официално съобщение, че нашите свалили три неприятелски самолета. Числата 30 и 3 не са едно и също. Някои казали, че ходя на планината да се моля. Не говорете за неща, които не разбирате. Ако ходя на планината да се моля и въпреки това ни бомбардират, каква молитва е моята? Бог казва: "Сине мой, дай ми сърцето си!" Ако българинът иска да стане човек, готов ли е да даде сърцето си на Бога? Готови ли са българите да направят всичко, каквото Бог им каже?

Не говорете за неща, които не знаете и които не са станали. Аз ходя на планината, но вие не знаете причината за това. Вие не знаете защо излизам въвн от града. Някое цвете има силен аромат. Аз се отдалечавам от него. - Защо? - Искам да намеря крайния предел, додето стига уханието на това цвете. Ако се приближавам до някое цвете, искам да усетя миризмата му отблизо. Когато се отдалечавам от хората, аз се приближавам към Бога, за да кажа нуждите на тия хора. Значи искам да им помогна. Отдалечавам се от хората, за да възприема нещо от Бога, което да им дам после. В тоя смисъл отдалечаването и възприемането имат една и съща крайна цел - даването. Като се приближавам към Бога, приемам нещо; като се отдалечавам от хората, работя. Това означава излизане от къщата и влизане в къщата. Излизането е едно нещо, влизането - друго.

Много съм говорил за любовта, но тя пак остава неразбрана. Някой казва на другите, че не обичат Господа. С това той иска да каже, че него не обичат. Как ще го обичат? Как трябва да проявят любовта си към него? Ако той е мома или момък, може да му се помогне трояко: да му намерят подходящо лице да се ожени, да му се помогне в духовния свят или в умствения, т. е. да му се даде възможност да прояви доброто чрез сърцето или чрез ума си. Момата иска да се ожени, да има слугиня, да J работи, а тя само да заповядва. Тоя морал не е прав. Какво дават господарят и господарката на слугата си, че искат да ги слуша? Парите, които му дават, не са техни; храната, която му дават, не е тяхна; думите, които му говорят и въздухът, който излиза от устата им, също не са техни. Само едно нещо е тяхно - усилието, което правят, да му говорят.

И от мене искат много неща. Прави са хората, трябва да искат, но да знаят колко могат да носят. Някой иска пълен чувал, сто килограма тежък. Съгласен съм да му дам колкото иска, но при условие сам да носи товара си. Той едва може да носи десет килограма, а иска сто килогра-

ма. Защо му са толкова много? Гладна година иде, трябва да се осигури. Там, дето хората не се обичат, глад има; там, дето хората не се обичат, жажда има; там, дето хората не се обичат, страдание има. Страданията се дължат на паднали духове - ангели, които не обичат хората. Ангелите, които обичат хората, причиняват радости. Това е една истина. Дали е сто на сто вярна, ще я проверите. Изобщо който обича, причинява радости; който не обича, причинява скърби. С други думи казано: Обичам Бога, причинявам радост; не обичам Бога, причинявам скръб. Само Бог е свършен. Ако отправите към него една добра, светла мисъл, Той я приема и вие се радвате. Ако отправите една лоша, отрицателна мисъл, Той я връща обратно към вас и вие страдате. Като знаете това, не питайте защо се радвате и защо скърбите.

Някои казват: Ние сме лоши хора. Не се говори така. Лош човек е оня, който има повече, отколкото му трябва, и го задържа за себе си. Той е материалист. Нуждаеш се от десет лева, имаш 20 лева - ти си лош човек; нуждаеш се от сто лева, имаш 500 лева - лош човек си; трябва ти една къща, имаш две - лош човек си; трябва ти една служба за прехрана, имаш две служби - лош човек си. Любовта се заключава във вечното движение.

Разказват, че германците открили нещо ново, с което могли в 24 часа да разрушат Лондон. Това, което англичаните направили с Хамбург, те могли да го направят с Лондон, но не искали. Не е въпрос да се разруши един град. Като приложат Мойсеевия закон "Око за око, зъб за зъб", всичко се постига. Те искали да постъпят така, че англичаните да забравят да им пакостят. Дали е вярно това, дали германците са казали така, не е важно. Важно е може ли да стане това и по какъв начин ще стане. Възможно е само при условие германците да се обърнат към Бога. Той ще смекчи сърцата им и войната ще се прекрати. Значи, ако германците се обърнат към англичаните с любов, всички

въпроси ще се разрешат лесно. Същото се отнася и до англичаните, французите, италианците, руснаците и японците. - Как ще се изяви любовта? - Чрез доброто в човека.

Да приложим доброто в живота си, както го е приложил един от героите на полския писател Сенкевич. Един голям полски велможа бил хванат от враговете си, които за отмъщение му извадили очите. След време враговете на велможата попаднали в негови ръце. Запитали го как ще отмъсти на врага си. Той отговорил: Не искам да си послужи със закона "Око за око, зъб за зъб". Ще постъпя по Христовия закон: "Ако ти ударят една плесница, дай и другата страна." Обърнал се към врага си с думите: Иди си, братко. Бог да те благослови!

И тъй, всеки, който поддържа Христовия закон, е цигулар. Ако свири една песен на първата позиция на цигулката и тя не излиза добре, ще обърне другата страна, т. е. третата позиция, на нея ще свири. На третата позиция се свири добре. Цигуларите свирят на седем позиции. Първата позиция е майката, втората позиция е бащата - най-трудната позиция, останалите позиции са братята и сестрите. Както виждате, бащата и майката са създали много синове и дъщери. Те образуват трио, квартет, даже и цял оркестър. Старите еврейски царе са имали много синове и дъщери. Знае се за Соломона, че имал 300 жени и 900 наложници. Ако от всяка жена имал по едно дете, ще излезе, че Соломон имал 1200 деца.

Веднъж ме запитаха каква е била сунамката, в която Соломон се влюбил. Тя била овчарка, както и Соломон. Тия 1200 жени при Соломона бяха овце, които той пасеше. Сунамката казваше на Соломона: Аз не давам моите овце за твоите. Моите овце са възпитани по друг начин, не както ти възпитаваш твоите. Ти не си добър овчар, не постъпваш, както трябва. Разбиране, философия е нужна на човека, за да се справи с толкова жени. Овците на Соломона били от различни породи: 300 били от царска порода, от

обработен материал - изпредена прежда; 900 били от обикновена порода, необработен материал - непередена прежда.

Казвате: Кажете нещо за оня свят. - Оня свят е музика, трябва да имаш уши - да чуваш и очи - да виждаш. Трябва да разбираш езика на невидимия свят. Според Сведенборг, ако отидете на небето, трябва да минете през първото, второто и третото небе, дето ще срещнете ангели, на които трябва да разбирате езика. Ангелите от първото небе не виждат ангелите от второто небе, то е затворено за тях. И ангелите от второто небе не виждат тия от третото небе. Ако ангелите не могат да минават от едно небе в друго, колко по-малко това е достояние на хората. Те схващат Божествения свят като светлина. - Какво има в Божествения свят? - Само светлина. Никакви форми няма в Божествения свят. Следователно никакви противоречия не съществуват там. И в нашия живот няма по-хубаво нещо от светлината; няма по-хубаво нещо от въздуха, който дишаме; няма по-хубаво нещо от водата, която пием; няма по-хубаво нещо от храната, която ядем. Няма по-хубаво нещо от онова, което виждаме и чуваме. Слушам, някой пее хубаво. Аз говоря за такова пеене, което повдига болния от леглото, прави го весел и радостен. Като чуеш гласа на любовта, ти оздравяваш, ставаш радостен и весел. Слушайте, когато любовта пее и свири, когато яде, пие вода, диша чистия въздух и приема светлината. Това е истинският живот.

Една вечер стоях на тъмно в стаята си и гледах как сестрите се молят: те правеха молитвата си, придружена от движения за дишане - очистителни движения. Почувствах силата на молитвата и започнах да размишлявам върху думите, с които Бог сътвори света. Той каза: Да бъде виделина, и стана виделина. Да бъде суша, и стана суша. Да се яви вода, и яви се водата. Да се явят растенията, и явиха се растенията. Да се явят рибите, да се явят животните, и явиха се. Най-после Бог каза: Да се яви човекът! Да го направим по образ и подобие свое.

Сега и аз казвам: Да отделите всички ония неща от миналото, които ви спъват. Имате много препятствия в ума, в сърцето и във волята си, които и до днес ви спъват - отделете ги. Някои се спъват от най-малките препятствия, като мухите. Достатъчно е мухата да се докосне до паяжината, за да се спъне. Често правя наблюдения над мухите. Гледам, една муха весело бръмчи и хвърка. По едно време чувам, че жално бръмчи. Поглеждам, кацнала на една паяжина и се оплела. - Какво търсиш там? - Исках да разбера какво мисли паякът за мене. - Няма защо да се интересуващ за мнението на паяка. Той не ти мисли доброто. Всичко, което е въвн от тебе, не ти мисли доброто. Кое е вътре в тебе - Божественото, има предвид твоето добро. Не разчитай на това, което говори отвън. Ако разчиташ на него, всичко ще изгубиш. То ще задигне всичко, ще те обере. Разчитай само на Оня, Който ти говори отвътре. То е Божественото в тебе - него ще слушаш. Христос опита гласа на оня, който говори отвън, и на Оня, Който говори отвътре. Във външния глас Той позна ония, които не Го обичаха. Те Му казваха, че Бог не Го обича, затова Го е изоставил. И Христос се обърна към Бога с думите: "Господи, защо си ме оставил?" Най-после Той каза: "Господи, в Твоите ръце предавам духа си. Да бъде Твоята воля!" С тия думи Христос победи. В победата е силата на Христа. Тогава Бог проговори на Христа отвътре и след три дена Той възкръсна. Така Христос разбра силата на думите, които идат отвътре. Вслушвайте се в тихия глас, който ви говори отвътре.

Помнете: Ония, които не ви обичат, са отвън. Тия, които ви обичат, са отвътре. Ония, които не ви обичат, говорят от долу, от под пъпа. Тия, които ви обичат, говорят отвътре и отблизо. Божественото не е в ума, но някъде под лъжичката. То се проявява по различни начини. Един ден наблюдавах как една котка си играеше с мишка. Хванала мишката, не иска изведнъж да я изяде, играе си с нея. Мисля си: Кой може да спаси мишката от устата на котката?

Докато мислех по този въпрос, котката се унесе и заспа. В това време мишката избяга и се скри в едно сандъче. Котката се събуди, помири се с мишката и я извади от сандъчето. Тя си мисли: Няма да избегнеш от мене. Поигра си с мишката и пак се унесе. Мишката избяга и отново се скри в сандъчето. И този път котката я хвана. После пак се унесе, но третия път мишката се скри между купчина камъни и котката не я намери. Значи има кой да помага. В този случай камъните представят доброто в човека, което помага. Сандъкът не може да помага. Влезем ли в някой сандък, котката ще ни намери там и ще ни изяде. Да влезем между камъните, в доброто, което ще ни изведе на сигурен път.

И тъй, това, което може да ни помогне в сегашните времена, е Божията Любов. Трябва да чувствуваме дали Божията Любов се проявява или не. Трябва да знаем Божията воля ли изпълняваме или нашата. Казваме: Да бъде Божията воля, но ни е страх. - Може да умра. - Да бъде Божията воля! - Да не се простудя. - Да бъде Божията воля! Като се къпеш, ще съблечеш дрехите си и гол ще влезеш в банята. Като се окъпеш и изчистиш добре, ще облечеш чистите си дрехи и така ще излезеш вън. Не се страхувайте да съблечете старите си мисли и желания. Ще ги съблечете, ще се окъпете и ще се облечете в нови, чисти мисли и желания. - Какво ще остане от нас? - Оставете този въпрос настрана. Съблечете старото, окъпете се и облечете нови дрехи. - Ще ни вземат дрехите. - И това става. Някой отиде на баня да се окъпе, съблече дрехите си, но излиза гол - задигнали дрехите му, няма какво да облече.

Сега всички хора се страхуват от бомбите. Не може без страх, но страхът трябва да остане отвън, а любовта отвътре. И вие, които живеете на Изгрева, също се страхувате. Всички искат да бъдат близо до мене. Дървото, за да израсте, да цъфне и да завърже плод, трябва да бъде далеч от Слънцето. То е на разстояние 150 милиона километра от Слънцето. Важно е дървото да бъде в такова положение

към Слънцето, че правилно да възприема светлината. Важно е какво положение има човек към Божията Любов. Ако застанеш хоризонтално към любовта, ти си на Северния полюс; ако застанеш наклонено към любовта, ти си на умерения пояс; ако застанеш перпендикулярно към любовта, ти си на екватора, в горещия пояс.

Далеч ще бъдете от Слънцето, но важно е да имате плод. Христос казва: “Ако ме любите, ще опазите моята заповед.” Това значи да възлюбите Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. Това значи да възлюбите ближния си като себе си. “Ако думите ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в мене, аз и Отец ми ще дойдем, ще направим жилище във вас и аз ще ви се изявя.” Това е новата - най-великата наука. Това е новото небе и новата земя. - Трябва да се живее! - Вие още не сте живели. Казано е в Писанието: “Радвай се на Неговата обетована земя.” Земята отсега нататък ще се разкрие, както се разкрива приятелят ви, когато ви покани в своя дом. Той ви гощава, разговаря се с вас приятелски, запитва ви за жена ви, за децата ви и най-после ще си кажете “довиждане”. Сегашните хора живеят все в “довиждане”.

Бог казва: “Ще създам ново небе и нова земя.” Да създаде Бог ново небе и нова земя, това значи да тури нов ред и порядък в света. Новото изисква да не се мисли за старото. Старите да се подмладят, а младите да не остаряват. Млади и стари трябва да уповават на Господа и да Му служат.

Сега ще прочета от 6 до 10 стих от 42 глава на Исаия.

Желая ви да се освободите от товара си, да не носите повече от десет килограма на гърба. Силните да носят най-много по десет килограма, слабите - по един килограм, а средните - от един до десет килограма.

Да прославим името Божие в себе си.

Да търсим първо Царството Божие и Неговата правда. Тя носи великите блага на живота.

Да изпълним Божията воля.

Днес в света се вдига голям шум. Това да не ви смущава. Шумът е мътна вода, която трябва да се избистри. Мътната вода не може да оправи света. Топящият се лед не може да оправи света. Когато мътната вода се избистри, светът ще се оправи. Когато ледът се стопи и водата се пречисти, светът ще се оправи. Зима е сега, земята е замръзнала. Може ли да израсте от нея нещо? Когато зимата мине, цветята и тревите ще израстат. Сегашната зима трябва да мине, да дойдат пролетта и лятото. Като дойде лятото, ще работиш. Ако не работиш, погрешката е в тебе. Лятото ще мине, без да го използваш. Ако през зимата не можеш да работиш, погрешката е в зимата, а не в тебе. Не се занимавайте с погрешките на зимата, но изправете своите погрешки. Как ще ги изправите? Като работите през лятото.

Иде вече пролетта. Започнете новата работа, която подразбира служене на Бога. За всекиго има възможност да служи на Бога. - Как ще служим на Бога? - Като турим духа си на работа. - Какво представлявам аз, един човек в света? Да задаваш такъв въпрос, това е все едно малкият пръст на ръката да каже, че нищо не върши и никой не мисли за него. Това е все едно косъмът от главата да каже, че и той нищо не върши, и никой не мисли за него. Това е неразбиране на нещата. Косъмът, малкият пръст са части от тялото. В Божествения свят един косъм е толкова важен, колкото цялото тяло. И пръстът е толкова важен, колкото цялото тяло. В човешкия свят и хиляда косми нищо не струват.

9. Утринно Слово от Учителя, държано на 12 декември 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

БЛАЖЕНИ НИЩИТЕ

Казва се, че повтарянето е майка на знанието. Повтарянето е работа. Всяка сутрин човек трябва да яде. Значи едно и също нещо се повтаря много пъти. Привидно процесът на храненето е еднообразен, но в самата храна има голямо разнообразие.

Ще прочета пета глава от Евангелието на Матей. Често съм ви давал закуска от тая глава.

“И като видя многото народ, възлезе на гората; и щом седна, пристъпиха при Него учениците Му.” (1 ст.)

“И отвори устата си, та ги поучаваше, и говореше.” (2 ст.) Тия хора са само слушали, нищо не са разбирали.

“Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството небесно.” (3 ст.) Кой са нищи духом? Може ли да яде човек, на когото зъбите са развалени и стомахът разстроен? Блажен е оня, на когото стомахът е здрав. За него е яденето. Той сяда и започва сладко да яде. Под “нищи духом” някой разбира слаб, болен, беден човек. Не е така. Небето не се нуждае от болни, слаби и бедни хора. Ще кажете, че нищ духом е кроткият и смиреният, но силен човек. Какво представява силата, малцина знаят. Едно време старите турци отивали на лов със своите хрътки, особена порода кучета. Когато хрътката успявала да догони заека, ловецът J казвал: Хайде, чоджум, ха напред! - давал J различни гальовни имена. Щом заекът поемал върха, а хрътката оставала назад, той J казвал: “Ха домус, ха гяур!” - наричал я с лоши имена. Заекът и хрътката се надпреварват, но и ловецът взима участие в това надпрепускане. Ако загуби премията, господарят J ще я кръсти с най-лоши имена. И вие, като дойде хрътката ви при неблагоприятни условия, кръ-

щавате я с най-лоши имена. Няма човек, който да не е казал нещо лошо на хрътката. “Блажени нищите духом”, т.е. блажени ония, които са работили дълго време и са огладнели. Като се върнат къщи, сядат пред хубавото ядене. Блажени са, защото за тях е яденето. Щом има хубаво ядене, Царството Божие е дошло за тях. Понеже са работили, дават им се добри условия.

Четете често петата глава от Матей, докато я разберете. Тогава ще бъдете щастливи. Нещастieto на хората се дължи на това, че не са разбрали тая глава. Някой казва: Като отида на оня свят, там ще се уча. Няма защо да чакаш това време - да умреш, че тогава да учиш. Това е заблуждение. - Аз умирам за тебе. - Няма защо да умираш, да плачеш за мене, да ме погребваш - ще живееш за мене. Знаеш ли колко струва едно умиране и едно погребване? Някога хиляди, а някога милиони лева. Всички искат най-лесното - да умрат. После оттук ще им правят помен. Тежко ти да чакаш оттук да ти изпратят четири-пет пъти през годината по един колет. Ще чакаш да дойде задушница, да се съберат душите на едно място и да раздават за тях. За просветения човек идеята за раздаване за душите е заблуда. Когато някой замине за другия свят, първо го турят на работа, а после му дават да яде. Ако някой ял и пил на земята, без да е работил, в другия свят го турят на работа. Пращат го да седи плодни дръвчета. Ако каже, че му е дотегнала тази работа, питат го: Как не ти дотегна на земята да ядеш и да пиеш? Там пи винце, ракия, но тук няма такива неща. Тук има грозде, което никога не ферментира. Тук има и вино, но сладко - никога не опива. Тук всички живеят по закона на любовта, но такава любов, от която никой не плаче.

Често се говори, че някой умрял от любов. Как е възможно да умреш от любов? Мома обича момък и плаче, че той не я обича. Как е възможно да обичаш, и да не те обичат? Ако обичаш и не те обичат, има причини за това. -

Коя е причината? - Съдът, в който сипват маслото, е пробит. Ти носиш празен съд. Хората те обичат. Който те срещне, сипва масло в съда ти. Радваш се на маслото, но след известно време то изтича и съдът ти пак остава празен. - Защо? - Пробит е някъде, дупка има. Маслото е любовта, която хората влагат в тебе. Преди няколко дена отидохме на екскурзия. Носехме чайник да сварим вода. Напълнихме чайника, турихме го на огъня, но виждаме, че водата взе да изтича. Чучурката на чайника се разлепила и водата изтичаше. Не можахме да сварим вода. Чучурката може да се залепи, но ще минат няколко дена. Какво да се прави сега? Една сестра взе малко хляб, запуши дупката на чайника и водата завря.

Човек трябва да бъде доволен. Някой ти се усмихва, не си доволен. Иска да ти каже няколко думи, пак не си доволен. Казваш, че не знае как да ги каже. Така може, така казва. Недоволството показва, че хората са болни. Това е болезнено състояние. Университет си свършил, пак си доволен. Искаш да яздиш, купуваш си кон, пак си доволен. Казваш: Моят кон не е хубав. Преди всичко конят не е твой. Бог създаде коня. Ти само го яздиш, но той не е твой. Конят е на кобилата. Точни трябва да бъдем в думите си.

“Блажени нищите духом.” Снаха пере дрехите на свекърва си и понеже не я обича, изкарва яда си на тях. Пере ризата J, мачка я и казва: Изедница! Свекървата облича ризата и възприема лошите чувства, които снахата е внесла в нея. Така отношенията не се подобряват. Един ден иде при мене тая млада жена и се оплаква от свекърва си. Казах J: Ще ти дам един съвет. Ако го приложиш, ще имаш резултат. Тя пожела да чуе съвета ми. Казах J, когато пере дрехите на свекърва си, да мисли добре за нея, да отправя към нея хубави чувства и разположение. Тя се усмихна и реши да направи опит. След няколко месеца тя дойде пак при мене, доволна, че съветът дал добър резултат - отно-

шенията със свекървата се подобрили. Лесно се развалят отношенията между хората, но и лесно се подобряват.

Иде приятелят ти при тебе и ти му даваш един плод. Ръцете ти са нечисти, оцапани от нещо. Приятелят ти взима плода, помирихва го и остава недоволен. Казваш: Колко е неблагодарен! Вината не е в приятеля ти, но в твоята неразумност. Защо не изми ръцете си и тогава да подадеш плода? Лошото е във от тебе, но ти трябваше да бъдеш внимателен, да измиеш ръцете си. Когато даваш плод на някого, изми ръцете си добре с топла вода и сапун и тогава го подай. Ако пишеш писмо на някого, напиши нещо хубаво. От какво страдат сегашните хора? От недобре написани любовни писма. Някой вземе писмовника, препише едно любовно писмо и сам се възхищава от него. Ожениш се за една млада мома, която нищо не знае. Ти трябва да я учиш, да J предадеш първия урок, да се научи да яде правилно. Аз съм учител. Първо ще наблюдавам учениците си как се хранят, как отварят и затварят устата си, как дъвчат, как държат главата си. Това е важно. Човек не е пратен на земята да се жени, да става господар, да управлява света. Човек не е пратен на земята да го товарят като кон, да го дялат като дърво, да го чукат като камък. Някой извърши престъпление, а друг обвиняват и го турят в затвор, дето го бият по няколко пъти на ден. После се извиняват, че направили погрешка.

Едно се иска от човека: да определи отношенията си към Бога. Някой очаква да отиде при Господа и да определи отношенията си към Него. Той ще отиде при Господа, но важно е как ще го посрещнат. Ако Бог се яви при него като мирови съдия, лесно ще мине. Ако го посрещне като съдия от окръжния съд, от апелативния или от касационния съд, може да заведе против него углавно дело. Какво ще прави, ако веднага го осъдят? Ще каже: Съдба е това! Какво означава думата “съдба”? - Да се даде на всекиго това, което му трябва. Който няма цигулка, цигулка му се дава; който

си няма жена, жена му дават; който няма дечица, дечица му дават; който няма обувки и шапка, това му се дава; който няма дрехи, дрехи му дават; който не е яздил на кон, кон му се дава; който не се е возил на фойтон, на фойтон се качва; който не е бил министър, министър ще стане. Кой каквото пожелае, ще му дадат, да бъде доволен. Това е съдба, а не да затвориш човека, да го осъдиш на доживотен затвор или на смърт. Това не е разрешение на въпросите. Понеже хората не съдят правилно, Бог ще ги съди и ще разреши всички въпроси. Хората ще бъдат доволни от Неговата съдба.

Казвате: Да се оправят работите ни! Вашите работи няма да се оправят, докато целият свят не се оправи. Кажете: "Да бъде волята Ти, както на небето, така и на земята. Да се прослави името Ти, както на небето, така и на земята. Да дойде Царството Ти, както на небето, така и на земята." Под "небето" разбирам вашия ум. Всеки човек, който мисли, е горе на небето. Всеки човек, който не мисли, е долу на земята. Ти мислиш, че ако отидеш горе, ще умреш. - Какво означава умирането? - Събличане на старата дреха. Следователно не можеш да мислиш, т. е. да влезеш в умствения свят, ако не съблечеш дрехата си, направена от гъста материя. В умствения свят се крият възвишените и светли мисли, които можеш да възприемеш чрез ума си.

На физическия свят, дето се хранят много хора, не може да има хармония. Готвиш за 15-20 души в една тенджерка. На първите сипваш отгоре, с повече масло, а на последните - от дъното - постно. Постното ядене не е много вкусно. В Божествения свят за всеки човек се готви в специална тенджерка. Всеки плод е отделна тенджерка. Дадеш на някого една ябълка или круша, даваш му я заедно с тенджерката, дето се е готвила. Хората се чудят, добре готвят, а въпреки това страдат. Погрешката е в това, че готвят за много души. Ще готвиш само за едного и в отделна тенджерка. Ако съм на ваше място и отида на гости при една

мома, която не е определила тенджерка за мене, втори път не стъпвам в дома ѝ. Видя ли, че е приготвила тенджерка специално за мене, казвам: Добър гостилничар е тая мома. Това изисква реалният живот.

И тъй, за моите очи е нужна специална светлина. Не мога да се ползувам от светлина, която е минавала от едни очи в други. Аз ще възприема оная светлина, която иде направо от Слънцето. Хубаво е това, което излиза направо от Бога и влиза в нашето сърце, в нашата душа и в нашия дух. Да говориш за нещо, което не си опитал, значи да говориш за музиката, без да я познаваш и разбираш. Не е само да говориш за яденето, но да знаеш да готвиш - ще готвиш само за един човек. Не е достатъчно да отидеш при крушата, но да знаеш как да си направиш избор. Не е само да имаш високо мнение за себе си, но да отговаряш на това мнение. Когато си горе, имаш високо мнение за себе си, но какво ще правиш, като слезеш долу? Какво направи Христос, като се видя в рабски образ? - Смири се. Като Син Божий трябваше да Го посрещнат навсякъде като цар, но условията на земята изискваха смирение. Като слезе на земята, Той получи най-големи укори. Казвате: Да бъдем като Христа. Това е неразбиране на въпроса. В едно отношение аз не искам да бъда като Христа, да страдам на кръста като Него. - Защо? - Един пострада за всички, няма защо хиляди хора да страдат като Христа. Когато богатият даде достатъчно храна и средства за всички, няма защо ти, бедният, да искаш да раздаваш като него. Не разваляй неговата работа. Той е дал най-хубавия хляб. Ще дойде някой да раздава като Христа. Не разваляй работата на Христа. По-добре научи хората да ядат хляба, който Христос е дал, а не да раздаваш като Него. Яж живия хляб, даден от Христа. Съвременните хора страдат от човешкия хляб.

Преди години дойде при мене една мома да се оплаква, че не ѝ върви в живота. Искала да стане учителка, не могла; искала да вземе друга служба, пак не могла. Пита

ме не може ли да намери някой да се ожени. Казвам J: Ти си родена за певица. Не ти върви в живота, защото взимаш чужда длъжност, а не своята, за която си определена. Ти не можеш да готвиш, значи не си годна за женене. Ще станеш певица и като свършиш тая работа, тогава ще замислиш друга. Първо ще пееш пред малко хора, няма да излизаш на голяма сцена. - Истина ли е това, което ми говориш? - Истината говоря. Чудни са хората. Като не им върви в живота, мислят, че окръжаващите са лоши. Казват за някого, че е лош човек. Ако си на негово място, и ти ще бъдеш лош.

В едно земеделско училище имало един бик, който бил кротък по характер. Един ден бикът се разлудял, започнал да прави пакости. Като не могли да се справят с него, решили да го убият. Един от слугите могъл да се разговаря с животните, разбирал езика им. Той казал: Не бързайте, не убивайте бика. Приближил се до него и започнали да се разговарят. Бикът му казал: Моля ти се, помогни ми! В задния ми крак е влязъл голям трън, който ме прави да лудея. Извади тръна и аз ще се успокоя. Слугата се навел, извадил тръна от крака на бика, намазал болното място с дървено масло и го превързал. След един час бикът бил съвършено тих и спокоен.

Някога ще ви говоря за любовта, която се присажда. Не е лошо да присаждаш любовта, но майстор трябва да бъдеш. Срецам една мома дивачка, виждам, че трябва да се присади с калема на любовта, да се облагороди. Един туря присадката - не се хваща; втори туря присадката - не се хваща; трети туря присадката, пак не се хваща. Най-после цялото дърво изсъхва. Когато присаждаш човека, трябва да си майстор. На сто присаждания едно да не се хване, а 99 да се хванат, разбирам; обаче 99 да не се хванат, а едно да се хване, това не разбирам.

С каква мярка трябва да ви мери Господ сега? С каква мярка мерят добрите хора? С каква мярка мерят лошите

хора? Мярката за добрите хора се различава от тая за лошите. С каква мярка мерят ония, които имат добър език? Учител и ученик се разговарят. Учителят е благороден, разумен човек. Изведнъж той удря една плесница на ученика. - Защо? - Защото ученикът казва на учителя си: Ти си простак, не знаеш как да постъпваш. Така не се говори. И вие получавате такива удари; неочаквано някой ви удари една плесница. - Защо? - Цял ден мърмориш в себе си, недоволен си. Така ти смущаваш невидимия свят. Никакво мърморене! Ако сте в гората, имате право да мърморите. Изваждате ножа от джоба си, режете бързо; тук клъцнете, там клъцнете, свободни сте - никой не ви съди. Влезете ли с ножа вкъщи и започнете да мушкате тоя-оня, веднага ще ви накажат. Че си сякъл бързо, никой не те държи отговорен, но позволиш ли си да мушкаш хората с нож, веднага ще те съдят. Започнеш ли да критикуваш тоя-оня, ти мушкаш с ножа си. Като говориш лошо за другите, все едно че за себе си говориш; като говориш добро за другите, все едно че за себе си говориш. Хората се плашат едни-други, казват: Ако говориш лошо за мене, ще те накажат; ако говориш добре, ще те възнаградят. Правете всичко не по закон, от страх, но по свобода. Прави добро за самото добро. Понякога и злото е намясто. На десет добрини едно зло е намясто и на десет злини едно добро е намясто.

Сега да дойдем до положителната страна на живота. Всички искате да живеете добре, да имате Божието благословение. И това е възможно. - Кога? - Когато изпълните своето предназначение. Ти си създаден за певец, а не искаш да пееш. Как ще угодиш на Бога? Ти си създаден да свириш, да шиеш дрехи или обувки, но не искаш да изпълниш тая работа. Наистина не е лесно да правиш обувки, но ако работиш с любов, като ушиеш обувки на някой човек, ще го улесниш, работите му ще тръгнат напред. Ако не работиш с любов и ушиеш обувки на някого, ще му причиниш страдания. Ти не си добър майстор, не си истински обувчар.

Казваш: Не ме приемат хората. - Защо не те приемат? - Защото не знаеш как да постъпваш. Ако знаеш как да се отнасяш с хората, навсякъде ще те приемат. Срещаш един човек, иска вода, гърлото му е засъхнало от жажда. Бъди умен, веднага вземи една чаша чиста, прясна вода и му дай да утоли жаждата си. Дай на жадния от най-чистата вода. Кажи на скръбния най-ободрителната дума. Това значи да носиш Божието благословение. Така постъпва Бог. Той дава на всяка душа от най-хубавото, което носи в себе си. Ако искаш да бъдеш подобен на Бога, давай на близките си от най-хубавото, което носиш в себе си. - Не мога да давам от най-хубавото. - Щом не можеш, ти не вървиш по Божия път. Турете настрана глагола "не мога".

Един ден отивахме на Витоша. Едва тръгнахме, започна да роси, капнаха няколко капки. Като изгря слънцето, яви се хубава, голяма дъга. Какво показва дъгата? Тя определя отношението на човека като личност към другите хора. Тя определя колко богат, умен и духовен трябва да бъде човек. Когато човек е вътрешно богат, умен и духовен, явява се дъгата, като доказателство за това, че няма да стане потоп. Потопът стана, когато хората се отклониха от правия път. Той тури край на старата култура. Тя мина през вода, а сегашната култура минава през огън. И това не е идеалното. Най-после ще дойде културата на изгряващото слънце, което ще дава на хората най-красивото, най-хубавото, от което те имат нужда. Светът не трябва да се потопи, но да мине през огън и да се пречисти. Има неща, които трябва да се изгорят; има неща, които не трябва да минат нито през вода, нито през огън. Когато плодът зрее, нито през вода се прекарва, нито през огън.

Как постъпват сегашните хора? Някой те обиди. Ти искаш да се махне - това е пътят на потоба. - Да се накаже, да изчезне - това е пътят на огъня. Не трябва да искаш нито потоп, нито огън. Навсякъде имаме огън - сегашната война постоянно създава огън. Вземеш пушката в ръка,

жегнеш някого - ето огън. Достатъчно картучници има човек в себе си - в своя ум, в своето сърце и в своята воля. Сега воюват с модерна артилерия, с модерни самолети, от които пуцат тежки бомби. Страшни са бомбите, които излизат от човешката уста. Един благороден господин ми се оплака, че се пропил. - Защо се пропил? - От една тежка дума, която жена му казала. Той искаше да ми каже думата, но аз го спрях. Кажете ли ми тая дума, ще се оцапам, не искам да се калям и после да се чистя. Ако сам попадна на тая дума, по-малко ще се окалям. Казвам му: Ще ти дам един съвет, да се справиш с тежката дума. Ще напишеш на жена си едно любовно писмо, с което ще я благодариш за думата, която ти причинила най-голямата скръб, но и най-голямата радост. Считай, че тая дума ти е казана от Господа. Той ти казва, че си даровит човек, но трябва да работиш, да се усъвършенствуваш. Ти си изпратен при своята жена като при професор, да те учи. Бог те пита: Харесваш ли този професор? Ако го харесваш, постъпвай като него. Човек е неблагодарен. Той е получил толкова благословения от Господа и пак е недоволен. Цял ден роптае, че умът му не е такъв, какъвто трябва; сърцето му не е такова, каквото трябва; волята му не е такава, каквато трябва; къща няма, пари няма - от всичко е недоволен.

Настигам един ден трима млади, една мома и два момъка - и двамата я обичат. Единият кара велосипед, бавно върви - разговарят се тримата. По едно време момата взе да се оплаква, че се уморила, краката я заболели. Момъкът, който караше велосипеда, предложи на момата да седне пред седалището; след това и той се качи и тръгнаха. И двамата бяха на опасно място, можеха главите си да счупят, но те не мислеха за опасността. Другият момък съжаляваше, че няма велосипед, и той да повози момата. Така се стекли обстоятелствата. Ходили на екскурзия и се уморили. И двамата момци са внимателни един към друг. Важно е във всичко да виждате доброто. Всяко добро, което иде

чрез хората, е израз на Божието благословение. Като не виждате това, тълкувате нещата криво и сами си създавате страдания. Христос казва: “Ако обичате ония, които ви обичат, какво повече правите от фарисеите? Коя крава не обича теленцето си? Ние трябва да се отличаваме със своята любов.

Какво правим, като отиваме на планината? Първата ни работа е да се преоблечем, понеже сме изпотени. Като хвърлям потната риза, тя веднага замръзва. Слънцето грее, но е студено. Питат ме защо ходя често на Витоша. Ходя да се изпотявам, да изхвърлям нечистата пот, за да държа отворени седемте милиона пори в организма си. Чрез тях приемаме Божието благословение. Затворят ли се тия седем милиона прозорци, нищо не може да приемем. Някои казват да вземем автомобил, но аз разчитам само на моя мотоциклет с две колела. Той ми е даден от Бога и с него си служа. Ако има автомобил, това е случайно нещо. Всеки си има по един мотоциклет само за себе си. Никаква мома не може да качи на него. Да разчиташ на случайни неща, това е човешка работа. Ще разчиташ на Божественото. Да даваш от благата си само на едного, това е човешка работа. В света има два милиарда хора. Към всички трябва да бъда еднакъв. Каквото отношение имам към себе си, такова отношение трябва да имам към всички. Под “себе си” разбирам Бога, Който живее в мене. Най-голямото благо, което имам, се дължи на Него. С всички искам да постъпвам така, както Бог постъпва. Какъвто е Бог в мене, такъв е и в другите хора. Той е навсякъде един и същ. Навсякъде виждам Божието съвършенство. Отношението на човешката душа към Бога се определя по вътрешен път. Никой не може да научи това отвън. Ако рече някой да те учи как да любиш, нищо няма да научиш. Любовта сама учи хората. Казано е в Писанието: “Духът ще ни научи на всичко.” Това, което научиш от Бога, е най-великата наука, най-великото знание. Това, което научиш от любовта, то остава за

цялата вечност. То никога не се разваля, не се губи. Единственото нещо, което не се разваля, е това, което излиза от Бога. Той е извор, Който никога не се размътва. По бреговете на тоя извор няма никаква кал, никакви утайки, никакви нечистотии. Дъното на тоя извор не се вижда. То е дълбоко и покрито с чист, кристален пясък. Водата му е чиста и освежителна. Който пие от тая вода, той придобива живот в себе си.

Изправяйте отношенията си към Бога, без да се самоосъждате. Радвайте се на оная благодат и доброта, които Бог проявява чрез хората. Радвайте се на всеки човек, като на запалена свещ - проява на слънцето. Колкото по-силен е токът на инсталацията, толкова по-силно свети свещта. Пазете инсталацията си никой да не се докосне до нея. Никой няма право да бута Божествената инсталация. Опасно е, ако се развали тая инсталация. Дойдем ли до човешкото сърце, само Бог може да го поправя. Вложи сърцето си в ръцете на Бога и не се страхувай. Оставиш ли сърцето си в ръцете на човека, знай, че той не може да го поправи. Сърцето, умът, душата и духът са прерогативи на Бога. Само Той има право да се докосва до тях. Всяко живо същество се нуждае от Бога. Отдалечиш ли се от Бога, ще замръзнеш; приближиш ли се при Него, ще се стоплиш. Докато обичаш Бога, ще живееш в изобилие; щом престанеш да Го обичаш, изобилието се прекратява.

В една местност имало двама градинари. Плодовете на единия градинар били доброкачествени, а на другия - лоши. Един човек се разсърдил на добрия градинар и казал: Не искам да ям от твоите плодове. - Щом не искаш от добрите плодове, ще ядеш от лошите. Никой не може да се сравни с добрия градинар. Никой не може да даде това, което Бог дава. Никой не може да направи това, което Бог прави. Павел казва: “Нито на ума, нито на сърцето на човека е дохождало това, което Бог е приготвил за ония, които Го любя.”

Да дойдем до положителното учение. Да изучаваме светлината в нашия ум, топлината в нашето сърце, силата в нашата душа и добродетелите, скрити в нашия дух. Да изучаваме и методите за прилагане на светлината, топлината, силата и добродетелите. Прилагайте добродетелите в живота си. Ценете малките неща и радвайте се на тях. Видиш една малка пеперуда, обърни се към Господа с думите: Господи, благослови я! Видиш едно дърво, помоли се и за него, Бог да го благослови. Видиш един извор, пожелай и той да се благослови. Срещнеш едно малко дете, пожелай и то да се благослови. Най-после помоли се Бог да благослови и тебе. Бъди доволен и благодарен за всичко, както пеперудката е доволна.

“Блажени нищите духом.” Блажени нищите духом, които се учат от пеперудите. Блажени нищите духом, които се учат от изворите. Блажени нищите духом, които се учат от плодните дървета. Блажени нищите духом, които се учат от скъпоценните камъни. Блажени нищите духом, които се учат от златото. - Кое е главното свойство на златото? - Не се окислява. То е устойчиво. При това за него е безразлично в кой джоб ще влезе: в джоба на бедния или в джоба на богатия; в кесията на простия или на учения. Златото се радва на онова, което съдържа в себе си. И ние трябва да се радваме на благата, които са вложени в нас, както и на благата, вложени в нашите ближни. Вие още не сте съзнали колко много блага ви е дал Бог. Затова именно хората лесно се заблуждават.

Често ме питат как трябва да се говори на хората. Ще говориш естествено. Ще им говориш, както светлината им говори, както въздухът им говори, както водата им говори и както хлябът им говори. Някога, като не си доволен от обувките си, събуваш ги и оставаш по чорапи. Ако те питат защо ходиш по чорапи, не казвай, че обувките ти са лоши, но кажи, че краката ти са уморени, искаш да си починат. Казваш, че не можеш да ходиш бос. Не можеш, за-

щото имаш обувки. Какво ще правиш, ако нямаш обувки? Ще ходиш бос. Единствените добри обувки са човешките крака - добродетелите на човека; единствените добри ръкавици са човешките ръце - справедливостта на човека; единственият хубав поглед е погледът на светлината, която излиза от човешките очи; единствената хубава реч е топлината, която излиза от човешката уста; единственият хармоничен тон е тоя, който се възприема от човешкото ухо.

Като правех своите научни изследвания из България, срещнах една стара, 85-годишна жена, която ми каза: Синко, моята работа е свършена вече. Едно време, като млада, друго беше. Рече тия думи и се усмихна. - Аз зная изкуството да подмладявам. Мога да те подмладя, да станеш 19-годишна мома. Как би постъпвала с момците? Тя изведнъж се изправи, погледна ме и каза: Може ли да бъде това? - Може. Казвам: Отсега нататък вие трябва да изправяте погрешките на своите младини. Нито бабата се отнасяла добре с младите момци, нито те се отнасяли добре с нея. Какво представлява любовта на младите? Тяхната любов е мъчение, не е истинска любов. Сега иде новият живот. Сега иде оная любов, според която е приятно да срещнеш човека. - Защо? - Знаеш как да постъпваш. Каквото правиш, става с разположение и любов, а не с насилие.

Едно правило: Никога не стой зад коня. Той няма доверие в никого. Усети ли, че някой стои зад него, веднага започва да рита. Ако трябва да застанеш зад коня, запази известно разстояние, да не те докосне. Конят е щедър, но в ритането. Не всеки оценява тая щедрост. В едно богато семейство, което имало четири дъщери, дохождал един млад офицер. Те го посрещали внимателно, го щадали го добре. При всяко посещение те правели баници, да го задоволят. Той произхождал от добро, но крайно пестеливо семейство. Младият момък се оженил за една от дъщерите. Един ден я срещнах и я попитах доволна ли е от живота си. Тя веднага се оплака, че мъжът ѝ бил много стиснат. Един

подарък, едно внимание не е показал към нея досега. Каквото поискам, все отлага. Значи не прилича на оня момък, когото гощавахте щедро с баници. Ти трябваше да знаеш това още отначало. Той идеше във вашия дом като на гостилница. Ако имаше приятелско отношение към вас, трябваше да донесе нещо от себе си. Брашното, маслото, сиренето трябваше да бъдат от него, а трудът от вас. Ще кажете, че новото учение изисква от човека щедрост. И двете страни трябва да бъдат щедри, а не само едната.

Живота, който сме развалили, сами трябва да го изправим. Всичко трябва да се изпере и очисти. Мислите, чувствата и постъпките ни трябва да се изчистят, да заживеем, както Бог изисква. Бог казва едно, вие правите друго. Как ще се оправи светът? Може ли обществената безопасност да оправи нещата? Там могат да те прострат на земята, да ти ударят 25 тояги, но пак няма да те оправят. Само любовта може да оправи човека. Тя внася светлина в него; той вижда погрешките си и се изправя. Не е достатъчно само да бъдеш любезен и внимателен към едного. Да бъдеш майка, това не значи да бъдеш добра само към своите деца, но и към другите. Здравето на нейните деца е в зависимост от разположението ѝ към чуждите деца.

Здравето на един дом зависи от достъпа на чистия въздух в него. Колкото по-големи са прозорците и по-често се отварят, толкова по-здрави са хората в тоя дом. Ако прозорците са малки и не се отварят често, въздухът в къщата е развален, нечист и хората боледуват. Всички искат да бъдат здрави, да живеят добре, но не могат да изпълнят желанието си. Някога човек прави погрешки несъзнателно. Вижда, че някой греши и той му прави строга бележка. После съжалява, че е постъпил строго. Строгостта е метод, но ако се употреби намясто. Не се ли употреби намясто, енергията се е изразходвала напразно. Методите на природата са крайно икономични. Природата е щедра, тя дава изобилно, но не разточително. Срещаш един човек, спи-

раш го на пътя и му казваш грубо: Мини оттук, пътят е кален, ще се окаляш. Понеже му казваш грубо, той не те слуша, върви в пътя си. Защо не кажеш на човека меко, внимателно? Грубият тон изразходва повече енергия. Кажи меко, спокойно на човека: Мини отядно, пътят, по който вървиш, е кален. Всеки човек има желание да помогне на ближния си, но не знае как да направи това.

Когато слънцето грее, не стойте вкъщи на затворено. Изложете гърба си на слънце, да използвате слънчевите лъчи. Когато плодовете узреят, не чакайте да ви донесат наготово; идете при дърветата, там да ги видите и сами да си откъснете. Не очаквайте други да ви готвят. Ако няма кой да ви наготви, гответе си сами. Кой е по-добър готвач: жената или мъжът? Днес жената готви, но е недоволна, дотегнало ѝ. Тя готви при трудни условия: масло няма, олио няма. Ако се намери отнякъде, трябва да се плати скъпо, по 300-350 лева килограма. Хубавите работи струват скъпо.

Професор по музика предал един урок на един американец, за което взел голямо възнаграждение. След това той запитал ученика: Искаш ли да взимаш още уроци? - Достатъчно ми е един. Уроците на видните професори са скъпи. И уроците на доброто са скъпи. Ако си способен, ще вземеш само един урок и ще платиш колкото ти искат. Ако платиш за два урока, това показва, че не си способен.

Питате: Какво е нужно на човека? - Само един урок от любовта. Вземе ли два урока, той ще фалира. Кой може да плаща на урок по десет хиляди долара? Скъпи са уроците на любовта! Тя внася светлина в човешкия ум. Сегашните хора живеят в тъмнина. Те трябва да отворят прозорците си и да се научат да гледат, да познават пътя, по който вървят.

Когато дойдох за пръв път в София, един приятел обеща да ме заведе на Черния връх. - Знаеш ли пътя за там? - Зная го добре, ходил съм четири-пет пъти. Един ден тръг-

нахме за Черния връх. Той върви напред, аз след него. Вървахме три-четири часа из планината, но никакъв връх не се виждаше. Питам приятеля си: Защо не се вижда още връхът? - Ще се види скоро. Вървахме още малко и той започна да се оглежда. После каза: Объркал съм пътя. Казвам му: Виждаш ли тоя знак на небето? Той е над Черния връх, сочи към северозапад. Приятелят ми видя знака, но не повярва, че по него можем да се ориентираме. Казах му да следваме тоя знак и той се съгласи. Тръгнахме по тая посока и скоро видяхме върха. Тогава той каза: Чудно, как се заблудих! Той се заблудил, но отгоре не се заблуждават. И човек, когато тръгва в правия път, към Бога, може да обърка пътя и да се заблуди. - Какво трябва да прави? - Да погледне нагоре, да види знака на небето, който ще го ориентира. Погледни нагоре, ще видиш знака, който сочи правия път.

Един наш брат тръгва в града да свърши някаква работа. Поглеждам към небето, виждам две успоредни линии, а между тях едно малко облаче. Казвам му: Ще имаш едно малко препятствие в работата си. - Не ми се вярва. Какво отношение има облачето към моята работа? - Ще видиш, сам ще се убедиш. Той отиде в града и вечерта се върна. Каза: Работата се свърши, но с едно препятствие. Както каза, така стана. Разумният свят показва на човека какво ще му се случи. Ако е умен, ще се ползува от това, което му се дава.

Един ден пътувах от Казанлък за Карлово, дето исках да спра за няколко часа, да държа една сказка. Времето беше хубаво, небето ясно, нито едно облаче по него. По едно време на небето се яви един тъмен черен облак. В същото време видях на небето две успоредни линии. Разбрах, че трябва да замина направо за София, да не се отбивам в Карлово. Защо не трябваше да се отбивам в Карлово? Оказа се същата вечер салонът в Карлово бил зает от военните, които през деня го поправяли. По невнимание на слугите, както горяла печката в салона, паднали кюнците и

част от дюшемето изгоряло. Понеже не разполагах с друг ден за сказката, върнах се направо в София. Ще кажете, че не можах да държа сказката си. Какво от това? На много места съм държал сказки, а в Карлово не можах - нищо не загубих. Мислите ли, че ако държите една сказка, ще оправите обърканите работи на хората?

Радвайте се на това, което Бог ви дава. Радвайте се на доброто в себе си. Служете на доброто и не се смущавайте от нищо. Все ще се случи поне един път в живота ви военните да наемат салона, в който се държат сказки. Добре, че те са го наели, защото имат възможност да го поправят. Ако днес не можете да свършите една работа, ще я свършите на другия ден. Радвайте се, че имате възможност да я свършите. Ако тоя живот не можете да свършите работата си, другия живот ще я свършите. Вторият ден е по-къс от първия - от човека зависи как ще го използва.

Често хората се делят на стари и млади. Това е все едно да отделят дясната ръка от лявата и десния крак от левия. Десният крак и дясната ръка имат отношение към ума, а левият крак и лявата ръка - към сърцето. Как ще отделиш ума от сърцето? Значи десният и левият крак, както дясната и лявата ръка ще застанат успоредно и ще започнат заедно да работят. Дясното око има отношение към ума, а лявото - към сърцето, но двете заедно изразяват душата и духа на човека. Дясната ръка дава светлина, а лявата - топлина. Левият крак създава плодовете, а десният ги раздава.

Както двата крака, двете очи, двете ръце вършат заедно една работа, така млади и стари трябва да работят заедно, да вървят напред. Ако срещнете един стар цигулар, не го критикувайте, но дайте му импулс да свири. Доведете една млада мома пред него да го вдъхновява. Той ще поглежда към нея и ще свири. Младият дава импулс, а старият използва живота. Старият никога не може да даде импулс,

а младият никога не може да използва живота. Ето защо стари и млади трябва да се съберат заедно - младите да дават импулс, старите да използват живота. Ако нямаш подтик, извикай един млад човек да те импулсира. Ако имаш импулс и не знаеш как да го използваш, извикай един стар човек да го импулсираш. Младата мома, пълна с импулс, е недоволна, че не дойде някой млад човек да ѝ свири. Тя няма ухо, не може той да ѝ свири. Музикантът свири само на оня, който има ухо и може да слуша и да възприема. Такъв е законът. Ако си добър, доброто е за тебе; ако си умен, разумността е за тебе; ако си истинолюбив, истината е за тебе; ако си любещ, животът е за тебе; ако обичаш мъдростта, знанието е за тебе.

“Блажени нищите духом.” - Защо са блажени? - Защото е тяхно Царството небесно. Сега и на вас казвам: Всички сте добри, но не сте проявили доброто. Вие държите доброто в хамбара си, чакате благоприятни времена да го проявите. И това не е лошо, но по-добре е да извадите и най-малките семенца от хамбара си и да ги посееете на нивата. Може да ги посадите на видно място, а може и на някое незабелязано място - важно е да ги посадите, да им дадете живот. Ако сега не проявите вашето добро, кога ще го проявите? Ако сега не помогнеш на ранения на бойното поле, кога ще му помогнеш? Трябва ли да чака той с часове и дни, за да му се помогне? Всеки има нужда от нещо в дадения момент. Дайте ход на Божественото в себе си, то да се прояви. То е девата в човека, а външният човек е слугата или слугинята J. Като срещнеш някой човек, кажи му: Твоят господар е много добър, поздравя го. Ако срещнеш жена, кажи J: Твоята господарка е много добра, поздравя я. Вие сте обезценили Божественото в себе си, поради което обезсмисляте живота си и преждевременно остарявате. Човешкото остарява, а Божественото - никога. И в младия, и в стария Божественото е всякога младо. Човешкият

свят започва с младостта, а свършва със старостта. Божественният свят започва с младостта и върви към вечно подмладяване. Подмладяването е Божествен импулс, който води към усъвършенствуване. Казано е: “Бъдете свършени, както е свършен Отец ваш небесни.” Бъдете добри, както е добър Отец ваш небесни. Бъдете любещи, както е любещ Отец ваш небесни. Услужвайте на хората, както Бог услужва. Това е най-хубавото, което човек може да направи. Турете надпис на своята градина: Тук има хубави плодове. Който мине, може да спре, да си почине и да си откъсне един плод.

Защо Бог ни даде очите? - Да виждаме добре. - Защо ни даде ушите? - Да слушаеме добре. - Защо ни даде устата? - Да говорим добре. - Защо ни даде носа? - Да възприемаме уханието на цветята. - Защо ни даде ръцете? - Да вършим хубави работи. - Защо ни даде краката? - Да ходим в пътя на доброто. Хиляди блага ви е дал Бог, а вие седите на едно място като инвалиди и очаквате да дойдат с носилки да ви местят от едно място на друго. Желая да ви видя в хубави градини при благата, които Бог е дал: при чистите извори и полянки, при високите върхове. Да ви видя сами да се качвате по планините, не с носилки и автомобили. При това всеки сам да си услужва. Това, което хората правят, и ти можеш да го направиш. Всеки да си опита силите какво може да направи. Малко работи, но каквото направиш, да бъде хубаво. Цигуларят да свири хубаво; шивачът да шие добре; обуварят да прави хубави обувки; бакалинът да продава добра стока. Всеки в занаята си да бъде добър майстор. Затова Бог ни дал ум и сърце, да изразяваме чрез тях най-хубави неща. Умът и сърцето представляват голямо богатство, с което Бог е надарил човека. Голямо съкровище се крие в тях.

Сега всички хора се молят за мир на земята. Ние не сме за този мир. Той не е действителен. Сънувате вечер, че

ви гонят мечки, вълци. Като се събудите сутринта, успокоявате се, нищо няма. Това, което ви е плашело насън, е заблуждение - не е реално. Хората страдат от нереални неща.

Един цар минал покрай един беден човек, който седял на улицата и свирел на цигулка. Като разбрал какво е положението му, царят го съжалил и казал на един от министрите си да се погрижи за него, да му дадат някаква сума, да се помогне на дечицата му. Бедният човек взел парите и започнал някаква търговия. В скоро време той забогатял. Царят се заинтересувал от положението на тоя човек и пожелал да го види. Отишъл в дома му и го намерил на легло. Запитал го от какво е болен и колко време лежи. - Три месеца вече, откак съм на легло. Като вдигах топовете в магазина, един топ памук падна върху рамото ми и заболях. Царят се замислил за положението на търговеца, който добавил: И аз се чудя какво ми стана. Едно време и камък да паднеше върху гърба ми, нищо не ми ставаше, а сега един топ памук ме тури на легло.

Казано е в Писанието: "Ще залича греховете им и няма вече да ги помена." Направете и вие същото. Вземете оня тефтер, в който сте писали какво има да взимате, и заличете всичко. Турете кръст на стария живот и го изгорете. След това вземете нов тефтер и пишете всеки ден: Днес слънцето изгря много хубаво. Днес аз, жена ми и децата ми се нахранихме отлично - весели и разположени сме. Слава Богу, днес ни дойде най-голямото благословение. Досега Бог ни е благославял, отсега нататък ние ще Го благославяме. Ще служим на Господа с нашия ум, с нашето сърце, с нашата душа и с нашия дух, както Той иска. Ще служим на Господа с всичко, което Той ни е дал. Казано е: "Когато ме потърсите с любов, с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичкия си дух, ще ме намерите. Когато ме търсите със знанието на ума, на сърцето, на душата и на духа, ще ме намерите. Когато ме потърсите със

свободата на ума, на сърцето, на душата и на духа, ще ме намерите."

Да потърсим Господа с любовта, с мъдростта, с истината и да бъдем всички свободни.

10. Утринно Слово от Учителя, държано на 19 декември 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

БОЖИЯТА ВОЛЯ

Ще прочета 1-ви Псалом.

Малко хора търсят причината на неразположението си. Някой мисли, че е неразположен, защото няма пари. Друг мисли, че е неразположен, защото няма къща. Всъщност това не са съществени причини за неразположението. Една от причините, която спъва хората, произтича от факта, че те не приемат достатъчно светлина; не приемат достатъчно въздух - дихание Божие; не знаят как да пият вода и как да ядат хляб. Светлина, въздух, вода и хляб - ето същественото, от което хората се нуждаят. Искаш да се облечеш хубаво, да имаш нови обувки и шапка - това е мода, не е необходимост. Какво са допринесли на човека обувките и дрехите? Птиците носят ли обувки? Млекопитаещите обличат ли дрехи? С каквито обувки и дрехи дохождат, с такива си отиват. Ще започнете да философствувате върху живота на птиците и млекопитаещите, но философията още не подразбира абсолютната истина.

Казвам: Който говори много, показва своите слабости; който мълчи много, показва своето невежество или темерутство. Правило е: Не говори за неща, които не са станали. Говори за онова, което е предсказано да стане. И като стане, всички ще го видят. Вие не знаете какво ще стане; не знаете коя част от София ще нападнат самолетите. Някой иска да знае коя част на града ще нападнат. Като стане, ще видите. Сега, при бомбардировките, виждате колко слабо същество е човекът. В известни случаи той е по-слаб от комара. Комарът е доста издръжлив. Същевременно човек е страхлив и неустойчив. Той е неустойчив и в мислите, и в чувствата - в любовта си, във взимането и даването. Зато-

ва е казано в Писанието: "И разкая се Бог, че направи човека."

Често хората уповават един на друг, а после се разочароват. На четири неща може да уповава човек: на светлината, на въздуха, на водата и на хляба. Под "вода" разбирам живота; под "хляб" разбирам Духа Божии, за който е казано: "Аз съм живият хляб, който слиза от небето." Мъчно ще разберете какво нещо е хлябът, както младата мома мъчно разбира живота. Щом се яви в нея желание да се жени, тя не иска вече да живее в бащиния си дом: майка J, баща J, братята и сестрите J вече не са J мили и тя ги напуска. Няма по-голямо нещастие за човека от женитбата. Ожениш се, родиш деца, които едно след друго умират. И кокошката измъти пиленца, на които отрязват главичките и ги изяждат. И тебе, човека, след 120 години най-много, ще те хванат, ще ти оголят костите, ще ти вземат каквото си спечелил и ще кажат: Хайде, иди сега да работиш! Ще дойдеш отново на земята, но след време пак ще те оберат, ще оставят само костите ти и ще ти кажат пак да дойдеш да работиш. Ще печелиш, ще те обират - край няма тая история. Казвате: Да си наредим живота. - Как ще го наредите? Момичето, като стане на 19 години, а момчето на 21, започват да мислят да се оженят, да си родят едно момченце или момиченце и напускат родителите си. Къде остава любовта им към тях? В първо време те се обичат, не могат да живеят един без друг; ако родителите им не позволяват да се оженят, животът им потъмнява. Като се оженят, животът им пак потъмнява и се питат какво да правят сега. Ще ви кажа една истина: човек може да се ожени или за дявола, или за Бога. Засега повечето хора се женят за дявола. - Как го познават? - Лесно се познава дяволът.

В Ню Йорк един американец, милиардер, дал обявление във вестниците, че търси касиер. Явили се около 20 младежи с големи препоръки. Той хвърлил поглед към тях и казал: Ще ви имам предвид. Един ден влязъл в кантората

един млад момък без никаква препоръка и още при влизането си видял на земята една книжка; навел се, вдигнал я и внимателно я турил на масата. След това се обърнал почтително към банкера и казал: Четох във вестниците, че търсите касиер за кантората си. Аз съм готов да върша всякаква работа, но нямам препоръка. Можете да опитате дали ще ви задоволя. Банкерът отговорил: Ти носиш най-добрата препоръка в себе си.

Някой религиозен казва: Аз се моля по три пъти на ден. И ученикът казва: Аз уча по три пъти на ден: сутрин, на обед и вечер. По три пъти чета урока си. - Важно е какво запомни. Някой чете урока си по 20 пъти, за да го запомни. Учене трябва! Ще четеш урока си, докато го разбереш и запомниш. Като го запомниш, да не го забравяш.

Много пророци и пророчици съм срещал в България, все им казва по нещо Духът, но забравили какво им е казано. Питам: Какъв пророк или какъв човек си, ако забравяш това, което Господ ти казва? Ще кажеш, че Бог ти открил нещо, но си го забравил. Щом забравяш, твоята кесия е скъсана. Лошо е, когато забравяш. Мома, която има двама кандидати, непременно ще забрави единия. На два коня едновременно не можеш да яздиш. Кой човек може да си тури краката на два коня? Аз имам две идеи в ума си. - Това е невъзможно. Една идея трябва да има човек. Двете идеи раждат злото.

Какво нещо е злото? Аз не искам да определям злото. Само казвам, че методите на доброто и на злото коренно се различават. Дето и да те срещне злото, ще одере кожата ти, месото ти ще направи на пастърма, а най-после и костите ти ще използва. То използва всичко до конец. Ако си овца, ще остриже вълната ти, ще я определи и изтъче, ще изкара хубав плат, който ще продаде скъпо. Ако след това те срещне доброто и види одраната ти кожа, то знае вече как да постъпи. Каквото ти е взело злото, доброто ще ти го даде. Това, което връща взетите блага на човека, е добро. Това,

което взима всичките блага на човека, е зло. Доброто дава Божиите блага, а злото ги отнема. Щом злото и доброто нямат еднакви отношения към Божиите блага, те представляват сили от различен характер. Вземете една цигулка и наблюдавайте как е направена. Обърнете особено внимание на математичната линия в средата на цигулката. Ако всичките части на цигулката имат еднакво отношение към тая линия, тя звучи хармонично. Звуковете, тоновете се събират от двете страни на цигулката. Ако това не става едновременно, в тона на цигулката има нещо дисхармонично. Това зависи от майстора, който правил цигулката, а не от цигуларя. Тонът на цигулката зависи и от струните, от тяхното качество и дебелина. От значение за тона е и нагласяването на струните.

Като говоря за тоновете, правя аналогия: тонът "сол" представлява човешкия дух, "ре" е човешката душа, "ла" е човешкият ум, "ми" - човешкото сърце. Според сегашния строеж на човека "сол" е основният тон на живота. Тонът "сол" дава условия за разцъфтяване на нещата. Без този тон човек не може да цъфне. Без този тон човек не може и да напъпи. Без този тон нищо не може да се посее. Без този тон нищо не може да израсте. Следователно, щом дойдете до духа, ще знаете, че без него нищо не може да цъфти. След цъфтенето иде другият процес - разнасянето на уханието из пространството. Насекомите усещат това ухание и влизат в цвета. Това прави душата. Тя възприема уханието, което иде от цвета на духа. Тя отправя насекомите, малките същества, към уханието на красивите подбуди и желания като естествени цветя. Тя им казва: Търсете уханието и нектара на естествените цветя, а не на изкуствените.

Светът е пълен с изкуствени цветя. Някой туря една Божествена мисъл в заповедна форма и казва: Да се обичаме! Божествена е тази мисъл, но не е турена намясто. Със заповед хората не могат да се обичат. Да се обичаме! - това е заповед, закон. Единственото нещо, което не се подчиня-

ва на закона, е любовта. - Защо? - Защото тя сама е закон. Ако любовта би повярвала в закона, тя щеше да направи престъпление. Законът е подчинен на любовта. Тя сама е закон на себе си, няма нужда от други закони. Това, което тя прави, е закон. Казвате: Да се обичаме! Помислете каква форма трябва да дадете на тая мисъл "Да се", ако буквата "с" присъединим към частицата "да", получаваме немската дума "das" - това. Предмет ли е любовта? Като говоря за любовта, аз не искам да произведа противоречие в умовете ви. И без това вие сте пълни с противоречия. Ако река да разбъркам вашите противоречия, само кал ще направя. Ако искам да открия доброто във вас, първо ще се оцапам с калта ви. Вашето добро е покрито отгоре с кал. Много трябва да се ровя в калта, докато дойда до доброто. Казвате: Трябва да дойдеш до дъното. Аз не се интересувам от дъното на кръчмарските бъчви.

Мнозина ме питат ще се познаваме ли в оня свят. Тия хора приличат на оня турчин, който ходил в Багдад, и като се върнал в Дели Орман, разказвал на близките си, че в Багдад прескачал трапове 20 метра широки. Един ходжа му казал: Ефенди, прескочи и тук такъв трап. - Не може, тук хавата не позволява. Невъзможно е да прескачаш 20 метра широк трап. Можеш да прескочиш трап, но не 20 метра широк. Това е преувеличено. Източните народи обичат да преувеличават нещата. Един турчин казал: Имаше около сто милиона по сто милиона войници, събрани на едно място. Един българин му възразил: Това е невъзможно! И орехи да са, пак не могат да се съберат толкова на едно място. Така не се говори. Добре е това, но често хората страдат от крайното преувеличаване на нещата.

Във Варненско един млад момък дошъл да иска дъщерята на един богат чифликчия. Той казал на момата: Ако се ожениш за мене, ще ти взема две слугини, ще ти купя хубаво кожухче с лисича кожа - ще бъдеш като царица при мене. Тя повярвала на думите му и се оженила за него.

Мислите ли, че той изпълнил обещанието си? - Нито слугини J взел, нито кожухче J купил. През целия си живот тя работила сама, никаква слугиня не J помагала. Двете слугини представляват двете ръце. Тя работила с ръцете си и на тях разчитала.

Следователно, дойде ли някой да ви обещава нещо, за да се ожени за вас, отхвърлете тая женитба. Да се ожениш, това значи да дадеш условия на една душа да се развива. Тя слиза от Бога, иде на Земята и ти трябва да я упътиш. Ще J кажеш: Ела при мене. Ако не иска да дойде, ще чака други условия. Обещават ли J много, ще я излъжат: ще вземат всичките J пари да J направят къща, но ще ги изядат и изпият. В края на краищата тя ще остане и без пари, и без къща. И тук един брат излъга друг. Купи му къщата и обеща да му направи хубав апартамент. Пари не му даде, апартамент и до днес не му направи и го остави на пътя без пари и без къща. Аз не вярвам в човешки обещания. Вярвам само в онова, което Бог е написал. Как ще вярваш в човешките заблуждения? Дошъл някой реформатор, да оправя света. Ще описват неговата външност. Това не ме интересува - самият реформатор ме интересува. Той написал някаква книга. Не ме интересува книгата му; животът му, неговата мисъл ме интересува. Не ме интересува неговото вино, налято в бъчви; интересува ме неговото грозде.

Казва се: Да вярваме в Бога! Какво представлява вярата? Тя е път, който води към Божествената Любов. Питате: Ще се познаваме ли в оня свят? Ще постигнем ли своите желания? Ако не зачиташ своя дух, ако не зачиташ своята душа, ако не зачиташ своя ум и ако не зачиташ своето сърце, нищо не можеш да постигнеш. Кое ще ви препоръча в невидимия свят? Само духът, душата, умът и сърцето препоръчват човека. Човек се препоръчва чрез духа, душата, ума и сърцето си. Като отидете в другия свят, никой няма да ви съди за погрешките. Ако сте прилагали закона на насието, след вас ще тръгнат десетки кокошки, агнета и

прасета с отрязани глави. Какъвто живот сте минали на земята, това ще се представи в картини. Давали сте обещания, които не сте изпълнили - и това ще бъде написано. Какво ще правите пред тая реалност? Как ще се оправдавате? Никой няма да ви съди, но делата ви ще вървят след вас - те ще ви съдят. От всички се иска чист живот. Освободете се от нечистите неща в живота си, както чистите лещата. Като заливате лещата с вода и хвърляте водата, тя се освобождава от много примеси и нечистотии. Оризът обаче се чисти зрънце по зрънце. Не допускайте нито една фалшива мисъл в ума си, нито едно фалшиво чувство в сърцето си, нито една неблагоприятна постъпка в душата си. Нищо нечисто не допускайте в себе си.

Често цитират стиха от Писанието: "Вълкът и агнето ще живеят заедно." Може ли сега човек да живее заедно с вълка? Ако е вълк, може, но ако е агне, по никой начин не може. Вълк, който не яде агне, не е вълк. Той се е преобразил и започнал да пасе трева, както агнето. Тогава вълкът и агнето могат да живеят заедно. Преди години във Варненско се яви една голяма пророчица - гадателка, която предсказваше на хората много неща. При нея идеха и вълци, и агнета - от двете категории хора. На всички предсказваше, на себе си не можа да предскаже. Една вечер влязоха в къщата J крадци и я обраха. Тя беше събрала много пари; крадците задигнаха всичките J пари.

Питам: Какъв гадател е оня, който не може да оправи своя живот? Аз не вярвам в пророци, които не могат да оправят своя живот. Аз не обичам ония пророци, които говорят лъжи. Всички сте пророци, но не знаете кога ще бомбардират София. - Ще бомбардират ли София? - Може да я бомбардират, може и да не я бомбардират. Питат ме защо ходя на планината. - Отивам при Господа. Той е на планината. Ако софиянци са без Господа, зная какво ще стане със София. Каквото стана със Содом и Гомор, това ще стане със София. Господ не е между грешните хора.

Той е на Витоша, като планина. Ако търсите Господа, ще Го намерите на Витоша, на планината. Някои не обичат да се качват по планините, мързи ги, не им се ходи. Други минават за герои, затова ходят. Трети ходят от страх. Не е лесно всеки ден да извървяваш по 18-20 км път нагоре и надолу, да се качваш и слизаш от планината. Оставаше ли Христос вечер в Ерусалим? Той отиваше на планината. Всяка сутрин, като отивам на планината, срещам един млад свещеник, който ме поздравлява любезно. Той слиза в София и се чуди какво правя на планината. Според мене София е празна кесия. Тя ме интересува дотолкова, доколкото мога да туря нещо в нея. - Трябва да почиваме. - Докато си в почивка, ще седиш въщи. Щом се свърши почивката, ще излезеш, ще отидеш в духовния свят. - Какво ще стане със София? - Да не изкушаваме Господа. Когато Господ реши да погуби Содом и Гомор, прати ангели при Авраама да му съобщят тая вест. Тогава Авраам запита: Господи, ако има сто души праведни, ще погубиш ли тия градове? - Няма да ги погубя. - Ако има 80? - Няма да ги погубя. - Ако има 50? - Няма да ги погубя. - Ако има десет души праведни? - Няма да ги погубя. Понеже нямаше десет души праведни, Содом и Гомор изгоряха. Сега някои питат какво ще стане със София. - Ако в София има десет души праведни, кожата J ще остане здрава. Ако няма десет души праведни, ще J одерат кожата. Лошото, което става в България, е за непослушанието на българите. От 30-40 години говоря на българите, но те не са готови да изпълнят Божи-ята воля. Аз им говоря, а те хвърлят кал върху мене. Заблуждавал съм хората. Аз не създадох света. Следователно всички трябва да се подчиняват на онова, което Бог е вложил във вас - на Божественото. Вие се занимавате с чуждите работи, а своите оставяте настрана. Значи занимавате се с мъчните работи, а лесните оставяте настрана. Питате се кого обичам повече. Ако дойде някой болен при мене, аз го претеглям и намирам, че е доста тежък. Ако олекне,

обичам го; ако не олекне, не го обичам. Ти си богат, пак си тежък. Ако олекнеш, обичам те; ако не олекнеш, не те обичам. Който иде при мене, трябва да е доста олекнал. Аз обичам тежките хора, когато започнат да олекват. Обичам и леките хора, когато започнат да натежават. Кое дете носи майката на ръцете си? - Слабото, малкото дете. Коя майка носи на ръцете си 21-годишния си син или дъщеря?

Срещам един човек, който се нуждае от помощ. Мисля си как да му помогна. С мене върви друг и ми казва: Тоя човек не заслужава никаква помощ. - Защо не заслужава? - Защото той има предвид друг, на когото иска да помогне. Така не се говори. А той си мисли: Ако дам на единия, няма да остане за другия или по-малко ще остане. Казвам му: Знай, че колкото дам на единия, толкова ще дам и на другия.

Помнете: Малките неща в природата растат и стават големи. Малкото зрънце става голямо. От малката семка става голяма диня. Разчитай само на онова, което расте. Всяка Божествена мисъл има условия да расте и да се развива. Дали тая мисъл е в духа, душата, в ума или в сърцето на човека, не е важно - тя всякога и навсякъде има условия да расте. Божественото е малко, но може да расте и да става голямо. Който не разбира Божественото, несъзнателно греши. Той взима човешкото вместо Божественото, както неопитният взима фалшивата монета за чиста. Някой забелязва, че са му дали фалшива монета, но гледа да я прокара някак. Погрешката му е съзнателна. - Какво трябва да направи? - Да отдели монетата настрана. Така ще изправите погрешката на другите. Попаднете ли на фалшива монета, изгорете я или я заровете в земята, но не правете опит да я прокарате.

Сега ви казах нещо от моя живот, което не обичам. Не е въпрос да кажа, че обичам човека. Важно е да видя какво мога да направя за него, да му помогна в това, в което той сам не може да си помогне. Важно е да помогна на човека

така, че да се прояви Божественото в него. Аз не мога да свърша всичките му работи, но мога да съдействувам да се проявят дарбите, които Бог е вложил в него. Всички трябва да си съдействуваме за проява на онова, което Бог е вложил в нас. Всеки трябва да помага на ближния си да се прояви Божественото в него. Ще дойде ден, когато благо на едного ще бъде благо за всички. Всички неща ще станат общи, а сега са частни. Докато са на нивата, житните класове са поотделно. Когато земеделецът овършее нивата, всичките класове отиват на едно място. Някога всичките блага ще бъдат събрани в общи, големи хамбари. Тогава Божиите блага ще бъдат общо достояние на всички хора. Докато е на нивата, всеки стрък трябва да расте, да завърже и да даде добър плод. Ще страдаш, че вятър те духал, че дъжд или сняг те валял. Това не трябва да те смущава. От тебе се иска да си създадеш хубаво зърно. Представи си, че се намиращ пред един чист планински извор. Трябва ли да напътваш хората как да пият от неговата вода? Когато човек се намира пред чистия извор, не му давай никакви съвети. Добрият и чист извор не причинява никакви пакости. При чистия извор ще пиеш толкова вода, колкото трябва. Човек греши само когато се намира при лош и нечист извор.

Какво трябва да правиш, когато отиваш при Бога като при чист планински извор? Три неща може да направиш: Да прославиш името Божие. Да прославиш Царството Божие и Неговата Правда. Да вършиш с любов Божията воля.

Преди години ме срещна един свещеник от Варненско, умен, но доста сприхав човек. Той ме спря и нервно запита: Защо разваляш тоя народ? Аз го оставих да се изкаже и спокойно го изслушах. След това му отговорих: Ти мислиш, че аз пакостя на хората. Прав си, ако не съм предал Божията Любов на тоя народ, ако не съм предал Божиата Правда, ако не съм му посочил начин за изпълнението на Божията воля. Ако всичко това съм сторил, не си прав. Като се срещнем втори път, ще се разберем по-добре. След

пет-шест месеца той иде при мене, навел си малко главата и ми говори по-мекичко. По-рано говореше строго, заповеднически, а сега омекнал. Какво ли е станало с него? Оказва се, че един ден пътувал за Варна. Той носел няколко големи куфара. По пътя станало сблъскване на два влака. Сътресението било доста голямо. Куфарите паднали върху главата му и го контузили силно.

Като ученици вие трябва да се отличавате с чистотата си, да бъдете чисто злато. Отвън и да имате кал, това да не ви смущава. Съдържанието на вашия живот, по дух, по душа, по ум и по сърце да бъде чисто злато. Давайте от онова, което Бог ви е дал. Някой път се сърдите един на друг, не можете да се търпите. - Защо не се търпите? - Краката ви са нечисти, трябва да се измият. Ако измиеш краката си и пак не те търпят, погрешката не е твоя. Ако измиеш краката си и някой не може да те търпи, погрешката е в него. Ако не измиеш краката си, и той не може да те търпи, погрешката е в тебе. Когато отивате в някой магазин да си купите нещо, не се пазарете. Колкото ви искат, толкова дайте. Ако ви искат десет лева за едно яйце, дайте и благодарете, че сте го намерили. И 20 или 30 лева да ви искат, дайте и благодарете. В миналата война, когато германската марка падна много, германците плащаха за един обед милиони марки, даже един милиард. Толкова скъп беше животът тогава, че германците не можеха да се справят, не можеха да оправят сметките си. Какво представлява днес десет лева за едно яйце? Тогава едно яйце струваше милиони. Ще възразите, че стойността на лева или на марката е била различна от сегашната.

Казвам: Всички хора се различават по нещо. Право е, и музикантите, и певците се различават. Някой казва, че може да свири и да пее. Може, но има разлика между него и опитните музиканти. Слушаш някой музикант да свири и на душата ти става тъжно; продължаваш да го слушаш, тъгата ти изчезва. Слушаш друг музикант, мисълта ти се

прояснява, светло ти става в съзнанието; слушаш го още, тъмнина се явява в съзнанието ти. Добър музикант е оня, който вдига болните от леглото. Те оздравяват и започват да работят. Добрият музикант отваря сърцата на скъперниците. Те отварят кесиите си и започват да дават. Оня музикант, от свиренето на когото болните не стават от леглата си и не оздравяват, богатите не отварят кесиите си и не дават, той не е добър, не свири хубаво. Питам: Колко души от вашето свирене станаха от леглата си и колко богати развързаха кесиите си?

Сегашните хора сами създават нещастията си. Господ те е пратил на земята да посадиш една добра мисъл, но ти не я посаждаш - мъчиш се. Трябва да приложиш едно желание, да се повдигнеш, но не го прилагаш - мъчиш се. Вложено е нещо в душата ти, което трябва да реализираш, но го отлагаш - пак се мъчиш. И след това се оплакваш, че работите ти не вървят. Много естествено, не изпълняваш това, което трябва.

Един мой познат ми разправяше следната опитност. Случи се в живота ми нещо, което ме доведе до голяма немотия - останах само с един лев в джоба си. Вървя и пипам лева, на него разчитам. Мисля си какво да правя. Как да изляза от това трудно положение? Пак пипна джоба си, да видя стои ли левът. Седнах в градината на една скамейка и обмислям положението си. Ето, задава се един просяк, иде точно срещу мене. Много богаташи отмина той и право към мене иде. Спря се, погледна ме, иска помощ. Нещо отвътре ми казва: Дай лева на този просяк. Не мислих много, бръкнах в джоба, извадих лева и го дадох на просяка. Последният ми лев отиде! Нищо не ми остана. Започнах да мисля и си казвам: Голям нехранимайко съм. Има нещо лошо в мене. В това време виждам един мой приятел, с когото не бяхме се срещали десет години. Той дойде при мене, зарадва се и ми каза: Къде се губиш? Откога те търся! Върви с мене! Заведе ме у дома си, нагости ме добре и

каза: Ако имаш нужда от мене, аз съм на твое разположение. Приятно ми е, че те видях след толкова дълга раздяла.

Казвам: Когато извадите последния лев от джоба си и няма на какво да упоавате, Господ ще ви се изяви. Докато упоавате на последния лев, вие спъвате Бога и Той не може да дойде при вас. Освободете се от всичко човешко, на което упоавате. Когато Бог ти каже да дадеш нещо от себе си, дай и не съжалявай. Някой казва: Ще раздам всичко, което имам, да спечеля доброто мнение на Господа. Това е изкушение. Не трябва да изкушаваме Господа. Ако нямам пари, а съм здрав, ще отида да копяя. Няма да се моля на Господа да ми прати пари, но ще отида да работя и ще си изкарам хляба. Младият момък казва: Отиде и последното, на което разчитах! Какво ще се прави? - Ще работиш!

Като четете Стария Завет, натъквате се на стиха: "Да се не кланяш на слънцето." Ако се кланяш на слънцето и не работиш, грешиш. Казано е още да не упоаваш на хората. Това значи: не прави хората божества, за да не изпаднаш в изкушение. Обаче Бог може да ти помогне чрез хората. Не мислете, че човешката любов е като Божията. Според мене само една любов съществува, но в обикновения човек тя се проявява по един начин, а в добрия и праведния - по друг начин. В цялото Битие съществува една любов. Дето влезе, любовта смекчава и облагородява. Ако те обикне едно животно, то е готово на жертва и на услуга за тебе; ако те обикне една птичка, и тя е готова на услуги. Когато пророк Илия остана сам в пустинята, гарван му носеше хляб. Обичаше го тоя гарван.

Един българин, в миналата война, останал далеч от своята част, под неприятелските куршуми. Едва успял да се скрие в една пещера, дето прекарал три дена, лишен от парче хляб. Дошло му на ума да се обърне към Бога, макар че не вярвал в Него. Той казал: Господи, покажи ми по някакъв начин, че съществува. Не се минало много време, една костена жаба се приближила до пещерата, остави-

ла хляба, който носела в устата си, и продължила своя път. Една костена жаба го накарала да повярва в Бога. Ако тя върши Божиата воля, защо човек да не я върши?

Сега всички се страхуват да не падне отнякъде някоя бомба, да не ви бомбардират. Когато изхвърляте бомби от устата си, не се страхувате. Една такава бомба може да скара 10-20 души. Да скараш няколко души само с една дума, това не е ли бомба? Това не е ли поражение? Казваш за някого: Не вярвай на тоя човек, той е голям лъжец. Това не е ли бомба? Не говори зад гърба на човека. Ако искаш да му кажеш нещо, бъди смел, кажи му го в очите. Първо се помоли на Господа да го просвети; после му кажи каквото си намислил. Кажи му: Не искам да говоря лошо за тебе пред другите. Казвам ти направо, че това, което вършиш, не е добро.

Казвам на всички: Блажени сте, ако познавате пътищата Господни. Днес всички хора са поставени на изпит, сами да разберат доколко познават Господните пътища. Досега бомбардираха София няколко пъти. Три пъти бях в града, един път на Витоша и един път вън от града. Ако българите бяха ме послушали, София нямаше да пострада. Не казвам, че мене трябва да слушат - Господа трябва да слушат, да приложат учението на Христа. Да оставим настрана това, което аз говоря. Приложете това, което Христос е говорил. Ако българите, англичаните, русите, германците, италианците бяха приложили Христовото учение, нищо лошо нямаше да им се случи. Божието Слово, преди две хиляди години и сега, е едно и също. Във всички времена и епохи Божието Слово е еднакво ценно. Божествените неща никога не губят цената си. Колкото ценни са били едно време, толкова ценни са и сега. Едно време Божественото е било пъпка, сега е цвят, след време ще бъде зрял плод. Не е въпрос за греховете на хората. Аз говоря за живия Бог - Бог на любовта. Зная, че Той е единственият,

Който обича грешниците. Казано е в Писанието: “Бог не съизволява в смъртта на грешника.”

Сега, пред ужаса на бомбите, всички хора са готови да жертвуват. Страхът ги прави щедри. Човек трябва да бъде еднакъв и в лошите, и в добрите времена. Обещае ли нещо, трябва да го изпълни. Трябва ли да приличате на оня циганин, който извадил няколко косерчета от едно гнездо и като се явила буря, уплашил се и обещал да си раздели косерчетата с Бога. С това той искал да омилостиви Бога, да не го накаже. Като престанала бурята, той слязъл от дървото и казал: Господи, защо ти са косерчета? Жена нямаш, циганчета нямаш, нека всички косерчета останат за мене.

Доброто, което сте обещали да направите, изпълнете го без отлагане. Всяка добра мисъл и всяко добро чувство, колкото и да са малки, приложете ги. Така ще имате една опитност, която никой не може да ви даде. Пророците, като помагача на хората, минаха през големи изпитания, но придобиха големи опитности. Никой не може да мине по пътя, през който пророците са минали. Обикновеният човек греши и не забелязва, че е направил погрешки. Когато пророкът сгреша, той изпитва голямо страдание. Христос казва: “Ако кажа, че не познавам Господа, ще бъда подобен на вас. Аз Го познавам и волята Му изпълнявам.”

Първата задача на човека е да изпълни Божията воля по любов, а не по закон. Много неща изпълняват хората, но по закон. Кой човек не е правил милостиня? Кой не се е женил? Това не е Божествено. Младият момък се жени, защото намерил красива, богата и здрава мома, която ще му роди няколко здрави и красиви деца. Това е користолюбие. Ако мъжът не носи нищо вкъщи, жената започва да се сърди, недоволна е. Изкуство е при това положение тя да не каже нито дума, да счита, че това е в реда на нещата и да го приема като гост, да го изпраща като гост. Коя жена постъпва така? Тя се чуди какво да мисли за него и казва: Аз

съм разочарована от мъжа си, повече нещо очаквах от него. Не очаквайте хората да правят по-голямо добро от вас. Бъдете в доброто първи, а в злото - последни. Това е правило, което трябва да спазвате. Не обичайте вашите идоли, вашите фалшиви мисли и чувства. Откажете се от тях, както се отказвате от фалшивите монети. Възлюбете духа си, душата си, ума си и сърцето си. Любете Бога, Който се проявява във вашия дух, във вашата душа, във вашия ум и във вашето сърце. Изпълнявайте волята Му без никакво раздвояване в себе си.

Бъдете внимателни едни към други, без да се стремите да угаждате на човешкото. Мнозина угаждат на хората и така изоставят работата си. Дойде някой при тебе, иска да си поговорите, но ти трябва да отидеш на нивата. Кажу на госта си: Хайде да отидем на нивата. Ще вървим и ще говорим. - Не може така, остани да си поприказваме. - Работата не чака. Друг отива на Витоша; някой го спира, иска да го върне назад, да му каже нещо. Кажу: Тръгнал съм за Витоша и не мога да се върна. - Страх ли те е да се върнеш? - Не ме е страх, но днес Господ минава през Витоша, искам да Го видя. Бог минава само за момент, не се спира. Достатъчно е да Го зърна, да почувствувам Неговата благост и любов - повече не ми трябва. Казват някои, че Бог праща бомбите да възпитават хората. Това е заблуждение. Оня, който убива и разрушава, не е Бог. Оня, Който лекува, помага и повдига, е Бог. Оня, който лъже и заблуждава, е един. Оня, Който всякога говори истината, е друг. Единственият, Който обича, е Бог. Единственият, Който дава живот, знание и свобода, е Бог. Дето минава Той, душата усеща наслада и готовност за всякакви жертви. Следователно угаждайте и на хората, но не се отказвайте от Божественото.

Един петел намерил едно парче сирене. Взел го с клюна си, качил се на едно дърво и в момента, когато се готвел да го изяде, под дървото минала една лисица. Тя погледнала към петела и казала: Петльо, много си красив! Райска

птица си. Какъв ли е гласът ти? Попей малко, да те чуя. Поласкан от думите Ј, петелът отворил устата си и изкукуругал. Сиренето паднало на земята. Лисицата се навела, изяла сиренето и казала на петела: Много хубаво пееш. - Хубаво пея, но сиренето отиде в твоята уста. Петелът научил един урок. На другата година той пак намерил парче сирене. Качил се на едно дърво да си го хапне. Лисицата го видяла, похвалила го за хубавия му глас, но той първо изял сиренето и после изкукуругал. Лисицата казала: Тая година не пееш толкова хубаво, както миналата.

Казвам: Първо изпълнете Божията воля, а после угаждайте на хората. Когато свършим работата за Господа, тогава можем да седим, да пеем и да се разговаряме. Първо изяжте сиренето, т.е. изпълнете Божията воля. Първо изпратете Божествената мисъл в света, между хората, а после кажете: Сега съм на ваше разположение. Каквото искате, ще направя.

Да изпълним първо Божията воля, а после волята на хората.

11. Утринно Слово от Учителя, държано на 26 декември 1943 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

ВЪЗПРИЕМАНЕ И ПРЕДАВАНЕ

Съществуват два вида силни хора: едните са силни във възприемането, другите - в предаването. В главата за блаженствата Христос има предвид ония хора, които възприемат добре и предават добре. Човек, който не възприема добре, не може и да предава добре. Който не се е учил да свири добре, не може и да предава добре. Младият има здрави очи, добре вижда, но не всякога разбира добре. Стариият не вижда добре, но разбира добре. Някога е по-добре човек да недовижда, но да разбира добре, отколкото да вижда, а да не разбира добре. Майстор цигулар е оня, който не прави погрешки и взима правилно тоновете. Всеки негов тон се отличава с чистота, мекота, точност и съдържание. Слушаш някой цигулар, не си доволен от него. Тоновете му са сухи, безсъдържателни, стипчави.

Често говорим за любовта, мъдростта и истината. Не е достатъчно само да се говори, но трябва да имате ясна представа за тях. Не е въпрос научно да ги знаете - научните работи не ни интересуват. Някой не вижда добре, но знае какво нещо е светлината, какви са трептенията Ј, с каква бързина се предава. Предпочитам да виждам светлината, отколкото да зная научно какво нещо е тя. Някой казва, че познава любовта, но не може да каже какво е всъщност тя. Любовта е нещо, за което не може да се говори. И аз няма да говоря за любовта. Тя е нещо, без което никой не може да живее. Тя не е нито въздух, без който не можеш да живееш; нито вода, без която не можеш; нито хляб, без който не можеш; нито дреха, без която не можеш. В момента, в който любовта престава да влиза в човека и прекъсва отношенията си с него, той се вкисва и животът

му се обезсмисля. Вие не сте се вкисвали още, не знаете какво значи да се вкиснеш. Да се вкиснеш малко, това всеки е опитал, но изцяло да се вкиснеш, това е страшна работа. Всеки е опитал малкото недоволство, но голямото недоволство малцина са опитали.

Нужна е способност на човека да приема нещата добре и да ги предава добре. Това се отнася и до учения, и до неучения. Каква е разликата между учения и простия? Ученият е натоварен кон с различни теории, някои от които нямат никакво прилагане. Какво придобива адвокатът, който знае всичките закони на държавата, а държавата фалира? Какво придобива съдията, който знае да съди хората, а няма кого да съди? Ако хората живеят добре, съдията ще бъде без работа. Съдията съди лошите хора, а не добрите. Какво придобива той? Освен че нищо не придобива, но губи. Днес издаде една присъда, утре - друга, но осъдените не са доволни от него и го кълнат. Тия недоволства му причиняват големи пакости. Казвам на съдиите: Ако искате да не ви кълнат, никого не осъждайте. Христос казва: "Не съдете, да не бъдете съдени." Ако имате ключ от затворите, отворете широко вратите и пуснете затворниците на свобода, да ви благославят. Кажете на затворниците: Излезте вън, на свобода, и повече не грешете. Радвайте се на тяхната свобода и те да се радват на свободата си. Казвате: Какво ще стане с нас, ако пуснем затворниците на свобода? Питам: Какво ще стане с вас, ако не ги пуснете? Казваш: Какво ще стане с мене, ако направя едно добро? - Все ще стане нещо. - Ако не го направя? - Пак ще стане нещо. Ако правиш добро, ще придобиеш нещо; ако не правиш добро, ще изгубиш нещо. При злото законът е обратен: ако не правиш зло, печелиш; ако правиш зло, губиш. - Какво да правя със злото? - Не прави зло, за да печелиш. Разумният печели и от доброто, и от злото.

Какво носи новата 1944 година? Тя има две четворки: едната четворка представя доброто, а другата - злото. Като

правиш добро, ще печелиш; като не правиш зло, пак ще печелиш. Това носи новата година. Чрез нея Господ иска да научи народите да правят добро, за да печелят; да не правят зло, пак да печелят. Сега народите се бият - правят зло. Казвам: Ако се биете, ще губите. Ако тая година правите добро, ще спечелите толкова, колкото никога не сте печелили. Ако не правите зло, пак ще спечелите толкова, колкото никога не сте печелили. Това носи новата година. Какво повече искате? Повече от това е от лукавия. Друг е въпросът вярно ли е това. Вярно е 101%, без никакво изключение.

Един абсолютен закон гласи: Който прави добро, благославя се; който прави зло, губи. Който не разбира тоя закон, иска да се махне злото от света. Махне ли се злото, половината свят ще изгубите. Злото е потребно, но трябва да се въздържате да не го правите. Като не го правите, ще печелите. За доброто вие ще работите, а за вас ще оставите злото да работи. Досега вие сте били слуги на злото, а господари на доброто. Сега ще станете слуги на доброто, а господари на злото. Когато доброто стане господар, то знае какво да прави. Казвате, че не знаете как да служите на доброто. Има нещо, което всяко живо същество знае и може да прави. И пиленцето знае как да яде. Кокошката се обажда на неговия език, и то знае вече да яде. Това, което ви говоря, и вие знаете да го правите. - Как да се въздържаме от злото? - Не питайте, вие знаете това. Турете запалена свещ пред едно малко дете и вижте какво ще прави. То ще посегне с пръста си да хване пламъка и ще се опари. Така ще направи два-три пъти. След това достатъчно е майка му да каже "гъш!", за да не смее да тури пръста си в запалената свещ. И на вас, като кажат "гъш", ще си оттеглите пръста. Докато ви доказвам научно защо да не туряте пръста си в пламъка на злото, пръстът ще отиде. Кратка, но съдържателна е думата "гъш".

Светът се нуждае от добри работници, от хора със здрави очи, със здрави уши, със здрав нос, със здрава уста,

със здрави ръце и крака. Устата трябва да бъде здрава, сладко да говори; ушите да бъдат здрави, хубаво да слушат; очите да бъдат здрави, добре да виждат; ръцете да бъдат здрави, да работят; краката да бъдат здрави, да ходят. Човек трябва да има здрав стомах, здрави гърди, здрав мозък. Косата му да бъде мека. - Каква трябва да бъде косата на мъжа и каква - на жената? Ако мъжът е с черна коса, жената трябва да бъде с бяла; ако жената е с черна, мъжът трябва да бъде с бяла коса. Белият цвят дава, черният - взима. Който има черна коса, трябва да знае дава ли добре; който има бяла коса, трябва да знае дава ли добре. Ако някой е беден, бялата коса не е намясто; ако е богат, бялата коса е намясто. На бедния косата трябва да бъде черна, да взима; на богатия косата трябва да бъде бяла, да дава. За бедния белият цвят не е намясто; за богатия черният цвят не е намясто. Ако косата на богатия е черна, трябва да я боядиса бяла. Какво разбираме под "боядисване"? Да боядисаш нещо, значи да прекараш през него това, от което се нуждаеш. Това значи да прекараш инсталация в къщата си. - Нямам време. - Ще намериш малко време да направиш нещо.

Съвременните хора сами се заблуждават. Те постоянно изменят своите теории и учения. Те искат да прикриват нещата. И това е добре, но когато става намясто. Да носиш лятно време чадър - разбирам, но зимно време чадърът не е намясто. Вместо чадър природата е турила коса. Като пада светлината на главата, космите я разлагат и тя става безопасна. Ако носиш чадър, за да се пазиш от слънцето, ти се лишаваш от слънчевата енергия. Сегашната мода лишава човека от много блага. Не се води по парижката мода, която осакатява краката. Направи си удобни обувки, да не се допира кракът до кожата, да влиза поне малко въздух. Ако си направиш тесни обувки с остри върхове, ти ще нараниш краката си. И високите токове на обувките не са удобни. Обикновено ниските госпожици носят обувки с

високи токове, да изглеждат високи. Който носи високи токове, няма висока идея. Ако токът е три-четири сантиметра висок, намясто е, но какъв смисъл има да носиш токове, високи 12-15 сантиметра? Не съм против модата, но се водете по модата на природата. Под "мода" разбирам завършена форма, която допринася нещо на човека. Всяка форма, която добре възприема и предава Божиите блага, е намясто. Всяка форма, която препятствува на доброто възприемане и предаване, не е намясто. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, които са добри приемници и добри предаватели, са намясто. И космите на човешката глава са добри приемници и предаватели. Човек е здрав, когато приема и предава добре слънчевата енергия. Ако косата не приема и не предава добре слънчевата енергия, човек заболява. Докато очите приемат и предават добре светлината, казваме, че са здрави. Ако ушите приемат и предават добре звука, те са здрави. Ако носът приема и предава правилно миризмите, и той е здрав. Щом удовете престанат правилно да възприемат и предават, явява се вътрешен дисонанс.

И тъй, за да бъдете здрави, трябва да пазите енергията си, да не я изразходвате безполезно. Някога човек приема повече енергия, отколкото трябва, а някога дава повече, отколкото трябва. Ако за доброто даваш повече, намясто е. Но цял ден да се занимаваш с ядене, това не е намясто.

Преди няколко дена отидох с приятели до село Симеоново. Спряхме в една кръчма да си починем. Гледам, кръчмарят се навел, реже месо. Както го режеше, месото изглеждаше крехко. Запитах го защо реже толкова месо, какво ще прави с него. - Ще го пека; тая вечер ще дойдат много гости, ще ядат и пият. - Не може ли без месо? - Не може, така винцето върви повече. Пък и моята работа върви добре. - Сега е пост, защо ядат месо? - В цялото село е останал само един, който пости; всички останали ядат месо. Наблюдавах известно време кръчмаря и виждам как си

мисли за занаята. Същевременно виждам и последствията, които го очакват от ядене на месо. Помислих си да му кажа ли нещо за лошите последствия, които го очакват, но реших, че така ще бъде по-добре. Когато един човек страда, сто души се ползват от неговото страдание. Ако той не пострада, сто души около него ще страдат. Вие искате обратното: да предупредите един за последствията, които го очакват, за да не страда. На вас казвам: Не режете месото. Така предпазвам и вас, и ония сто души, които ще ядат. Като предпазвам едного, едновременно предпазвам още сто души.

Защо ви говоря за любовта? - За да бъде добре и за вас, и за ония, които идат след вас. Единствената мощна сила, чрез която човек може да постигне своя идеал, е любовта. Ако искаш да имаш добър приятел, обичай Бога. Ако искаш да имаш добри деца, обичай Бога. Ако си търговец и желаеш да имаш добри клиенти, обичай Господа. Ако обичаш Господа, и като адвокат ще имаш добри клиенти, които ще ти помагат. Прилагайте навсякъде любовта. Ако любовта няма приложение в живота, тя е безпредметна. Аз се интересувам само от ония неща, които се прилагат. Когато възприемам и предавам любовта правилно, тя дава изобилно своите блага. Един любовен поглед спасява човека. Една любовна дума спасява човека. Една любовна постъпка спасява човека. Едно парче хляб, дадено в името на любовта, спасява човека. Любовта, във всички свои действия се изявява като велика, мощна творческа сила.

Сега се явява въпросът: Истина ли е това? Първо опитайте любовта, а после разсъждавайте. Не питай дали те обичат хората. Не се самозаблуждавайте в това, че един те обича повече, а друг - по-малко. Да мислиш, че един те обича повече, а друг - по-малко, това е субективно схващане. Ако шишето ти е малко, малко ще приемеш от любовта. Някой те обича повече, отколкото очакваш, но шишето ти е малко, не може да събере всичката любов. Ти се сър-

диш, че малко ти е дал. Кой е виновен? Нямах по-голям бинлик*. Шишето ти е малко, съдържа едва един килограм. Причината е в тебе, не в него. Ако не възприемаме всичката любов, която ни се дава, причината е в нас, а не в природата. Това се дължи на нашите недъзи.

Някой казва, че природата го спъва. Това не е вярно. Трябва да бъдем справедливи! - Искам да обичам някого повече. - Как ще го обичаш, когато шишето му е малко? И да искаш да го обичаш много, не можеш. Ако бинликът му е от 12 килограма, толкова любов ще му сипеш. Ако шишето му е от един килограм, толкова ще му сипеш. Има шишета от половин килограм, от сто грама, а даже и по-малки. Каквато е големината на шишето, толкова съдържание ще влееш в него. Казваш: Много съдържание съм вложил в тоя човек. - Вложил си според големината на шишето му. От него зависи да вложиш повече или по-малко.

Закон е: Колкото приемате, толкова трябва да давате. Ако искаш да приемаш повече, трябва да си готов да даваш повече. Ако даваш повече, ще приемаш повече. Ако си търговец, ще спазваш същия закон: дрехата трябва да отговаря на сумата, която получаваш за нея. Ако дадеш по-долнокачествена дреха, а получиш по-голяма сума, ще се създаде дисхармония. Купувачът ще остане недоволен и ще каже: Излъга ме тоя търговец! Ако дрехата отговаря на сумата, купувачът ще каже: Скъпо платих, но хубава дреха купих. Изпрати ли ти някой една хубава мисъл, отговори му с едно хубаво чувство. Твоето чувство трябва да отговаря на неговата мисъл. Мисълта представлява монетата, с която купуваме чувството, т. е. материала, стоката. Материалът трябва да има отношение към парите. Ако на отличните мисли на някого не отговориш с отлични чувства, ти не оценяваш неговите мисли; ако ти му дадеш отлични чувства, а той ти отговори с обикновени мисли, не е оценил чувствата ти. Между мислите и чувствата трябва да

**Бинлик (тур.) - голям стъклен съд за течности с тясно гърло; дамаджана (бел. ред.)*

има пълна хармония.

Разправят за един богат човек, 45-годишен, че не знаел какво нещо е благодарност. Каквото добро или услуга му правели, той на никого и за нищо не благодарял. Случило се един ден, като вървял по улицата, изкълчил единия си крак и паднал на земята. В това време край него минала една млада, красива мома. Като видяла, че човек лежи на земята, веднага му се притекла на помощ. Наместила крака, превързала го и го придружила до дома му. За пръв път той благодарил на момата; за пръв път почувствувал какво значи благодарност. Той често си повтарял: благодаря на тая мома, намести крака ми и аз можах да ходя.

Казвам: За всичко трябва да благодарим! Да благодарим на Господа, Който се спира пред всички и помага. Какво представлява Бог и как се изявява? Според мене младата мома, която наместила изкълчения крак на богатия, е проявеният Бог. Чрез нея Бог му дал един добър урок, научил го да благодари. Доброто в човека е Бог. Любовта в човека е Бог. Разумността в човека е Бог. Силата в човека е Бог. - Какво съм тогава аз, човекът? Какво съм аз, с тоя въпрос не се занимавам. Щом Бог се проявява в мене, това съм аз. Когато аз се проявявам, това е Бог. Какво съм аз и какво е Бог? Ето един важен въпрос. Аз съм малкото добро. Бог е голямото добро. Аз съм малката любов. Бог е голямата любов. Аз давам трошици, колкото да се нахранят птичките. Бог дава изобилно, да се нахранят всички живи същества на земята - от най-малките до най-големите. Моята канализация е малка, а Божията - голяма, дава на всички изобилно. Аз съм ситно сито, по-малко давам. Бог е дармон, изобилно дава. Българинът си служи и с двете. Когато иска да пресява бяло брашно за бял хляб, той си служи със ситното сито. Брашното се пресява много добре - триците остават в ситото. Хубав е хлябът от това брашно, но според учените не е хранителен. В брашното трябва да има малко трици, да стане хлябът по-хранителен.

Когато хората издребнеят в живота си, те започват да си служат със ситни сита. Тия сита са малки, лесно се носят. Когато селянинът иска да си свърши работата по-скоро, служи си с дармона. Ако рече да пресява със ситно сито, трябва му много време. При това колкото повече пресява, повече трици се отделят. Сегашните хора, които си служат със ситни сита, имат много трици за продаване. Години наред те ще продават своите трици. Когато срещнеш днес, все за трици говори. - Не обичам еди-кого си. - Това са трици. - Еди-кой си ми причини пакост. - Това са трици. - Работата ми не върви добре. - Това са трици. - Нямам обувки, дрехи. - Това са трици. - Какво да се прави? - Вземи дармона и с него пресявай. Както и да се мели Божественото жито, то не се нуждае от ситно сито. Както и да го пресяваш това брашно - и през ситно сито, и през дармона, и в двата случая е едно и също. Като знаеш това, не си губи времето да го прекарваш през ситно сито. Ти мислиш, че ако прекараш нещата през ситното сито, ще се освободиш от злото. Божественото жито и брашно не търпят нито дармон, нито сито. Може да го пресяваш през каквото искаш. Едно ще знаеш: ако го прекарваш през ситно сито, ще изгубиш повече време. Само в това е разликата.

Къде може да се приложи ситното сито и къде - дармонът? Ако искам да позная какъв е моят съсед, показвам му и ситното сито, и дармона. Ако вземе като мярка ситното сито, отказвам се от него; ако вземе дармона, приемам го за съдружник. Мога да го изпитам и с хляба. Ако му дам цял хляб и той го раздели така, че по-голямата част задържи за себе си, отказвам се от него. Той мери със ситно сито. Той служи само на себе си. Човек, който услужва първо на себе си, носи ситно сито; който услужва и на другите, той носи дармон. Ако Бог постъпваше като нас, какъв щеше да бъде нашият живот? Ако по отношение на нашите погрешки прилагаме ситното сито, какво би станало с нас? Ако Той правеше разлика между добрите и лошите хора, какво

ни очакваше тогава? Бог постъпва еднакво справедливо и с добрите, и с лошите хора. Що се отнася до човешкия живот като ограничен живот, и ситното сито, и дармонът са на място. При сегашните условия и двете неща са добри.

Какво означава думата “дармон”? Тя е съставена от две думи: “дар” и “мон”. Значи имаш дар, който си получил само веднъж. Когато иска да направи нещо, българинът прекарва нещата през дармон. Той направил дупките на дармона два пъти по-големи, отколкото трябва. - Кога си служи с този дармон? - Когато иска да задържи благата за себе си. Значи за себе си употребява дармона, а за хората - ситното сито. Ситното сито е по-близо до първичното. Дармонът се отдалечил много от първичния образ. Когато грешеш, ти не виждаш своята погрешка, но виждаш погрешката на своя близък. За своята погрешка казваш: Малка е - и я заличаваш. Същата погрешка, направена от близкия ти, веднага я виждаш и казваш, че е голяма. За себе си туряш дармона, а за другите - ситното сито. Значи имаш две мерки. Щом си служиш с две мерки, отношенията с близките ти не са прави. Казват за някого, че е прикрит човек. Кой е прикрит и кой - открит? Прикрит е оня, който мисли зло. Той, и като говори, и като мълчи, все е прикрит. Открит е тоя, който всякога има предвид доброто. И като мълчи, и като говори, той е всякога открит.

В любовта няма прикрити неща. В света на любовта всичко е ясно, открито, отчетливо написано. В любовта всеки може да знае; важно е да знае да чете. В такъв случай ще знае колко струва любовта, която не може да се плати с нищо. Мислите ли, че синът и дъщерята могат да ценят любовта на майка си и грижите, които тя е положила за тях? Могат ли да оценят те грижите и любовта на баща си? Как ще оцените усилията, които някой е направил, за да ви обърне към Бога? Знаете ли колко енергия е изразходвал той? Знаете ли отде е дошъл тоя дух, за да ви помогне? Той е напуснал своето блаженство, само да ви повдигне. Какъв

човек си ти, ако след това кажеш, че той нищо не е направил за тебе. Всяко добро, колкото и да е малко, има велика цена. Вие трябва да оценявате доброто, което ви се прави. Трябва да оценявате любовта на всички същества, които идат от далечни светове, за да ви помогнат. За Христа се казва, че е бил богат, но като слязъл между хората, раздал всичкото си богатство и останал последен сиромас. След като взеха всичкото Му богатство, поругаха се с Него и най-после Го разпнаха. Така Го изпратиха на оня свят. Трябва ли и ние да постъпваме по същия начин? Като дойде между вас човек, който ви обича, вие трябва да постъпите с него добре. Той иде да помага.

Новата година не търпи хора, които не оценяват любовта на ония, които идат да се жертвуват. Тая година вие искате мир. Как мислите, ще има ли мир или не? Пита ме един, ще се ожени ли или не. Казвам: Искаш ли да се ожениш? - Искам. - Ще се ожениш. И семето пита ще изникне или не. То носи възможностите в себе си. Щом му дам условия, то непременно ще изникне. В тоя смисъл и женитбата зависи от него, а не от мене. Възможностите са в него, а Бог му дава условия. И доброто зависи от нас. Ние носим възможностите, а Бог ни дава условия да го проявим. В това се заключава нашата свобода. Когато имаш условия да направиш доброто, а казваш, че не знаеш как да го направиш, ти си несправедлив към себе си. Друг е въпросът, ако нямаш условия.

Новата година е малко строга, понеже има две четворки. Едната четворка представя Божествената мъдрост и Божественото знание, които се придобиват мъчно. Втората четворка представя Божествената истина и свобода, без които човек не може да живее. Четворката е строго число. То не обича лъжата. То е квадратът, върху който може да се гради къща. Значи то е основа на нещата. Ако основата е добра, цял град може да се постави на нея. Ако не е добра, каквото си построил, лесно ще се развали. Четворката

представлява още и семейството: бащата, майката, синът и дъщерята. Ако всички са умни, по-добро число от четворката няма. Ако са глупави, по-лошо число от четворката няма. Затова някои хора се страхуват от това число.

Какво виждам днес в света? Много хора са запушили дупките на своите дармони. Има солнички, на които дупките също така са запушени. Разтърсваш солничката, но не можеш да осолиш яденето. Трябва да вземеш игла, да отпушиш дупките. Тая година изисква от хората да си вземат игли и да отпушат дупките на своите дармони. Вината не е във вас, но във времето. Вън е влажно, солта овлажняла и запушила дупките. Оставете всички дупки отворени, да могат Божиите блага свободно да излизат навън. Вие сте оставили отворена само една дупчица и се чудите защо съществува такава дисхармония в света.

Дармонът е музикален инструмент, както цигулката. Когато цигуларят свири, тоновете излизат през дупките на цигулката. Ако нямаше дупки, никакъв тон нямаше да излезе. Една дупка да се затвори на цигулката, тонът вече се разваля. Благодарете за красивия ум и за красивото сърце, които ви са дадени. Те са инструменти, които трябва да пазите, да не се запушат дупките им. Оставете отворени прозорците на вашия ум, да влиза повече светлина през тях. Оставете отворени отдушниците на вашето сърце, да влиза отвън чист въздух и да излиза навън димът, да става горението пълно. Ако горението не е пълно, явяват се сажди, пушек, които причиняват големи нещастия. Трябва да извикаме коминочистач, да отвори комина, да се подобри горението. Коминът трябва да бъде направен добре, че какъвто вятър да духа, горението да става правилно. Печката в моята стая тегли добре; само един вятър не ѝ благоприятствува. Като вляза в стаята, познавам кой вятър духа. Ако духа тоя, който не ѝ понася, стаята е пълна с дим. Ако духат другите ветрове от три посоки, тя гори добре. Дойде ли четвъртият вятър, тя започва да дими.

Аз уподобявам четирите ветрове на четирите темперамента в човека. Единият темперамент наричам източен вятър - Божията Правда. Вторият темперамент е северният вятър - Божията Истина. Третият темперамент е южният вятър - Божественото добро. Четвъртият темперамент е западният вятър - добрата обхода. - Какво е изток? - Справедливостта. - Запад? - Добрата обхода. - Север? - Истината и свободата. - Юг? - Доброто, което всеки човек трябва да приеме и предаде. Между правдата, истината, доброто и добрата обхода има вътрешна хармония, която хората трябва да изучават. Правда без истина не може да се прояви. Истина без добро не може да се прояви. Добра обхода без правда и без добро не може да се прояви.

Първо човек започва с правдата. Тя е подтик, движение напред. Правдата е тонът "ре" - подтикът, движението. Човек трябва да има подтик, да възприеме нещо. Ако не възприемаш добре и не предаваш добре, ти не можеш да се ползуваш. Ако не дишаш правилно и не издишаш правилно, не можеш да се ползуваш от чистия въздух. Ако и твоята мисъл не може да приеме въздуха, който е минал през дробовете, нищо не се ползуваш. Свръхсъзнанието извлича живота от въздуха чрез мозъка и чрез дробовете. Ако не дишаш правилно и ако мозъкът не възприема правилно енергията от въздуха, ти си осъден на заболяване. Ако дишаш и благодариш на Бога за въздуха, който приемаш, твоето свръхсъзнание правилно приема благата, които въздухът носи, и правилно ги предава. Благодарни на Бога и като приемаш въздуха, и като го изпушаш.

Сегашните хора благодарят само когато приемат, а не и когато дават. Ще благодариш и когато приемаш, и когато даваш. Можеш ли да дадеш хляб, ако не приемеш брашно? Можеш ли да пиеш вода, ако не ти е дадено? Първо трябва да възприемеш Божественото и после да дадеш. Не Го ли възприемеш, нищо не можеш да направиш. Сегашните хора искат да преобразят света, да направят нещо ново. Това е

невъзможно. Без образец те нищо не могат да направят. - Къде е образецът? - В Божествения свят. Човек може само да се води по образца на онова, което Бог е направил. Ако следваш българско училище, няма да създаваш нещо ново, но ще учиш това, което българите са създали. Във Франция ще учиш това, което французите са създали. В Англия ще учиш това, което англичаните са създали. Ако отидеш в Русия, ще учиш това, което русите са създали. Ти си дошъл на земята. Следователно ще учиш това, което Бог е създал. Ти няма да даваш тон на нещата, но ще учиш това, което е създадено вече. - Аз имам особено мнение. За себе си казвам: Аз нямам особено мнение. Моето мнение за нещата е такова, каквото е мнението на Бога. Какво мнение ще имам аз? Искам да направя хората щастливи. Как ще ги направя щастливи, когато не зная нуждите им? Аз не зная какво те обичат да ядат, какви книги четат, в какви къщи искат да живеят. Сготвя хубаво ядене, но не го харесват. Как ще ги направя щастливи?

И тъй, бъдете верни на себе си. Не се отклонявайте от онова, което Бог е вложил във вас. Бъдете благодарни за всичко онова, което Бог ви е дал и което всеки ден ви дава. Слънцето всеки ден носи своето благословение. Благодарете за ония права, които ви са дадени от Бога. Тая година приложете онова, което носите в себе си, за да бъдете полезни и на другите. Всеки да прояви свободно Божествено в себе си. Някой има стремеж към музика - нека свири. Не го критикувайте. Стари и млади свирете: старите да свирят класически парчета, а младите - весели, игриви. После ще се сменят: старите ще свирят весели, игриви парчета, а младите - класически. Младият възприема, а старият предава. Щом е така, младият трябва да възприема добре, а старият - да предава добре. Младият и старият трябва да живеят заедно. Когато умът възприема добре, сърцето трябва да предава добре; когато сърцето възприема добре,

умът трябва да предава добре. Това е правилният процес, който трябва да се извършва във всеки организъм.

Всички хора са дошли на земята да се учат. Някои не искат да учат. Те мислят, че знаят много и казват: Не ни трябва повече знание. Казвам: Вие още не сте започнали да учите. Сега сте едва в забавачницата, много още има да учите. Ако ви дам темата какво нещо е любовта, как ще я развиете? Или какво е добродетелта в своето приложение? Ако ви дадат задачата да влезете между лоши хора и да ги направите свои приятели, как ще решите тая задача?

Един американец се хванал на бас, че може гол да обиколи света. Той съблякъл дрехите си, отишъл в една баня, окъпал се добре и от една тънка, но жилава хартия си направил елече и панталони, които облякъл. Те прилепнали плътно към тялото. Така той изглеждал съвършено гол. Тръгнал от една фирма на друга с цел да ги рекламира из целия свят. Всяка фирма му дала голямо възнаграждение. Така той обиколил света, рекламирал всички фирми и издържал баса, че може гол да обходи целия свят. Може ли да влезеш в едно общество, без да се скараш с някого? Влезеш в един дом, дето обичат червения цвят. Трябва ли да ги осъждаш за това? Други обичат синия или черния цвят. Трябва ли да ги осъждаш за това? Различните хора обичат различни цветове. Обикновено младите носят светли дрехи, а старите - тъмни. Значи младите дават, а старите възприемат. Всъщност не е така. Младите трябва да възприемат, а старите да дават. Затова старите трябва да носят бели дрехи.

Какво означава червеният цвят? Който носи червен цвят, той се нуждае от живот. Червеният цвят символизира живота. Като възприеме достатъчно живот в себе си, човек не се стреми вече към червения цвят. Един свещеник разправяше, че като юноша обичал червения цвят. Той се чуди отде идело това желание. Това се дължи на стремежа му към живота. Всеки цвят символизира нещо. Когато иска

да се индивидуализира, човек се стреми към оранжевия цвят; когато иска да забогатее, стреми се към зеления цвят; когато иска да поумнее, стреми се към жълтия цвят; когато иска да усили вярата си, стреми се към синия цвят. Дали хората знаят това, не е важно. Обикновеният човек не знае тия неща, но посветеният знае всичко. Има неща, които не трябва да се знаят. Какво прави майката, когато пече питата? Понеже децата са нетърпеливи, те искат да знаят кога ще се опече. Докато се опече питата, майката приспива децата си. Ако не ги приспи, те ще я безпокоят. Едно след друго ще се изреждат и ще я питат: Мамо, кога ще се опече питата? За да бъде спокойна, майката казва: Легнете си, мама. Щом ги приспи, тя свършва работата си спокойно и след това ги събужда: станете, мама, питата е готова.

Много хора приличат на малките деца; постоянно питат кога ще постигнат желанията си. Ако си като децата, легни да спиш. Като се събудиш, всичко ще бъде готово. Дрехата ти ще бъде ушита и ти само ще я облечеш. Когато идат светли празници, бащата купува дрехи, обувки, шапка на детето си и, като дойде очакваният ден, детето пита баща си: Татко, имам ли нови дрешки? - Имаш. - Нови обувки? - Имаш. - Нова шапка? - Имаш. Детето се облича с новите дрехи и се радва, че е дошъл светлият ден.

Всяка нова година човек пожелава да придобие нещо. Тая година пожелайте да възприемете добре любовта и да я предадете добре. Да възприемете добре мъдростта и знанието и да ги предадете добре. Да възприемете добре истината и свободата и да ги предадете добре. Да възприемете добре справедливостта и да я предадете добре. Да възприемете правилно добрата обхода и да я предадете добре.

“Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството Небесно.”

“Блажени кротките, защото те ще наследят земята.”

“Блажени миротворците, защото Синове Божии ще се нарекат.”

Желая ви да бъдете нищи духом, за да влезете в Царството Небесно.

Желая ви да бъдете кротки и да наследите земята.

Желая ви да бъдете миротворци и да се наречете Синове Божии.

Благодарете за миналото, което се реализира.

Благодарете за настоящето, което сега става.

Благодарете за бъдещето, което ще стане.

12. Утринно Слово от Учителя, държано на 2 януари 1944 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

БОЖЕСТВЕНИЯТ ДЕН

Ще прочета първа глава от Евангелието на Иоана. Иоан е евангелист на мекотата. Без мекота никакъв градеж не може да стане. Само меките неща се поддават на възпитание и самовъзпитание.

Изпейте песента “Имаше човек”.

Истинският живот зависи от възприемането и предаването на онова, което човек е придобил и научил. За оня, който разбира, възприемането и предаването са два важни процеса. Някога даваме повече, някога взимаме повече. Ако взимаме повече, забогатяваме; ако даваме повече, обедняваме. Богатият и бедният се различават в следното: богатият има какво да яде, но не знае как да яде; бедният знае как да яде, но няма какво да яде. Казват за някого, че е беден. - Защо е беден? Някой е учен. - Защо е учен? - Учил се е човекът. Някой е невежа. - Защо? - Не е учил. Ще кажете, че на учения е дадено, затова е учен. Дадено му е, но даденото трябва да се храни. Да запаметяваш нещата, това не показва, че си учен. Запаметяването не е наука. Не е важна дрехата, която стои закачена в гардероба; важна е дрехата, която носиш на гърба си. Каква полза имате от дрехите, които стоят закачени? Показваш дрехите на приятеля си и казваш: Мои са тия дрехи, но нека стоят, да не се цапат. А вън е студено, ти трепериш от студ. Кое е по-добре: дрехите да бъдат нови, а ти да трепериш, или да ги обличаш и да се ползуваш от тяхната топлина?

Защо на някого се дава повече, а на някого по-малко? Има причини за това. Познава се кой е приел повече и кой е дал повече. Оня, който взима повече, натежава; който дава повече, олеква. Като претеглиш човека, ще знаеш с

колко е надтежал и с колко е олекнал. Има чувствителни везни - Божествените, с които се теглят човешките мисли и чувства. Такива везни на земята не съществуват. Едни мисли са леки, а други - тежки. Като се съберат няколко тежки мисли в главата, човек чувства тежест, тежи му нещо. Мислиш, че си сиромас - това е тежка мисъл. Тя се трупа в главата на човека, както Плюшкин събирал различни неща, да задоволи чувството на стяженолюбие в себе си. Някои сиромаси са плюшкиновци, събират разни вещи, да се осигурят. Други нищо не събират и постоянно се оплакват, че нямат.

Сегашните хора носят в ума, в сърцето и в душата си много мисли, чувства и желания, някои от тях съвсем ненужни. Казваш: Тоя човек е здрав и аз искам да бъда като него. - Ти имаш всички условия да бъдеш здрав. Върви след тоя човек и виж как живее, как се облича, как се храни, какво чете, какви мисли го интересуват. Ще научиш нещо от него, но здравето му не можеш да вземеш. За да бъдеш здрав, трябва да дойдеш в съгласие с природата. Тя ще ти даде светлина, въздух, вода и храна. Много неща са нужни, за да бъде човек здрав. Какво е придобил цигуларят, ако години наред свири песента “Цвете мило, цвете красно”? Цветето е мило и красно, но той не е мил и красен. Има много цигулари в света, но някои спрели на едно място, като пъпка, и не мърдат - все джуджета ще си останат. Гледам, на Изгрева, между високите и дебели дървета, е израснал един орех. До едно време расъл и додето стигнал, там спрял - не може повече да расте. - Защо? - Големите дървета поглъщат всичките хранителни сокове, за него нищо не остава: няма достатъчно светлина, въздух, вода и храна, няма и кой да го обича. Всичките го гледат недоволно, пъдят го и той няма какво да яде. Никой не се сеща да го пренесе далеч отук, да не е между големите си братя.

Мнозина искат да имат големи братя. И това може, но джуджета ще останат. Ако имаш голям брат, трябва да

стоиш най-малко на сто километра разстояние от него. Само така ще се ползуваш от благата. Тая идея изглежда странна, но така е в цялата природа. Бог е предвидил всичко, затова е поставил слънчевите системи на грамадно разстояние една от друга. Разстоянието между Земята и Слънцето е толкова голямо, че свободно могат да се поставят три хиляди системи като слънчевата. Разстоянието от най-близката слънчева система до нашата е толкова голямо, че са нужни три години, докато дойде светлината J на земята. Знаете с каква бързина се движи светлината - с 300 хиляди километра в секунда.

Питат: Защо слънчевите системи са на грамадно разстояние една от друга? Не могат ли да бъдат наблизко? - Не може. Наблизко са джуджетата, а надалеч - слънчевите системи. Ако си надалеч, човек ще станеш; ако си наблизко, нищо няма да стане от тебе. - Да бъдем близо до Бога! - Близо до Бога е оня, който изпълнява Неговата воля, който ходи по съвета на Божия Дух, който слави Божието име. Близостта не е нещо материално. На физическия свят може да сте близо, но близостта има отношение към съзнанието. Казваш: Държа един човек в ума си. Всеки държи някого в ума си. Защо го държи? Има за какво. Четеш една книга, в която авторът писал нещо за любовта. Ти държиш този човек в ума си, за да научиш нещо за любовта. Друг писал за мъдростта - и него държиш в ума си. Трети писал за истината, за живота. Четеш книгите му и го държиш в ума си. Някои писали за знанието, за свободата. Като четеш книгите им, ти ги държиш в ума си - ще научиш нещо от тях.

Провидението иска от сегашните хора да се разтоварят. Всички са натоварени с нещо и пъшкат под своя товар. Някой е натоварен с голяма сиромашия, а друг - с голямо богатство. Какво се иска от тебе? Да знаеш как да разтоваряш съзнанието си. - Кога се товари съзнанието? - Когато носиш едновременно две идеи, две мисли или две желаниа. Искаш да следваш, но не можеш да се определиш

къде да отидеш - в Германия или в Англия. При сегашните условия, дето и да отидеш, няма да бъдеш спокоен. Ще се страхуваш от бомби, ще четеш във вестниците колко хора са убити, колко парахода потънали, кои войски напредват, кои остават назад.

Като четете Писанието, спирате се върху евангелист Иоан, върху апостол Петър и ги изучавате. Каква е разликата между двамата? Петър е голям националист, а Иоан - свободомислещ - човек на любовта. Оня, който обича повече народа си, а по-малко себе си, дава повече, взима по-малко. Оня, който обича повече себе си, а по-малко народа, взима повече, дава по-малко. Много естествено, народът е голям, има какво да се вземе от него. Един човек не прилича на един народ; един народ не прилича на един човек. Народът е голямо дърво, което ражда много плодове. Човек е малко дърво, едва посадено, което ще израсте в бъдеще и ще стане голямо.

Коя прежда е за предпочитане: дебелата или тънката? - Зависи от времето. Тънката прежда е за лятото, дебелата - за зимата. Ако облечеш зимно време тънка дреха, ще трепериш. Ако облечеш лятно време дебела дреха, ще се изпоттиш. Жена, която преде тънко, има предвид лятото; която преде дебело, има предвид зимата. Като знаете това, не критикувайте жената, която преде дебело; не хвалете оная, която преде тънко. И двете са на мястото си. Не казвайте за някого, че е груб - дебело преде човекът. Той се готви за зимата. Когато дойде зимата, вие се нуждаете от дебела прежда. Не мислете, че дебелата прежда не струва нищо. Лятно време не струва, но зимно време няма по-добра от нея. И тънката прежда не е добра за зимата, но през лятото няма по-добра от нея. Който преде тънко, по-малко страда; който преде дебело, повече страда. Дойде някой при мене, оплаква ми се, че животът му е тежък. - Дебело предеш, за зимата се готвиш. Лято е, никой не търси дебелата прежда, затова ти е тежко. Като дойде зимата, всички ще купуват

дебела прежда. Тогава ще ти олекне.

Кога олеква на човека? Ако си скръбен, ти си тежък. Намери човек по-скръбен от тебе, и ти ще забравиш своята скръб - ще ти олекне. Ако си тъжен и намериш весел човек, ще ти стане по-мъчно. Защо ти е мъчно? Защото си облякъл тънка дреха през зимата. Трябва да смениш тънката дреха с дебела. Ако си търговец и предеш дебело, причината е външна. Казваш, че имаш някакъв идеал. Оставете настрана вашия идеал. На физическия свят всички неща са материални. И като проповядваш, пак имаш предвид нещо материално: търсиш клиенти, да продадеш стоката си. Колкото повече клиенти има бакалинът, толкова по-известен става. Същото се отнася и до професора. Колкото повече студенти има, толкова по-знаменит става. И цигуларят е толкова по-знаменит, колкото повече хора го слушат.

Казано е: "Не прави връзка с грешния." Като изхождат от този стих, някои се страхуват да се свързват с хората, страхуват се от всичко, което означава някаква връзка. В това отношение религиозните са много страхливи. Някой иска да носи пръстен, но се страхува. Въпреки това никой не може да се ожени без пръстен. За да се ожени момата, пръстен трябва. За да се ожени момъкът, пак трябва пръстен. Той е емблема, както паспортът. Ако тръгнеш от България за Америка, пръстен трябва. Паспортът е пръстен. От значение е колко трябва да платиш за паспорта. Има евтини и скъпи пръстени. Някоя бедна мома иска да се жени, но няма пет пари. Тя търси богат момък, да се влюби в нея, да J направи пръстен. Ако царският син се влюби в тая мома, тя веднага се повдига пред целия народ. Преди това никой не J обръщал внимание, а сега всички J се кланят. И обратното се случва. Някой светски човек е уважаван от всички. Щом стане набожен, близките му се отдалечават от него, не го уважават. Защо не го уважават? - Защото царският син не се е влюбил в него, не се е сгодил още. Царският син минава край дома му, но още не се отпуска,

не иска да му даде пръстен. Той го изпитва. Хората казват, че царският син го залъгва. Не разчитайте на царския син, който само ви посещава, без да ви даде пръстен. - Какво означава пръстенът? - Право да напуснеш дома си, да отидеш от едно място на друго.

Мнозина гледат на пръстена като символ на любовта. Любовта е първото условие, при което съзнанието може да върви напред. За да могат умът и сърцето да се движат, да вървят напред, те трябва да имат подбудителна причина. Тая причина е любовта. Тя е единствената, която желае доброто на всички хора и ги подтиква напред. Види ли, че някой се обезсърчил, тя казва: Вземи цигулката и свири. Ти ще свириш, аз ще те слушам. Любовта говори на човека и отвътре, и отвън, и същевременно го слуша.

Един виден проповедник в Америка - Муди, разправя своята опитност, как достигнал до това положение. Той бил общар, но пожелал да стане проповедник. Посещавал различни черкви и събрания, с желание и той да излезе на амвона да говори. Колкото пъти се опитвал да говори, всякога го прекъсвали. Той не се отчайвал, продължавал да посещава видни проповедници, да се поучава от тях. Един ден отишъл да слуша един знаменит проповедник, но преди това се наял добре с шунка. Когато проповедникът говорел, той заспивал и нищо не могъл да чуе. На излизане от събранието, той казал на един от приятелите си: Когато отиваш на проповед, не викай едновременно и друг да ти проповядва. Нищо не чух от днешната проповед, защото слушах два проповедника: един отвън, и друг - отвътре - шунката. Научих един добър урок. Вътрешният беше голям критик, той ме приспа. В края на краищата Муди станал виден проповедник, прочул се и в цяла Англия.

Светът, в който хората живеят, е един от двамата проповедници. Той постоянно говори в човека и всичко критикува: Това не е намясто, онова не е намясто. Всички знаем кое е намясто и кое не е намясто. Всички знаем кои хора са

лоши и кои са добри. Ако знаем, че десет цигулки са лоши, знаем, че поне една от тях е добра. Коя от тях ще ни помогне: десетте лоши или едната добра? Достатъчна ни е само добрата цигулка, лошите не ни трябват. Казвам: Не се занимавайте с лошите хора. - Много са лоши! - Колкото и да са лоши, те са на мястото си. Те са чукове, които трошат камъните. Дето има градеж, там са нужни чукове и наковални. Слушайте какво ви говорят лошите хора, но търсете добрите, както търсите светлината на звездите. Намерете най-близката звезда от земята, чиято светлина достига до вас за три години.

Мислите ли, че е лесно да намерите тая звезда? Мислите ли, че е лесно да намерите Бога? За да Го намерите, първо ушите ви трябва да бъдат отворени, да чувате какво ви говори. Следователно, за да намериш Бога, трябва да имаш здрави очи, да виждаш добре; трябва да имаш здрави уши, да чуваш добре; трябва да имаш здрав стомах, добре да асимилираш храната. Като отидеш при Бога, Той ще те нагости. Какъв гост ще бъдеш, ако стомахът ти е разстроен? За да намериш Господа, трябва да имаш схватлив ум, добре да възприемаш и предаваш. Колкото малко да възприемате, бъдете благодарни. Какво ще правите, ако сте пчела от един кошер и трябва да прекарате зимата с 12 килограма мед? Каква дажба ще ви се пада дневно? В един обикновен кошер има около 30 хиляди пчели. Направете изчисление, да видите колко мед ви се пада дневно. Пчелата няма чиния, няма вилица. Тя туря хобота си в една малка килийка и колкото мед вземе, това е нейната дажба. И тя пак е благодарна. Добра и чиста е храната на пчелите. Ако ядеш мед умерено, здрав ще бъдеш. Ядеш ли повече, отколкото трябва, ще се разболееш.

Сегашните хора се стремят към щастлив живот. Опасно нещо е щастието. То води към голямо състезание. Всички спорове и недоразумения в света стават все за щастието.

Материално нещо е щастието. Даже ангелите се съблазняват от него. Ако река да доказвам това, трябват дни и месеци.

В древността един цар пожелал да му разкажат една приказка без край. Явили се различни учени и философи да му разкажат такава приказка. Разказвали дни и месеци, но все дохождали до някакъв край. Най-после се явил един философ, който обещал да разкаже на царя такава приказка. Той започнал: Царю честити, в миналото живял един цар, който направил голяма житница - да събере всичкото жито на царството. Житницата била сто километра дълга и 20 километра широка. Като строили хамбара, по невнимание, майсторите оставили една малка дупчица. Напълнили хамбара с жито и го заключили. Едно щурче забелязало дупчицата и една вечер влязло в хамбара, взело си едно зрънце и го изнесло вън. Втората вечер щурчето пак влязло в хамбара, взело си едно зрънце и го изнесло вън. Царят запитал философа: Какъв е краят на тая приказка? - Почакайте, Царю честити, когато щурчето изнесе навън всичкото жито, тогава ще дойдем до края на приказката. Колко хиляди години са нужни, докато щурчето изнесе всичкото жито? Приказката е еднообразна, както и земното щастие. Истинското щастие е разнообразно. Без разнообразие няма щастие. В музиката щастието се заключава в разнообразието на тоновете. Песен от един-два тона е еднообразна. Има такива български песни - "ди-ди-ди". Оня, който не може да пее, е от тия песни "ди-ди-ди".

Няма по-хубаво нещо в живота на човека, когато умът му започне да работи, да има светлина. Няма по-приятно нещо от това, да гледаш красотата в света. Няма по-радостно нещо от това, да бъдеш здрав. Няма по-сладко нещо от първата хапка. Ядеш ли съзнателно, всяка следваща хапка става по-сладка. Като дойдеш до оная, която е най-сладка, трябва да спреш. Ако не спреш там, ще дойде обратният процес: всяка следваща хапка ще започне да губи сладост-

та си. Който не разбира Божиите блага, страда. Причина за страданията е човешката лакомия.

Соломон, най-мъдрият цар на земята, показва голямо лакомство. Той не се задоволи с една-две жени, но взе 300 жени и 900 наложници. Най-после той разбра, че 300 жени не могат да го обичат. Всяка жена има по един мъж в ума си, когото търси. Тя търси оня, който Бог е определил за нея. - Обичат ли ме хората? - Само един може да те обича. Ти трябва него да намериш. - Кой е той? - Той е Оня, Който те е създал. Погрешката на Ева се заключава именно в това, че тя искаше да има двама приятели да я обичат. Тя не се задоволи само с Адама, който J беше определен от Бога. Адептът дойде при Ева и каза: Твоят другар не е учен, в него няма никаква философия. Той се занимава със зоология, дава имена на животните. Каква наука има в това да даваш име на заека, на коня, на вола? Виж твоята наука е друга. Ти се занимаваш с растенията и цветята, изучаваш ботаниката. Приятелят ти, вместо да оцени твоята работа, взима от твоите плодове и ги дава на животните. Ти ще разбереш каква сила се крие в растенията.

Питате ме: Ти там ли беше тогава? - Предполагам, че е било така. Нали и вие предполагате някои неща? Виждате млад човек се разговаря с млада мома и предполагате нещо. Младият човек може да е лекар. Той разпитва младата мома за състоянието на болната J майка. Той я пита: Как е майка ви? - По-добре е. - Има нещо между тия млади. - Нищо особено няма между тях, освен някаква търговска работа. Младият човек може да е професор, а тя - негова студентка. Той я пита нещо върху предмета, който преподава. Той може да е цигулар, а тя - цигуларка. Говорят нещо върху музиката. Като не знаете истината, вие предполагате все любовни работи.

Кои работи са любовни? - Които излизат от Бога. Любовта е начало на нещата, тя ражда живота. Значи ние излизаме от живота и влизаме в света, създаден от Бога.

Светът трябва да се изучава. Цял ден няма да седиш въщи. Ще отидеш в гората между дърветата; ще отидеш при изворите; вечер ще излизаш на открито да наблюдаваш звездите и да ги изучаваш; сутрин ще посрещаш изгряването на слънцето. Ще видиш какво ще приемеш от дърветата, от изворите, от звездите и от слънцето. От всяко нещо, създадено от Бога, можем да възприемаме. В това се крие благото на света. Ако не приемем по нещо от това, което Бог е създал, нищо не можем да постигнем. Колко цветя трябва да посетят пчелите, за да изкарат един килограм мед? Според изчисленията на някои 30 хиляди пчели трябва да посетят 500 хиляди цветове, за да изкарат един килограм мед.

Сегашните хора са неблагодарни на малкото. Всъщност малкото расте и се развива, а голямото се намалява. Малката любов расте и се разширява, а голямата - се намалява. Малкото добро расте и се увеличава, а не голямото. Следователно, не търсете големи неща - голямо богатство, голяма любов, голямо добро. Започнете от малкото и постепенно вървете към голямото. За човека, при сегашния порядък на живота, е полезно малкото, което расте. Голямото има отношение към друг порядък на нещата. Това не значи, че трябва да ограничите своите големи желания. Стремете се към големите работи, но прилагайте малките. Бъдете свободни в стремежите си, както и в прилагането на нещата. Добре е да свирите Бетовен, Моцарт, но започнете от малките работи. Много музиканти свирят Бетовен и Моцарт, но малцина дават верен превод на тяхната музика. Слушал съм такива музиканти и намирам, че някои места не са вярно преведени. Животът, през който минаваме сега, е превод на Божествения живот. Колкото по-верен е преводът, толкова по-добър е животът. И Бетовен, и Моцарт са превеждали от Божествената музика. Още много Бетовенци ще дойдат. Новият век ще донесе нови музиканти, които ще пишат като Бетовена. Той е започнал от малкото и постепенно е вървял към голямото. Затова именно него-

вата симфония расте, а не се смалява. Всички неща, които се смаляват, вървят по пътя на инволюцията; тия, които растат, вървят по пътя на еволюцията.

Какъв е пътят, по който човек е вървял? - Човек е излязъл от Бога и започнал с големи работи. С влизането си в света той постепенно е слизал надолу и дошъл до крайния предел, отдето повече няма къде да слиза. Тук е трябвало да направи завой, да започне да възлиза. В слизането и възлизането си човек изучавал закона на любовта.

Какво трябва да направи човек, за да го обичат? - Той трябва да плати, т. е. да даде нещо от себе си. Никой не може да те обича, ако не си дал нещо. Любовта даром не се дава. Когато хората се обичат, между тях става правилна обмяна. Хората ще те обичат за нещо, което си дал. Всеки обича честния търговец. Всеки обича честния дребар. Никой не обича нечестния човек. И ние обичаме Бога заради онова, което ни е дал. Какво ни е дал Той? Дал ни е богат ум, който хиляди години ще изучаваме; дал ни е отлично сърце, което хиляди години ще изучаваме; дал ни е необятна душа, която с никакво богатство не може да се сравни; дал ни е мощен дух, който хиляди години ще ни поддържа. Какво още можем да очакваме? Има ли за нещо да плачем и съжаляваме? Плачеш, че някой обичал някого, а тебе не обича. Той го обича външно, а ти плачеш. Не плачи, и той иска да го обичат. Казваш, че той не те обича, но и той казва, че ти не го обичаш. Защо и двамата не се обичате? Защото и двамата искате едно и също - да вземете нещо. И двамата сте еднородни. Знаем, че еднородните неща се отблъскват, а разнородните се привличат. Положителните сили се отблъскват, отрицателните - също се отблъскват. Обаче положителни и отрицателни сили се привличат. Следователно, за да се обичате, единият трябва да даде, а другият да вземе.

Ако искате да свържете приятелство с един човек, намерете най-добрата черта в характера му и я дръжете вина-

ги в себе си. При това, ще подхранваш тая черта: всеки ден ще я поливаш, ще я даваш храна да расте. Като израсте, ще намериш друга добра черта в него, която всеки ден ще подхранваш. Това е правило, което трябва да спазвате. Държиш ли някоя лоша черта на човека в себе си, знай, че никакво приятелство не може да съществува между вас. Започнеш ли от добрите черти на приятеля си и постепенно се спираш на лошите, приятелството ви непременно ще се развали. Приятелят ти ще изпадне в положението на бакалин, който продал всичката си стока, и вече никой не го търси. Захар няма, масло няма, сирене няма, смокини няма. За какво ще го търсят хората? За хубавите му дрехи, обувки или шапка? От бакалина искат стока - нищо повече. Обичайте приятеля си, подхранвайте доброто в него, за да става все по-добър. Искайте от него хляб, дайте му условия да го омеси и опече, да го ядете, докато е още топъл.

Да бъдем носители на топлия хляб, който Бог ни изпраща сега. Най-добрият хляб е тук. Всеки има право да спре само за една минута, да вземе топлия хляб и да го опита. - Хубав ли е хлябът? - Вземи и го опитай. Голяма философия не е нужна. Нещата трябва да се опитват. Преди да си опитал хората, не говори за тях, че не са умни или не са добри. - Еди-кой си не е добър. - Опита ли го? - Не съм го опитал, но така казват другите. - За тях може да е така, но не и за тебе. Как живеят хората и в какво вярват, това е добре за тях; за мене е важно как аз живея и в какво вярвам. Как са живели хората в миналото, това е било за тях; важно е днес как ние живеем.

Съвременните хора приличат на воюващите. Всички говорят за волята. Всеки казва: Трябва да наложиш волята си. Така е, но волята ражда бой, борба. Когато делят ябълка, хората се карат, всеки иска повече. Делбата ражда спор. Дето няма изобилие, спор се ражда. Един иска повече, друг е недоволен от малкото. Един взел едно кило, друг - половин кило - карат се, недоволни са. За да бъдат доволни,

всеки трябва да вземе толкова, колкото му е нужно за един ден. За другия ден Бог ще се погрижи. Един е Божият ден. В Бога съществува само един ден. Изгревът на тоя ден е любовта. Зенитът на тоя ден е мъдростта. Залезът е истината. Що е залез? - Отдалечаване. Като се нахраниш, яденето се отдалечава от тебе, отива да се смели. След време пак ще те посети. В изгряването и залязването на слънцето се изявява Божественият порядък.

Каква е разликата между човешкия и Божествения порядък? В човешкия порядък законът управлява. Дал си на някого пари, ще му кажеш: Върни парите! Ако не ги върнеш, законът ще дойде. В Божествения порядък любовта управлява. Щом си дал веднъж, няма да искаш да ти върнат даденото - пак ще дадеш. Който дава, взима; който никога не е давал, никога не може да вземе. Който дава в името на любовта, има право изобилно да получава. Там, дето си сял, имаш право да получаваш. Сял си в една градина, израснали са дървета, поливал си ги - имаш право да си вземеш един-два плода. Ако не си сял, нямаш право да взимаш, ще чакаш благоволенieto на хората. Закон е: Можеш да взимаш само от онова, което си давал. От Бога, Който живее във всички хора, всякога можеш да взимаш. Пожелаеш ли да вземеш нещо от човека, ти взимаш от Божественото в него. Докато си на земята, ще взимаш от човешкия порядък, както и от Божествения. Божественото всякога дава, а човешкото всякога взима. На човешкото ще гледаш като на човешко, няма да търсиш в него Божественото. А в Божественото няма да търсиш човешкото. Само така може да става обмяна между човешкото и Божественото. Професорът предава своята лекция, а студентът възприема и учи. После студентът разказва наученото, а професорът слуша, поправя и допълва. Ако студентът нищо не е учил, професорът няма да го слуша - между него и студента не може да стане обмяна.

Какво ще говорим, като отидем при Господа? Трябва ли да Му говорим за греховете си? Господ не се нуждае от грешни хора. Ще Му говорим ли за своето невежество, за своята сиромашия и болест? Бог не се интересува от нашето невежество, от нашата сиромашия, нито от нашите болести. Той се интересува за онова, което сме научили за любовта, колкото и микроскопично да е то. Хората на новото учение много говорят. В това отношение аз харесвам цигуларите. Цигуларят дойде, вземе цигулката и свири. Колкото по-малко говори, а повече свири, толкова по-добър цигулар е той. Какво ще разправя цигуларят при кого е учил. Не е важно при кого е учил, важно е какво е научил. Важно е онова, което си научил от Бога, т. е. от любовта, да го предадеш по всичките правила на любовта. Добре е да свириш, но по всичките правила на музиката. Някои свирят, но не спазват тия правила. На същото основание ще любиш по правилата на любовта и ще направиш хората щастливи. Каква любов е тая, която не може да направи човека щастлив? Тя не е Божествена любов, не е истинска.

Ако моята любов не може да направи хората щастливи, тя не е истинска. Ако моята любов не може да внесе мир в душите на хората, тя не е истинска. Ако моята любов не може да внесе светлина в умовете на хората, тя не е истинска. Ако моята любов не може да внесе подтик в човешките сърца, да ги накара да научат нещо, тя не е истинска. Не е въпрос как гледат хората на моята любов; важно е как давам и какво давам. Аз сам се радвам на онова, което давам. Ако расте, то е Божествено. Като расте, то ще даде плод и плодът ще узрее. Ябълката, която посаждам, ще израсте, ще даде плод и плодът ѝ ще узрее. Ще каже някой, че целувал ябълката. Целувай ябълката, когато израсте и даде плод. Ако не израсте, какво ще целуваш? Има смисъл да целуваш дървото, което расте, извора, който извира, хляба, който се пече. Целуваш ли дърво, което не

расте, извор, който не тече, и хляб, който не се пече, ти сам се петниш. Дойде един човек при мене - аз се отнасям добре с него. - Защо? - Защото неговото добро расте в моята градина. Дойде друг човек - не се отнасям добре с него. - Защо? - Неговото дърво не расте, не мога да очаквам никакъв плод от него. Може ли да обичам еднакво тия дървета? Ако и вторият иска да го обичам, нека наглежда дървото си, посадено в моята градина. Когато дървото започне да расте и да се развива, аз ще го обикна, както и първото дърво. Щом тоя човек дойде при мене, ще му кажа: Виж, твоето дърво е израснало вече.

И тъй, търсите ли добра, правилна обхода, идете между разумните хора. Между глупавите обходата не е правилна. - Защо? - Защото нямат нищо, те не носят благата. Иоан Кръстител казва: "Не нося аз благата на човечеството, но Тоя, Който иде след мене. Той е Христос, Син Божи." Христос посади семената на любовта. Да се радваме на Божията Любов, която Христос донесе на човечеството. Христос казва: "Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. И никой не може да отиде при Отца, ако аз не му покажа пътя." Христос показва пътя към Бога - пътя към вечния живот. Без Христа никой не може да намери Бога. - Как познавате кой е влязъл в тоя път? - Който влезе в пътя, той се отрича от себе си. Христос казва: "Който не се отрече от баща си и майка си и от своя живот, не може да бъде мой ученик." Това са мистични, вътрешни неща, които трябва да се изучават. Малко от съвременните християни са дошли до вътрешния, мистичен смисъл на християнството.

Какво означават думите "да се отречеш от своя живот"? Това значи: да се отречеш от своя живот на безлюбие; да се отречеш от своя живот на невежеството; да се отречеш от своя живот на ограничението. От много човешки неща може да се отречеш. Отречи се от онова, което нарушава твоята чистота и ухане. Ти обичаш цветята за

уханието им; обичаш хляба за съдържанието му; обичаш водата за живота, който носи в себе си; обичаш светлината за простора, който се открива пред тебе. Радвай се на най-малкото благо в живота. Радвай се на най-малкия лъч на Божествената светлина. Ако се радваш на най-малкото, ти можеш всичко да постигнеш. Задоволявай се с малкото, за да постигнеш голямото. Христос казва: "Когато отидеш някъде, седни на последното място. Остави домакина да те покани на първото място." Само домакинът може да определи твоето място. Само добрият учител музикант може да определи твоя глас. Само той може да даде истинския тон и да определи метода, по който трябва да свириш. Не е лесно да поставиш пръстите си на определените места на цигулката. От пръстите на добрия музикант излизат къси вълни, които поставят пръстите точно на местата им. От пръстите на неопитните музиканти излизат дълги вълни.

Кой е най-добрият професор в света? - Бог. Той учи хората на всичко. Едно младо, 16-годишно момиче, от Новопазарско получило от дядо си едно малко Евангелие. Като не разбираше смисъла на Евангелието, момичето го турило на дъното в сандъка, а отгоре наредило чеиза си. Скоро след това то се оженило. Родило момче, което порасло, станало 15-16-годишно. Добро било момчето, радвало майка си. Случило се, че заболяло от тежка болест, която не могло да издържи. Майката се отчаяла от живота, не знаела какво да прави от скръб. Един ден, като нареждала сандъка си, попаднала на Евангелието, което дядо J подарил. Отворила го и започнала да чете. Всеки ден чела по малко, докато се увлякла в него, и то J станало необходимост. Сега разбрала тя смисъла на живота и съжалявала, че не го чела по-рано. Тя си казала: Ако бях чела Евангелието, момчето ми нямаше да умре. Започнала да събира съседките си и да им чете Евангелието - професора на живота. Тя казвала: Четете Евангелието, да не изпаднете в моето положение.

Аз го чета днес, но сърцето ми е скръбно. Гори ме нещо вътре. Четете го и вие навреме, за да не губите своите възлюбени.

Сегашните хора губят добрите условия на живота, понеже не четат Евангелието, не прилагат малкото добро, не оценяват малката любов. Ако трябва да приемеш малката любов, приеми я с благодарност; ако трябва да я дадеш, дай я доброволно. Дай път на любовта, да се прояви в най-малък размер, но доброволно, както тя желае. Не туряйте никакъв закон на любовта. Тя сама е закон.

Христос казва: “Не съдете, да не бъдете съдени.” Аз казвам: Не се самоосъждайте! Не казвай, че си прост. Опитвал ли си ти обидата на учения? Аз съм опитвал обидата и на учения, и на простия. Ученият ще ти даде един сухар, който и с чук не можеш да разчупиш. Простият ще ти даде сух хляб, който също с чук не можеш да разчупиш. Разликата е само в това, че ученият ще ти даде сухар, а простият - хляб. Аз не се нуждая нито от сухара, нито от сухия хляб. Аз се нуждая от любовта и на учения, и на простия, даже и в микроскопичната ѝ проява. В любовта всички хора - и учени, и прости, са еднакви.

“Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. Да възлюбиш ближния си като себе си.” Няма по-велико нещо от любовта. “Да възлюбиш Господа” - това е изгревът на Божията Любов - началото на живота. “Да възлюбиш ближния си” - това е зенитът на Божията Любов. “Да възлюбиш себе си” - това е залезът на Божията Любов. Следователно любовта към Бога е началото на живота. Любовта към ближния е зенитът на живота. Любовта към себе си е залезът на живота. Ако в любовта към себе си не разбереш истината, ти не си познал любовта; ако в любовта към ближния си не придобиеш знание, ти не си познал

любовта; ако в самата любов не познаеш любовта, ти не си познал Бога. Смесът на живота се крие в любовта към Бога, към ближния и към себе си. В тая любов се изявява Божественият ден.

13. Утринно Слово от Учителя, държано на 9 януари 1944 г., 5 ч. с., София - Изгрев.

Поредица "Утринни Слова"

включва следните книги:

1. Абсолютната Истина
Година I (1930–32), 1–16 беседа – 1949, 1994
2. Ново разбиране
Година II (1932–33), том 1, 1–12 беседа – 1949
3. Сеятелят
Година II (1932–33), том 2, 13–27 беседа – 1950, 1996
4. Дрежа на живота
Година II (1932–33), том 3, 28–40 беседа – 1950, 1997
5. Ново разбиране за времето
Година III (1933–34), том 1, 1–20 беседа – 1996
6. Младият, възрастният, старият
Година III (1933–34), том 2, 21–48 беседа – 1996
7. Учение и работа
Година IV (1934–35), том 1, 1–14 беседа – 1939
8. Ценната дума
Година IV (1934–35), том 2, 15–41 беседа – 1941
9. Трите родословия
Година V (1935–36), том 1, 1–17 беседа – 1943
10. Устойчиви величини
Година V (1935–36), том 2, 18–34 беседа – 1943
11. Той създава
Година VI (1936–37), том 1, 1–15 беседа – 1947
12. Старото отмина
Година VI (1936–37), том 2, 16–35 беседа – 1947
13. Ликвидация на века
Година VII (1937–38), том 1, 1–18 беседа – 1948, 1998
14. Красотата на душата
Година VII (1937–38), том 2, 19–39 беседа – 1948, 1994

НОВОТО НАЧАЛО

Петър Константинов Дънов

Второ българско издание

Компютърен набор: Веселина Маркова

Коректор: Лили Борисова

Формат 84x108/32, коли 14.

Издавателство «Бяло Братство»

bialbratstvo@hotmail.com

www.vega.bg/~beinsa_dbuno

ISBN 954-744-006-3

15. Добрият език
Година VIII (1938–39), том 1, 1–15 беседа – 1998
16. Изпитът на любовта
Година VIII (1938–39), том 2, 16–37 беседа – 1998
17. Първият момент на любовта
Година IX (1939–40), том 1, 1–18 беседа – 1997
18. Обичайте и радвайте се
Година IX (1939–40), том 2, 19–36 беседа – 1997
19. Съгласуване на мислите
Година X (1940–41), 1–29 беседа – 1998
20. Последното добро
Година XI (1941–42), том 1, 1–15 беседа – 1997
21. Близо и далеч
Година XI (1941–42), том 2, 16–30 беседа – 1997
22. Важни и належащи неща
Година XII (1942–43), том 1, 1–17 беседа – 1997
23. Плодовете на любовта
Година XII (1942–43), том 2, 18–34 беседа – 1997
24. **НОВОТО НАЧАЛО**
Година XIII (1943–44), том 1, 1–13 беседа – 1944, 2000

Книгите на издателство “Бяло Братство” можете да намерите в:

1. Книжарница “Парнас” - 96, ул. “Ангел Кънчев” №10, София, тел. 988 14 05
2. Интер Книга - София, ул. “Добри Войников” №17, София, тел. 65 26 50
3. Книжарница “Хеликон”, ул. “Иван Шишман” №25, София, тел. 980 16 20
4. Книжарница “Астея”, ул. “Пиротска” №3, София, тел. 26 60 17
5. Галерия “Прима”, ул. “Ив. Вазов” №3, София, тел. 987 64 40
6. Книжарница ЕТ “Салве”, Бургас
7. Книжарница ЕТ “Иван Митов”, Благоевград, тел. 073/251 19
8. Книжарница “Логос”, ул. “Ал. Батенберг” №14, Пазарджик, тел. 03/ 43 60 04
9. Книжарница ЕТ “М. Стефанова”, ул. “А. Державин” №28, Пловдив, тел. 032/274887
10. Книжарница “Виделина”, ул. “Цар Освободител” №101, Шумен

Можете да си поръчате книги и директно от издателството. Те се изпращат само след получаване на пощенски запис на името на издателството. Сумата се определя като към цената на поръчаните книги се прибавят 10% от стойността им за пощенските разходи. При поръчка над 10 лв. пощенските разходи са за сметка на издателството.

За повече информация се обърнете към:

Издателство “Бяло Братство”
ул. “Елемаг” №24, София 1113
тел. 02/ 65 88 06
e-mail: bialobratstvo@hotmail.com